

Bruxelles, den 16.11.2016
COM(2016) 731 final

2016/0357 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om oprettelse af et EU-system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/794 og (EU) 2016/1624

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. FORSLAGETS BEGRUNDELSE OG FORMÅL

Baggrund

Vores altovervejende prioritet er at sikre borgernes sikkerhed i et åbent Europa. Presset fra migrations- og flygtningekrisen sammen med en række terrorangreb har været en alvorlig prøvelse for EU-lovgivningen om migration- og sikkerhed. EU-borgerne forventer, at Schengenrådets ydre grænse forvaltes effektivt for at forhindre irregulær migration og styrke den interne sikkerhed¹. En effektiv forvaltning af de ydre grænser er en afgørende forudsætning for fri bevægelighed i Schengenområdet og for at gøre det lettere at krydse EU's ydre grænser i en verden med stor mobilitet. Hvert år passerer ca. 400 mio. EU-borgere og 200 mio. tredjelandstatsborgere grænsen til Schengenområdet.

I dag kan over 1,4 mia. borgere fra over 60 lande verden over drage nytte af visumfri indrejse i Den Europæiske Union. Det gør EU til den mest gæstfrie destination i den industrialiserede verden, og som følge af gensidighedsprincippet kommer det også EU-borgerne til gode ved at lette visumfri rejse til tredjelande. Antallet af tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumpligt ved indrejse i Schengenlandene, vil fortsat være stigende, og der forventes en stigning på over 30 % i antallet af tredjelandstatsborgere fritaget for visumpligt, der vil passere Schengengrænserne i 2020, dvs. fra 30 mio. i 2014 til 39 mio. i 2020². Disse tal viser, at der er behov for at indføre et system, der vil kunne nå de samme mål som visumordningen, nemlig at vurdere og forvalte en potentiel irregulær migration og de sikkerhedsrisici, der udgøres af tredjelandstatsborgere, der indrejser i EU, men på en enklere og mere brugervenlig måde i overensstemmelse med målsætningerne i EU's visumliberaliseringspolitik.

Kommissionen bekræftede i sin meddelelse af 14. september 2016 "Øge sikkerheden i en verden med mobilitet: forbedret informationsudveksling i forbindelse med terrorismebekæmpelse og stærkere ydre grænser"³ behovet for at finde den rette balance mellem at sikre mobilitet og øge sikkerheden og samtidig fremme lovlige indrejser i Schengenområdet, uden at der er behov for visum. Visumliberaliseringen har vist sig at være et vigtigt redskab, når der skal indgås partnerskaber med tredjelande, bl.a. som et middel til at sikre effektive tilbagesendelses- og tilbagetagelsesordninger og til at gøre EU mere tiltrækkende for forretningsfolk og turister.

Sammenlignet med tredjelandstatsborgere, der er omfattet af visumpligt, har de kompetente grænse- og retshåndhavende myndigheder få oplysninger om tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumpligt, for så vidt angår de risici, de måtte udgøre, inden de ankommer til Schengengrænsen. At få adgang til disse manglende oplysninger og risikovurderinger af rejsende, der er fritaget for visumpligt, vil udgøre en betydelig merværdi for de eksisterende foranstaltninger til opretholdelse og styrkelse af sikkerheden i Schengenområdet og vil betyde, at rejsende, som er fritaget for visumpligt, fuldt ud vil kunne udnytte deres status som fritaget for visumpligt.

¹ En nyere Eurobarometerundersøgelse viste, at 71 % af de adspurgte ønskede flere EU-foranstaltninger, hvad angår de ydre grænser, og 82 %, hvad angår bekæmpelse af terrorisme (Europa-Parlamentets særlige Eurobarometerundersøgelse fra juni 2016).

² Technical Study on Smart Borders, Europa-Kommissionen, GD HOME, 2014. http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/borders-and-visas/smart-borders/index_en.htm Der er afsluttet dialoger om visumliberalisering med en række af EU's nabolande (forslag fra Kommissionen vedrørende Georgien, Ukraine, Tyrkiet og Kosovo).

³ COM(2016) 602 final.

Opbygning af en effektiv og integreret forvaltning af de ydre grænser baseret på nye teknologier ved at udnytte det fulde potentiale af interoperabilitet blev foreslået i meddelelsen "*Stærkere og mere intelligente informationssystemer for grænser og sikkerhed*"⁴, og anvendt i et revideret lovgivningsmæssigt forslag om et ind- og udrejsesystem (EES)⁵. Formålet med ind- og udrejsesystemet er at modernisere indsamlingen og registreringen af ind- og udrejsedata for tredjelandstatsborgere, der passerer EU's ydre grænser. Sideløbende har Kommissionen iværksat en gennemførlighedsundersøgelse⁶ for så vidt angår indførelse af et EU-system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS). ETIAS vil gøre det muligt at indsamle oplysninger fra tredjelandstatsborgere, som er fritaget for visumpligt, og sikre interoperabilitet for informationsinfrastruktur og teknologisk infrastruktur i forhold til ind- og udrejsesystemet og andre EU-informationssystemer. For at sikre den maksimale interoperabilitet og ressourcedeling bør udviklingen og gennemførelsen af ind- og udrejsesystemet og ETIAS foregå sideløbende. Kommissionens formand Jean-Claude Juncker understregede i sin tale om Unionens tilstand i september vigtigheden af hurtigt at foreslå et EU-system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse, og Kommissionen meddelte, at den ville vedtage et lovgivningsmæssigt forslag om indførelse af et sådant system i november 2016.

I den forbindelse og efter henvisningen til ETIAS i Bratislavakøreplanen⁷, opfordrede Det Europæiske Råd i oktober 2016⁸ Kommissionen til at fremlægge et forslag om oprettelse af ETIAS og understregede nødvendigheden af at "*gøre det muligt at foretage forudgående sikkerhedskontrol af rejsende, der er fritaget for visumpligt, og om nødvendigt nægte dem indrejse*".

Baggrunden for oprettelse af ETIAS

ETIAS er et automatiseret system til at identificere risici i forbindelse med rejsende, som er fritaget for visumpligt, der indrejser i Schengenområdet. Lande som USA, Canada og Australien anvender allerede lignende systemer og anser disse for at udgøre en væsentlig del af deres grundlæggende beskyttelse af sikkerheden, og som følge heraf er mange europæere allerede bekendt med disse systemer.

ETIAS skal anvendes til at indsamle oplysninger om disse rejsende forud for deres rejse for derved at muliggøre forudgående behandling af oplysningerne. Det vil give de rejsende sikkerhed for at kunne passere grænserne uden problemer.

Styrke integreret grænseforvaltning og øge den interne sikkerhed

På nuværende tidspunkt findes der ingen forhåndsoplysninger om rejsende, som er fritaget for visumpligt, og som ankommer til Schengenområdets ydre grænse. Både for så vidt angår migration og sikkerhed er det klart nødvendigt at foretage forudgående kontrol for at identificere eventuelle risici, der er forbundet med en rejsende, som er fritaget for visumpligt, der indrejser i Schengenområdet. På nuværende tidspunkt skal grænsevagterne træffe afgørelse ved

⁴ COM(2016) 205 final.

⁵ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandstatsborgere, der passerer Den Europæiske Unions medlemsstaters ydre grænser COM(2016) 194 final, og Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 399/2016, hvad angår anvendelsen af ind- og udrejsesystemet.

⁶ Feasibility Study for a European Travel Information and Authorisation System (ETIAS), Final Report; http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/european-agenda-security/legislative-documents/docs/20161116/etias_feasibility_study_en.pdf.

⁷ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/09/16-bratislava-declaration-and-roadmap/>

⁸ EUCO 31/16 CO EUR 8, CONCL 4 www.consilium.europa.eu/en/.../european-council/2016/10/21-euco-conclusions_pdf/

Schengenområdet's ydre grænser uden at have adgang til en forudgående vurdering. I 2014 blev omkring 286 000 tredjelandstatsborgere nægtet indrejse ved de 28 EU-medlemsstaters ydre grænser. De fleste nægtelser af indrejse blev registreret ved de ydre landgrænser (81 %) efterfulgt af nægtelser ved luftgrænser (16 %). Omkring en femtedel af disse nægtelser skyldtes, at der ikke forelå et gyldigt visum, men de fleste tilfælde skyldtes en negativ vurdering af den migrations- og/eller sikkerhedsrisiko, som den pågældende tredjelandstatsborger udgjorde⁹. Risikovurderinger fra Europol og den europæiske grænse- og kystvagt bekræfter¹⁰, at disse risici eksisterer både for så vidt angår irregulær migration og sikkerhed.

ETIAS nøglefunktion vil derfor være at kontrollere de oplysninger, der indgives af tredjelandstatsborgere, som er fritaget for visumpligt, via en onlineansøgning forud for deres ankomst til EU's ydre grænser, hvis de udgør visse risici med hensyn til irregulær migration, sikkerhed og folkesundhed. Det vil ske ved en automatiseret behandling af hver enkelt ansøgning indgivet via et website eller en mobilapplikation sammenholdt med andre EU-informationssystemer, en dedikeret ETIAS-overvågningsliste og klart definerede screeningsregler. Denne gennemgang vil gøre det muligt at fastslå, at der ikke foreligger faktuelle indicier eller rimelige grunde til at forhindre, at der udstedes en rejsetilladelse.

I forbindelse med oprettelsen af ETIAS vil den europæiske grænse- og kystvagt få beføjelser til via den centrale ETIAS-enhed at sikre forvaltningen af det centrale ETIAS-system, som vil blive koblet til og integreret i de nationale grænsevagtinfrastrukturer. Ansøgninger, der afvises efter den automatiserede behandling, overføres til den centrale ETIAS-enhed i den europæiske grænse- og kystvagt, som hurtigt kontrollerer korrektheden af de fremlagte oplysninger og de identificerede indberetninger. Ansøgninger, der er omfattet af en indberetning eller et hit, vil blive videresendt til den/de ansvarlige medlemsstat/medlemsstater. Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store It-systemer inden for området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed ("eu-LISA") vil udvikle ETIAS-informationssystemet og stå for den tekniske forvaltning. Europol vil komme med input om sikkerhedsaspekterne.

Ved at kræve en gyldig rejsetilladelse for alle tredjelandstatsborgere, som er fritaget for visumpligt, uanset hvordan de rejser, og hvor de indrejser, vil EU sikre, at alle rejsende kontrolleres før ankomst, samtidig med at deres status som fritaget for visumpligt fuldt ud respekteres. Systemet er imidlertid særlig relevant for landgrænserne, da tredjelandstatsborgere, som er fritaget for visumpligt, der rejser til lands (til fods, med bil, bus, lastbil eller tog) ikke giver anledning til indsamling af forhåndsoplysninger om passagerer (API) eller passagerlisteoplysninger (PNR), som det er tilfældet for rejser ad luft- og/eller søvejen.

ETIAS vil derfor styrke EU's interne sikkerhed på to måder: for det første ved at identificere personer, der udgør en sikkerhedsrisiko, inden de ankommer til Schengenområdet's ydre grænse, og for det andet ved at stille oplysninger til rådighed for de nationale retshåndhævende myndigheder og Europol, når det er nødvendigt i særlige tilfælde i forbindelse med forebyggelse, afsløring eller efterforskning af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger.

Lettere at rejse

ETIAS vil også gøre det nemmere at passere Schengenområdet's ydre grænse for tredjelandstatsborgere, som er fritaget for visumpligt. En ETIAS-tilladelse opnås gennem en ansøgningsprocedure, som skal være enkel, billig og hurtig, og som i de fleste tilfælde ikke kræver

⁹ http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Statistics_on_enforcement_of_immigration_legislation

¹⁰ Europol TE-SAT 2016 <https://www.europol.europa.eu/activities-services/main-reports/eu-terrorism-situation-and-trend-report>

yderligere skridt. Ifølge andre landes erfaringer med lignende systemer for rejsetilladelser (USA, Canada, Australien) vil omkring 95 % eller flere ansøgninger resultere i et positivt svar, som vil blive meddelt ansøgerne inden for få minutter. Der vil ikke blive optaget fingeraftryk eller indsamlet andre biometriske data. Tilladelserne vil være gyldige i fem år og for flere rejser, og ansøgningsgebyret vil kun udgøre 5 EUR. Tilladelse forud for rejsen vil skabe klarhed for tredjelandstatsborgere, som er fritaget for visumpligt, når de ønsker at rejse til Schengenområdet. Når ansøgerne modtager rejsetilladelsen, vil de have et pålideligt foreløbigt tilsagn om, at de kan indrejse i Schengenområdet. Det er en betydelig forbedring for de rejsende sammenlignet med den nuværende situation.

Selv om den endelige afgørelse om tilladelse til at indrejse i Schengenområdet fortsat skal træffes af grænsevagterne ved den ydre grænse i overensstemmelse med Schengenrænsekodeksen, vil ETIAS i betydelig grad nedbringe antallet af tilfælde af nægtelse af indrejse ved grænseovergangsstederne. Grænsevagterne vil kunne se, om den pågældende person har opnået rejsetilladelse inden ankomsten til grænsen. På den måde vil ETIAS også kunne nedbringe de omkostninger, der er forbundet med, at transportvirksomheder returnerer passager fra sø- og luftgrænser. Personer, der er blevet nægtet rejsetilladelse, vil ikke spille tid og penge på at rejse til Schengenområdet. Sådanne afgørelser kan appelleres i den medlemsstat, der har truffet afgørelsen, og vil ikke kræve, at der iværksættes en langvarig og dyr behandling af visumansøgningen, som det er tilfældet for tilsvarende systemer for rejsetilladelse.

Hovedelementerne i ETIAS

Definitioner

Det foreslåede EU-system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) bliver et EU-system for tredjelandstatsborgere, som er fritaget for visumpligt, når de passerer de ydre grænser. Systemet vil give mulighed for at afgøre, om sådanne personers tilstedeværelse på medlemsstaternes område vil udgøre en risiko med hensyn til irregulær migration, sikkerhed og folkesundhed.

I den henseende vil der blive indført en rejsetilladelse som en ny betingelse for indrejse i Schengenområdet, og en manglende gyldig ETIAS-rejsetilladelse vil betyde nægtelse af indrejse i Schengenområdet.

Endvidere vil transportvirksomheder i givet fald skulle kontrollere, at deres passagerer har en gyldig ETIAS-rejsetilladelse, inden de giver dem tilladelse til at benytte det transportmiddel, der skal bringe dem til et Schengenland.

En gyldig rejsetilladelse vil være et pålideligt tilsagn til den rejsende om, at de risikovurderinger, der er foretaget før ankomsten til et Schengenrænseovergangssted, umiddelbart giver vedkommende ret til at indrejse i Schengenområdet. Grænsevagten vil fortsat skulle foretage grænsekontrol som foreskrevet i Schengenrænsekodeksen og skulle træffe den endelige afgørelse for så vidt angår tilladelse til eller nægtelse af indrejse.

ETIAS vil bestå af ETIAS-informationssystemet, den centrale ETIAS-enhed og de nationale ETIAS-enheder.

ETIAS-informationssystemet består af et centralt system til at behandle ansøgningerne, en national ensartet grænseflade i hver medlemsstat baseret på de samme tekniske specifikationer for alle medlemsstaterne, der forbinder deres nationale grænseinfrastrukturer til det centrale system, en sikker kommunikationsinfrastruktur mellem det centrale system og de nationale ensartede grænseflader, et offentligt website og en mobilapplikation til mobile enheder, en e-mailtjeneste, en

sikker konto, der giver ansøgerne mulighed for at indgive supplerende oplysninger og/eller dokumentation, hvis det er nødvendigt, en gateway-facilitet for transportvirksomheder, en webservice, der muliggør kommunikationen mellem det centrale system og eksterne aktører og software, der giver den centrale ETIAS-enhed og de nationale ETIAS-enheder mulighed for at behandle ansøgningerne.

I det omfang, det overhovedet er muligt og teknisk gennemførligt, vil ETIAS-informationssystemet genbruge hardware- og softwarekomponenter fra ind- og udrejsesystemet og dets kommunikationsinfrastruktur. Der vil også blive sikret interoperabilitet med andre informationssystemer, som ETIAS skal konsultere, f.eks. VIS, Europoldata, Schengeninformationssystemet (SIS), Eurodac og det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre (ECRIS).

Den centrale ETIAS-enhed vil blive oprettet inden for rammerne af den europæiske grænse- og kystvagt og vil indgå i dens retlige og politiske ramme. Den centrale ETIAS-enhed, som er i drift 24/7, vil have fire centrale opgaver: 1) sikre, at de oplysninger, der er lagret i ansøgningsfilen, og de oplysninger, der er registreret i ETIAS-informationssystemet, er korrekte og ajourførte, 2) om nødvendigt kontrollere ansøgningerne om rejsetilladelse for at fjerne enhver usikkerhed om ansøgerens identitet i tilfælde af hit under den automatiserede behandlingsproces, 3) definere, teste, gennemføre, evaluere og revidere specifikke risikoindikatorer i ETIAS-screeningsreglerne efter høring af ETIAS-screeningsrådet, og 4) gennemføre regelmæssige auditter vedrørende forvaltningen af ansøgninger og gennemførelsen af ETIAS-screeningsreglerne, navnlig hvad angår deres virkning på de grundlæggende rettigheder, herunder beskyttelse af privatlivets fred og databeskyttelse.

De nationale ETIAS-enheder vil blive oprettet i hver medlemsstat og væsentligst have til opgave at foretage risikovurderingen og træffe afgørelse om rejsetilladelser for ansøgninger, som er blevet afvist i den automatiserede behandlingsproces. De skal have de nødvendige ressourcer til at udføre deres opgaver 24/7. Om nødvendigt kan de høre andre nationale enheder og Europol og afgive udtalelser, når de høres af andre medlemsstater. De skal også optræde som nationale centrale adgangspunkter for så vidt angår anmodninger om adgang til ETIAS-data i retshåndhævelsesøjemed for at forebygge, afsløre og efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger, som henhører under deres kompetence.

ETIAS-screeningsrådet med en rådgivende funktion vil blive oprettet inden for rammerne af den europæiske grænse- og kystvagt. Det vil blive sammensat af repræsentanter for den nationale ETIAS-enhed og Europol og blive hørt for så vidt angår definition, evaluering og revision af risikoindikatorer samt gennemførelse af ETIAS-overvågningslisten.

Anvendelsesområde

ETIAS vil finde anvendelse på tredjelandstatsborgere, som er fritaget for visumpligt, og når det gælder kontrol af sikkerheden og risikoen for folkesundheden, på familiemedlemmer til EU-borgere og tredjelandstatsborgere, der er omfattet af retten til fri bevægelighed, hvis de ikke er i besiddelse af en opholdstilladelse

ETIAS vil ikke finde anvendelse på: indehavere af visa til længerevarende ophold, indehavere af tilladelser til lokal grænsetrafik, statsborgere i mikrostater i Schengenområdet, indehavere af diplomatpas og medlemmer af besætninger på skibe og luftfartøjer under tjenesten, tredjelandstatsborgere, som er familiemedlemmer til EU-borgere, eller tredjelandstatsborgere, der er omfattet af retten til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, og som er indehavere af en gyldig opholdstilladelse, og anerkendte flygtninge, statsløse personer eller andre personer, der har ophold i eller er indehavere af et rejsedokument udstedt af en medlemsstat.

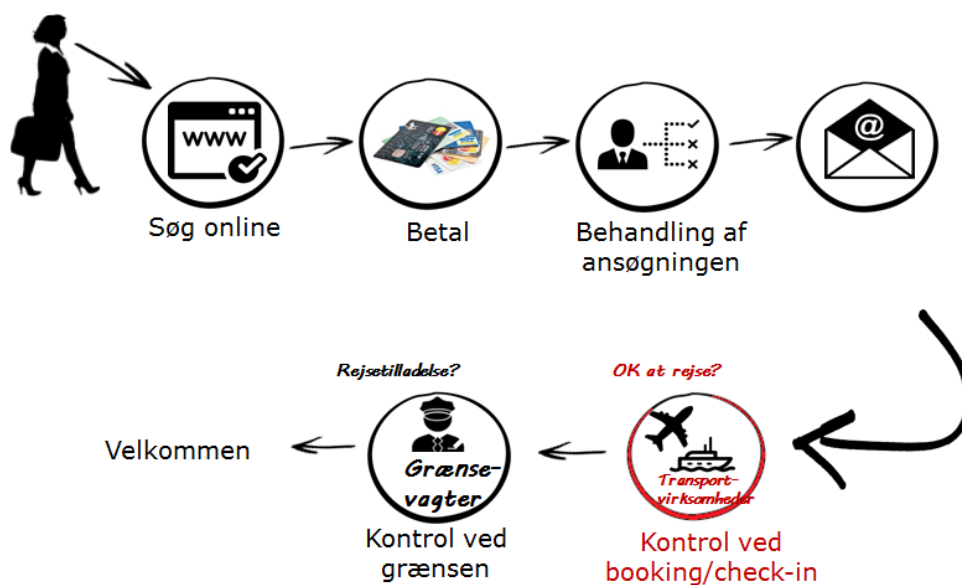
ETIAS finder ikke anvendelse på EU-borgere. Tredjelandstatsborgere, der har flere nationaliteter, herunder statsborgerskab i en EU-medlemsstat, skal derfor bruge det pas, der er udstedt af en EU-medlemsstat i forbindelse med indrejse i Schengenområdet.

Indehavere af tilladelser til lokal grænsetrafik er udelukket fra ETIAS-forordningens anvendelsesområde, indtil der foreligger en grundig vurdering af de sikkerhedsrisici, der er forbundet med denne kategori af personer, jf. forordning (EF) nr. 1931/2006 om fastsættelse af regler for lokal grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser og om ændring af Schengenkonventionen. Europa-Kommissionen vil undersøge, om det er nødvendigt at ændre forordning (EF) nr. 1931/2006 for at sikre, at betingelserne for udstedelse af tilladelser til lokal grænsetrafik sikrer hensigtsmæssige vurderinger af sikkerhedsrisici, uden at det på nogen måde berører de lempelser for indehavere af tilladelser til lokal grænsetrafik, der følger af forordning (EF) nr. 1931/2006 og Schengengrænsekodeksen. Europa-Kommissionen vil også undersøge selve tilladelsens sikkerhedselementer.

Ansøgning om rejsetilladelse og udstedelsesprocedure

Det lovgivningsmæssige forslag fastlægger i detaljer de praktiske skridt og proceduren for udstedelse af eller afslag på ansøgningen om rejsetilladelse. Figuren nedenfor giver et overblik over proceduren med udgangspunkt i en tredjelandstatsborger, der er fritaget for visumpligt.

Figur 1: At rejse med ETIAS

Onlineansøgning

Inden den planlagte rejse opretter ansøgeren en onlineansøgning via et dedikeret websted eller en mobilapp.

For at udfylde ansøgningen skal ansøgeren opgive følgende oplysninger:

- Efternavn, fornavn(e), efternavn ved fødslen, sædvanligvis benyttede efternavn(e), fødselsdato, fødested, fødeland, køn, nuværende nationalitet, fornavne for ansøgerens forældre, hjemadresse
- Rejsedokument

- Eventuel anden nationalitet
- Fast bopælssted
- E-mailadresse og telefonnummer
- Den medlemsstat, hvor den første indrejse sker
- Uddannelse og oplysninger om nuværende beskæftigelse
- Svar på en række af ETIAS' baggrundsspørgsmål (hvad angår situationer med epidemisk potentiale eller andre infektiøse eller smitsomme parasitsygdomme, strafferegistre, ophold i krigszoner, eventuelle tidligere afgørelser om tilbagevisning til grænsen eller udsendelse fra en EU-medlemsstat)
- Hvis ansøgeren er mindreårig, angivelse af den person, der er ansvarlig for den mindreårige
- Hvis ansøgningen indgives af en anden person end ansøgeren, identiteten på denne person og den virksomhed, som han/hun repræsenterer (hvis det er relevant)
- For familiemedlemmer til EU-borgere/tredjelandstatsborgere, der har ret til fri bevægelighed uden opholdstilladelse: deres status som familiemedlem, identiteten på det familiemedlem, som ansøgeren har tilknytning til, deres familiebånd.

I princippet tager det ikke mere end 10 minutter at udfylde ansøgningsskemaet online. Bortset fra at være i besiddelse af et gyldigt pas kræves der ingen yderligere dokumentation for at besvare de stillede spørgsmål.

ETIAS vil acceptere ansøgninger, der indgives på vegne af ansøgeren i situationer, hvor tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumpligt, ikke selv kan oprette en ansøgning (f.eks. på grund af alder, læsefærdigheder, adgang til eller manglende evne til at bruge informationsteknologi). I de tilfælde kan ansøgningen indgives af tredjemand, forudsat at denne persons identitet fremgår af ansøgningen.

Ansøgere, der planlægger at rejse fra en fjerntliggende destination, vil normalt købe en billet online eller gennem et rejsebureau. Begge muligheder involverer brug af informationsteknologi. Ansøgeren vil derfor have direkte adgang til den teknologi, der er nødvendig for at oprette en ETIAS-ansøgning, eller have mulighed for at bede rejsebureauet om at oprette ansøgningen på sine vegne.

Betaling af gebyr

Når ansøgningen er klar, skal der betales et gebyr på 5 EUR pr. ansøgning for alle ansøgere over 18 år. Det er en elektronisk betaling i euro ved hjælp af et kreditkort eller andre betalingsmåder. De tilgængelige betalingsmåder kan præciseres yderligere på et senere tidspunkt for at inkludere andre og ajourførte betalingsmåder under hensyntagen til den teknologiske udvikling og tilgængeligheden for ikke at udelukke tredjelandstatsborgere, som er fritaget for visumpligt, som ikke har adgang til bestemte betalingsmåder, når de søger om en ETIAS-tilladelse.

Betalingen vil blive forvaltet af en bank eller en finansiel formidler. De oplysninger, der er nødvendige for at afslutte betalingen, gives udelukkende til det selskab, der forestår den finansielle transaktion, og vil ikke blive behandlet af ETIAS i forbindelse med ansøgningen.

Når betalingen er modtaget, indgives ETIAS-ansøgningen automatisk.

Behandling af ansøgningen

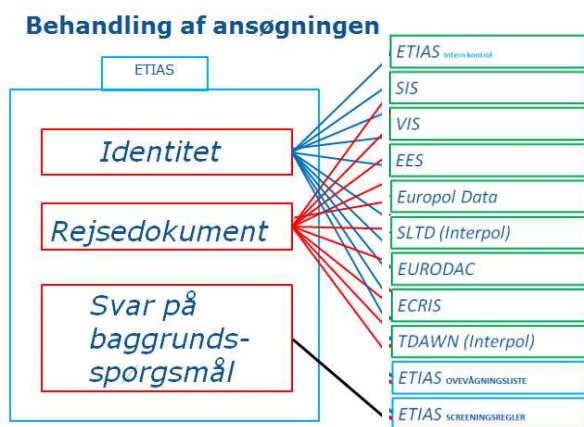
Proceduren med at vurdere og træffe afgørelse om en ansøgning starter, så snart det er bekræftet, at gebyret er betalt.

Der foregår en automatiseret behandling af ansøgningen. Hvis det er relevant, vil ansøgningen blive manuelt behandlet af den centrale ETIAS-enhed og den (de) nationale ETIAS-enhed(er).

Skridt 1 - Automatiseret behandling

Dette automatiserede skridt omfatter behandling af oplysninger vedrørende identitet, rejsedokument og svarene på baggrundsspørgsmålene. Det centrale system vil på få minutter foretage et fuldstændigt automatiseret krydstjek af de oplysninger, ansøgeren har indgivet, sammenholdt med andre informationssystemer, en overvågningsliste etableret i ETIAS og de klart definerede ETIAS-screeningsregler.

Figur 2: Automatiseret behandling af ansøgningen

Formålet med denne automatiserede behandling er at sikre:

- at der ikke allerede findes andre gyldige rejsetilladelser, at oplysningerne i ansøgningen vedrørende rejsedokumentet ikke svarer til andre ansøgninger om rejsetilladelser med andre identitetsoplysninger, og at ansøgningen eller det dertil knyttede rejsedokument ikke svarer til en afvist, inddraget eller annulleret ansøgning om rejsetilladelse (ETIAS)
- at ansøgeren ikke er omfattet af en indberetning om nægtelse af indrejse (SIS), og/eller det rejsedokument, der er anvendt i forbindelse med ansøgningen, ikke svarer til et rejsedokument, der er meldt bortkommet, stjålet eller ugyldigt (SIS og Interpols SLTD-database)
- at ansøgeren ikke er omfattet af en indberetning som følge af en europæisk arrestordre eller begæret anholdt med henblik på overgivelse eller udlevering (SIS)
- at ansøgeren ikke er indberettet som en person, hvis tilladelse til ophold er udløbet, på nuværende tidspunkt eller tidligere, eller er blevet nægtet indrejse (ind- og udrejsesystemet)

- at ansøgeren ikke har fået afslag på en visumansøgning i visuminformationssystemet (VIS - gælder for statsborgere i lande, der er blevet fritaget for visumpligten inden for højst fem år, og for ansøgere, der har mere end én nationalitet)
- at ansøgeren og oplysningerne i ansøgningen svarer til Europols oplysninger
- at der gennemføres en risikovurdering for så vidt angår risici for irregulær migration, navnlig om ansøgeren har været genstand for en afgørelse om tilbagesendelse eller udsendelse efter en inddragelse af eller et afslag på ansøgningen om international beskyttelse (EURODAC¹¹)
- at der ikke er registreret en straffeattest (ECRIS)
- at ansøgeren og/eller hans/hendes rejsedokument ikke er omfattet af en indberetning til Interpol (TDAWN).

Denne automatiserede behandling vil også sikre, at ansøgeren ikke er opført på ETIAS-overvågningslisten, og kontrollere, om ansøgeren har svaret bekræftende på nogle af ETIAS' baggrundsspørgsmål.

Klart definerede screeningsregler i det centrale ETIAS-system vil blive brugt til at vurdere ansøgningsfilen. Reglerne består af en algoritme, som vil sammenligne de oplysninger, der er registreret i en ETIAS-ansøgningsfil, og specifikke risikoindikatorer for så vidt angår identificerede risici for irregulær migration, sikkerhed eller folkesundhed. De specifikke risikoindikatorer vil blive fastsat af den centrale ETIAS-enhed efter høring af ETIAS-screeningsrådet (se nedenfor).

Risici for irregulær migration, for sikkerheden eller folkesundheden vil blive fastlagt på grundlag af:

- Statistikker fra ind- og udrejsesystemet vedrørende det anormalt store antal personer, der bliver i EU efter visummets udløb, eller nægtelse af indrejse for særlige grupper af tredjelandstatsborgere.
- ETIAS' statistikker om afslag på ansøgning om rejsetilladelse på grund af risici for irregulær migration, for sikkerheden eller folkesundheden i forbindelse med særlige grupper af tredjelandstatsborgere.
- Statistikker fra både ind- og udrejsesystemet og ETIAS, der viser sammenhænge mellem de oplysninger, der indsamles via ETIAS-ansøgningen, og antallet af personer, der bliver i EU efter visummets udløb, eller nægtelse af indrejse.
- Oplysninger fra medlemsstaterne om specifikke risikoindikatorer for sikkerheden eller trusler identificeret af de pågældende medlemsstater.
- Oplysninger fra medlemsstaterne samt Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC) om specifikke risici for folkesundheden.

Disse screeningsregler og risiciene for irregulær migration, for sikkerheden eller folkesundheden vil være målrettede, stå i rimeligt forhold til målet og være specifikke. De datasæt, der anvendes til disse regler, vil under ingen omstændigheder være baseret på en persons race eller etniske

¹¹ COM(2016) 272 final.

oprindelse, politiske anskuelser, religiøse eller filosofiske overbevisning, medlemskab af en fagforening, sundhed, seksualitet eller seksuel orientering.

Hvis den automatiserede behandling ikke har givet anledning til hit eller andre forhold, der kræver yderligere analyse, udstedes rejsetilladelsen automatisk, og ansøgeren informeres per e-mail. Langt størstedelen af ansøgerne (forventes at udgøre over 95 % af sagerne) vil få et sådant positivt svar, og de vil få besked få minutter efter betaling.

Hvis den automatiserede behandling har givet anledning til hit eller identificeret forhold, der kræver yderligere analyse, vil ansøgningen blive viderebehandlet manuelt.

Skridt 2 (om nødvendigt) - manuel behandling i den centrale ETIAS-enhed

Hvis den automatiserede behandling rapporterer om hit fra andre informationssystemer eller ETIAS-overvågningslisten eller specifikke risikoindikatorer, eller ikke kan afgøre sagen, fordi der er usikkerhed om ansøgerens identitet, følger der en manuel behandling i den centrale ETIAS-enhed. Den centrale ETIAS-enhed vil kontrollere ansøgningen for at fjerne enhver tvivl om ansøgerens identitet ved hjælp af de oplysninger, der er rapporteret under den automatiserede behandling. Det kan efterfølgende føre til en positiv afgørelse om ansøgningen inden for 12 timer. Hvis der foreligger et bekræftet hit, overføres ansøgningen til den nationale ETIAS-enhed i den medlemsstat, hvor den første indrejse sker, således som oplyst af ansøgeren i ansøgningsprocessen.

Det forventes, at yderligere 3-4 % af ansøgningerne vil få en positiv afgørelse, når den centrale ETIAS-enhed har kontrolleret oplysningerne. Det betyder, at de resterende 1-2 % af ansøgningerne, hvor der rapporteres om et eller flere hit, skal overføres til de nationale ETIAS-enheder med henblik på manuel behandling og afgørelse.

Skridt 3 (om nødvendigt) - manuel behandling af den nationale ETIAS-enhed i den medlemsstat, hvor den første indrejse sker

Hvis den automatiserede behandling i det centrale ETIAS-system viser et (bekræftet) hit i en af de konsulterede databaser eller på ETIAS-overvågningslisten og/eller viser, at ansøgeren modsvarer screeningsreglerne, vil ansøgningen blive overført til de nationale ETIAS-enheder.

ETIAS' overførsel af ansøgningen til en bestemt medlemsstat vil foregå automatisk til den medlemsstat, hvor den første indrejse sker, således som angivet på ansøgningsformularen.

Når ansøgningen er blevet overført til ansvarlige nationale ETIAS-enhed, skal den nationale ETIAS-enhed vurdere ansøgningsfilen og inden for en frist på 72 timer efter indgivelse af ansøgningen underrette ansøgeren om den afgørelse, der er truffet (negativ eller positiv). Den nationale ETIAS-enhed har til opgave at vurdere risikoen for irregulær migration, for sikkerheden og folkesundheden og træffe afgørelse om at udstede eller give afslag på ansøgningen om rejsetilladelse.

Når ansøgeren får en negativ afgørelse på ansøgningen, vil vedkommende altid have ret til at klage. Klagesager føres i den medlemsstat, der har truffet afgørelse om ansøgningen, og i henhold til den pågældende medlemsstats nationale lovgivning. Endvidere er der fastsat en særlig procedure i tilfælde af humanitære hensyn, nationale interesser eller internationale forpligtelser, således at de nationale ETIAS-enheder kan udstede en rejsetilladelse med begrænset territorial og tidsmæssig gyldighed.

Når de oplysninger, den rejsende har angivet i ansøgningsskemaet, ikke giver den ansvarlige nationale ETIAS-enhed mulighed for at træffe afgørelse om at udstede eller give afslag på ansøgningen om rejsetilladelse, kan den nationale ETIAS-enhed anmode om yderligere oplysninger

og/eller dokumentation. Anmodningen fremsendes til ansøgeren med e-mail og skal klart angive de manglende oplysninger og/eller den manglende dokumentation, der skal fremlægges. Disse oplysninger skal fremlægges inden 7 arbejdsdage, og den nationale ETIAS-enhed skal behandle disse oplysninger senest 72 timer efter, at den rejsende har fremlagt oplysningerne. I særlige tilfælde kan ansøgeren via e-mail blive indkaldt til en samtale på konsulatet i hans/hendes bopælsland.

Når de nationale ETIAS-enheder foretager en manuel behandling af ansøgninger, som de har ansvaret for, kan de anvende oplysninger i nationale databaser eller andre decentraliserede systemer, som de har adgang til. I denne proces vil de ansvarlige myndigheder i andre medlemsstater og i Europol også blive hørt og få adgang til relevante supplerende oplysninger eller dokumentation, hvis de er ansvarlige for oplysninger, der har udløst et hit i forbindelse med et krydstjek i andre informationssystemer. Den nationale ETIAS-enhed i de hørte medlemsstater vil derefter inden for 24 timer udstede en begrundet udtalelse - positiv eller negativ - om ansøgningen, som vil blive registreret i ansøgningsfilen. Når en eller flere hørte nationale ETIAS-enheder afgiver en negativ udtalelse om ansøgningen, vil den ansvarlige medlemsstat give afslag på ansøgningen om rejsetilladelse.

I forbindelse med denne manuelle behandling er det vigtigt, at de kompetente retshåndhævende myndigheder har adgang til relevante og klart definerede oplysninger om ETIAS, når det er nødvendigt for at forebygge, afsløre og efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger. Adgang til oplysninger i visuminformationssystemet (VIS) til retshåndhævelsesformål har allerede vist sig at være effektiv til at hjælpe efterforskere med at gøre betydelige fremskridt i sager om menneskehandel, terrorisme eller narkotikahandel. Visuminformationssystemet indeholder dog ikke oplysninger om tredjelandsstatsborgere, som er fritaget for visumpligt.

I en tid med globaliseret kriminalitet kan det blive nødvendigt, at oplysninger indsamlet af ETIAS kan tilgås af retshåndhævende myndigheder i en bestemt efterforskning og med henblik på at indsamle beviser og oplysninger om en person, der mistænkes for at have begået en forbrydelse eller være offer for en forbrydelse. De data, der lagres i ETIAS, kan også være nødvendige for at identificere en gerningsmand til en terrorhandling eller andre alvorlige strafbare handlinger, navnlig når der er behov for en hurtig indsats. Adgang til ETIAS' oplysninger med henblik herpå bør kun indrømmes efter en begrundet anmodning fremsat af de kompetente myndigheder. Anmodningen bør være genstand for en forudgående behandling af en domstol eller en myndighed, der garanterer fuld uafhængighed og upartiskhed. I stærkt hastende situationer kan det imidlertid være af afgørende betydning, at de retshåndhævende myndigheder kan få omgående adgang til personoplysninger, der er nødvendige for at forhindre, at der begås en alvorlig forbrydelse, eller for at sikre, at gerningsmændene kan retsforfølges. I de tilfælde vil gennemgangen af personoplysningerne fra ETIAS finde sted, så snart de retshåndhævende myndigheder har fået adgang til disse oplysninger.

For at forhindre, at de retshåndhævende myndigheder foretager systematiske søgninger i ETIAS, gives der kun adgang til oplysningerne i ETIAS i særlige tilfælde, og kun når det er nødvendigt med henblik på at forebygge, afsløre eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger. De udpegede myndigheder og Europol må således kun anmode om adgang til ETIAS, når de har rimelig grund til at tro, at en sådan adgang vil kunne tilvejebringe oplysninger, der i væsentlig grad vil kunne hjælpe dem med at forebygge, afsløre eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger. De udpegede myndigheder og Europol må kun anmode om adgang til ETIAS, hvis forudgående søgninger i alle relevante nationale databaser i medlemsstaterne og Europol ikke har ført til de ønskede oplysninger.

Hvis den manuelle behandling af ansøgningen er foretaget som følge af et hit i Europols oplysninger, vil den nationale ETIAS-enhed i den ansvarlige medlemsstat høre Europol i sager, der

enhører under Europols mandat. I de tilfælde vil den nationale ETIAS-enhed i den pågældende medlemsstat overføre de relevante oplysninger i ansøgningsfilen og de hit, der er nødvendige for høringen af Europol, samt de relevante supplerende oplysninger/den relevante dokumentation, som ansøgeren har fremlagt. Europol vil afgive en begrundet udtalelse inden for 24 timer.

Den nationale ETIAS-enhed vil uploade oplysningerne vedrørende den endelige afgørelse i det centrale system. Når systemet informerer ansøgeren om afgørelsen, vil vedkommende, hvis det er relevant, blive underrettet om, hvilken national myndighed der er ansvarlig for behandlingen og afgørelsen om rejsetilladelsen. Det centrale ETIAS-system, den centrale ETIAS-enhed og den nationale ETIAS-enhed vil føre registre over alle behandlinger af oplysninger. Disse registre skal vise dato og tidspunkt, de oplysninger, der er anvendt til den automatiserede behandling af ansøgningerne, og hit under udførelsen af kontrollen. Den positive eller negative afgørelse om rejsetilladelse skal begrundes og forklares. Afgørelsen og den tilsvarende begrundelse registreres i den individuelle ETIAS-ansøgningsfil af den enhed, der har truffet afgørelsen.

Under alle omstændigheder skal der træffes afgørelse af den nationale ETIAS-enhed inden to uger efter modtagelsen af ansøgningen i det centrale system.

Svar til ansøgerne

Ansøgerne modtager en e-mail med en gyldig rejsetilladelse og tilladelsens nummer eller en begrundelse for afslaget. Rejsetilladelsens gyldighed vil være 5 år (eller indtil passet udløber). Hvis rejsetilladelsen nægtes, vil ansøgeren blive underrettet om, hvilken national myndighed der er ansvarlig for behandlingen og afgørelsen om rejsetilladelsen, og få oplysninger om den procedure, der skal følges i tilfælde af klage.

Transportvirksomheders kontrol

Før ombordstigning skal transportvirksomheder kontrollere, at tredjelandsstatsborgere, der er fritaget for visumpligt, er i besiddelse af en gyldig ETIAS-rejsetilladelse. Det sker ved hjælp af en onlinegrænseflade eller ved hjælp af andre mobile tekniske løsninger.

Hvis en rejsende med en gyldig rejsetilladelse efterfølgende afvises ved indrejse, er transportvirksomheden ansvarlig for at bringe den rejsende tilbage til det oprindelige ombordstigningssted, men pålægges ingen sanktioner.

Hvis en rejsende uden en gyldig rejsetilladelse efterfølgende får tilladelse til ombordstigning, men efterfølgende afvises ved indrejse, er transportvirksomheden ikke blot ansvarlig for at bringe den rejsende tilbage til det oprindelige påstigningssted, men pålægges derudover sanktioner.

Ankomst til Schengenområdet grænseovergangssted

Når den rejsende ankommer til grænseovergangsstedet, vil grænsevagten som led i den normale grænsekontrol elektronisk aflæse rejsedokumentets oplysninger. Det vil udløse en forespørgsel i forskellige databaser som foreskrevet i Schengenrænsekodeksen, herunder ETIAS, som vil give en ajourført status for rejsetilladelsen. Selve ETIAS-filen vil ikke være tilgængelig for de grænsevagter, der foretager grænsekontrol.

Hvis der ikke foreligger en gyldig rejsetilladelse, vil grænsevagten nægte indrejse i Schengenområdet og afslutte grænsekontrollen i overensstemmelse hermed. Den rejsende registreres i ind- og udrejsesystemet, og det samme gælder nægtelsen af indrejse i henhold til forordningen om ind- og udrejsesystemet.

Hvis der foreligger en gyldig rejsetilladelse, vil grænsekontrollen blive gennemført i henhold til Schengenrænsekodeksen. Som følge af denne procedure kan den rejsende få tilladelse til at indrejse i Schengenområdet eller nægtes adgang på de betingelser, der er fastsat i Schengenrænsekodeksen.

Inddragelse eller annullering af rejsetilladelser

En udstedt rejsetilladelse skal annulleres eller inddrages, så snart det bliver åbenlyst, at betingelserne for udstedelse ikke var opfyldt på tidspunktet for udstedelsen eller ikke længere er opfyldt, navnlig hvis der er alvorlig grund til at antage, at rejsetilladelsen blev opnået på svigagtig vis. Afgørelsen om inddragelse eller annullering vil i princippet blive truffet af myndighederne i den medlemsstat, der er i besiddelse af de beviser, der fører til inddragelse eller annullering, eller af den nationale ETIAS-enhed i den medlemsstat, hvor den første indrejse som angivet af ansøgeren sker.

Når der f.eks. foretages en ny indberetning i SIS om en nægtelse af indrejse, informerer SIS det centrale ETIAS-system, som kontrollerer, om denne nye indberetning svarer til en gyldig rejsetilladelse. Hvis det er tilfældet, vil den medlemsstat, der har registreret indberetningen, straks blive informeret og vil skulle foretage inddragelsen af rejsetilladelsen.

Europols rolle

Europol bidrager til den merværdi, som ETIAS vil skabe for EU's interne sikkerhed. Dette afspejler Europols rolle som EU's informationsknudepunkt og vigtigste instrument for samarbejde om sikkerhed inden for en styrket lovgivningsmæssig ramme. De oplysninger, som ansøgere om en ETIAS-godkendelse fremlægger, vil blive krydstjekket i forhold til Europols oplysninger om personer, som mistænkes for at have begået eller deltaget i en strafbar handling, som er blevet dømt for en sådan strafbar handling, eller om hvem der er konkrete indicier for eller rimelig grund til at formode, at de vil begå en sådan strafbar handling. Europol er i en unik position, når det gælder om at kombinere oplysninger, der ikke er til rådighed for de enkelte medlemsstater eller i andre EU-databaser.

Derfor vil Europol være involveret i fastsættelsen af ETIAS-screeningsreglerne gennem deltagelse i ETIAS-screeningsrådet. Europol vil ligeledes forvalte ETIAS-overvågningslisten i forhold til Europols oplysninger. Endvidere kan de nationale ETIAS-enheder konsultere Europol i forbindelse med opfølgningen på et hit, der er fremkommet under ETIAS' automatiserede behandling, i forbindelse med sager, der henhører under Europols mandat. Det vil give de nationale ETIAS-enheder mulighed for at udnytte alle relevante oplysninger, der er tilgængelige i Europol, i forbindelse med en vurdering af en ETIAS-ansøgning indgivet af en person, der kunne udgøre en sikkerhedstrussel. Endelig kan Europol anmode om at søge i oplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system, i en bestemt sag, hvor Europol støtter medlemsstaternes bestræbelser på at forebygge, afsløre eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger, der henhører under Europols mandat.

ETIAS' tekniske infrastruktur

ETIAS vil stille den tekniske infrastruktur til rådighed, således at:

- Ansøgere kan indføre de krævede oplysninger i hver enkelt onlineansøgning om rejsetilladelse med de nødvendige retningslinjer i tvivlstilfælde.
- Det centrale ETIAS-system kan oprette, ajourføre og slette ansøgningen om rejsetilladelse og de oplysninger, der er indsamlet til at behandle ansøgningen, indtil afgørelsen om at indrømme eller give afslag på ansøgningen om rejsetilladelse er truffet.

- Det centrale ETIAS-system kan behandle ansøgerens personoplysninger, søge i specifikke databaser og udtrække de oplysninger, de indeholder vedrørende ansøgeren med henblik på at vurdere ansøgningen.
- Grænsevagterne har adgang til status for rejsetilladelsen fra alle Schengen grænseovergangssteder ved at læse oplysningerne i rejsedokumentets maskinlæsbare område eller ansøgningsnummeret.
- Transportvirksomheder får adgang til status for rejsetilladelsen udelukkende ved at anvende oplysningerne i rejsedokumentets maskinlæsbare område eller ansøgningsnummeret.
- Personalet i den centrale ETIAS-enhed og i de nationale ETIAS-enheder kan forvalte behandlingen af ansøgninger, herunder udveksle med andre medlemsstaters kompetente myndigheder, og informere ansøgerne.
- Den centrale ETIAS-enhed samt personale og kompetente myndigheder i de nationale ETIAS-enheder kan udarbejde statistikker ved brug af anonymiserede data uden at gøre det muligt at identificere enkeltpersoner ved at indsnævre statistikker til en meget lille gruppe.

ETIAS' tekniske infrastruktur skal levere rettidige svar til grænsekontrollen og til transportvirksomheder døgnet rundt med en tilgængelighed på 99,9 %. ETIAS-informationssystemet skal ligeledes sikre den højest mulige sikkerhed mod indtrængen, adgang til og udlevering af oplysninger til ikkeautoriserede personer, korrupsion og tab af dataintegritet. Opfyldelse af dette krav vil ske gennem vedtagelse af en sikkerhedsplan som en gennemførelsesforanstaltning.

Datalagringsperiode

Generelt vil varigheden for lagring af oplysninger om ETIAS-ansøgningen være 5 år efter den seneste anvendelse af rejsetilladelsen eller fra den sidste afgørelse om at nægte, inddrage eller annullere rejsetilladelsen. Denne lagringsperiode svarer til lagringsperioden for en registrering i ind- og udrejsesystemet med en indrejsetilladelse indrømmet på basis af en ETIAS-rejsetilladelse. Sammenfaldet for så vidt angår lagringsperioder sikrer, at både indrejseregistreringen og den dertil hørende rejsetilladelse opbevares i samme tidsrum og giver en supplerende interoperabilitet mellem ETIAS og ind- og udrejsesystemet. En sammenfaldende datalagringsperiode er nødvendig for, at de kompetente myndigheder kan gennemføre den nødvendige risikoanalyse ifølge Schengen grænsekodeksen. Lagringsperioden vil også mindske hyppigheden af genregistreringer og vil være til gavn for alle rejsende. Efter udløbet af denne periode vil ETIAS-ansøgningsfilen automatisk blive fuldstændigt slettet.

Interoperabilitet og ressourcodeling med ind- og udrejsesystemet

Forslaget til forordning indeholder et generelt princip om, at ETIAS bygger på interoperabilitet med de informationssystemer, der skal konsulteres (ind- og udrejsesystemet, SIS, VIS, Europol, Eurodac og ECRIS) og på genanvendelse af komponenter, der er udviklet til disse informationssystemer, navnlig ind- og udrejsesystemet. Denne tilgang medfører også betydelige omkostningsbesparelser for så vidt angår oprettelse og drift af ETIAS.

ETIAS og ind- og udrejsesystemet vil dele et fælles register med personoplysninger om tredjelandstatsborgere med yderligere oplysninger fra ETIAS-ansøgningen (f.eks. bopælsoplysninger, svar på baggrundsspørgsmål, IP-adresse) og de separat lagrede ind- og udrejseregistre, men knyttet til den delte og fælles identifikationsfil. Denne tilgang er helt i

overensstemmelse med den interoperabilitetsstrategi, der er foreslået i meddelelsen om stærkere og mere intelligente IT-systemer for grænser og sikkerhed af 6. april 2016 og vil indeholde alle de nødvendige databeskyttelsesgarantier.

Følgende komponenter i ind- og udrejsesystemet deles eller genbruges:

- fjernnetværket (gennemført som et virtuelt netværk og i øjeblikket kaldet Testa-ng, som forbinder medlemsstaternes nationale domæner med det centrale domæne) har tilstrækkelig kapacitet til at overføre ETIAS' meddelelser mellem nationale infrastrukturer og det centrale system
- den nationale ensartede grænseflade, som er et generisk system udviklet og indført af eu-LISA for at tilbyde en række kommunikationstjenester mellem de nationale grænsekontrollinfrastrukturer og det centrale system, vil også blive brugt til at håndtere ETIAS-meddelelser
- de tekniske midler, der gør det muligt for transportvirksomheder at kontrollere status i ETIAS for visumfritagede tredjelandsstatsborgere, der indrejser i Schengenområdet, vil basere sig på samme tjeneste som ind- og udrejsesystemet
- de tekniske midler, der giver ansøgere mulighed for at indgive anmodninger til ETIAS (gennemført som en netgrænseflade og mobil platform), vil også anvende den infrastruktur, der er indført for ind- og udrejsesystemet, for at give rejsende mulighed for at kontrollere den resterende varighed af et lovligt ophold.

Omkostninger i udviklings- og driftsfasen

Omkostningerne til udvikling af ETIAS-systemet anslås til 212,1 mio. EUR, og de gennemsnitlige årlige driftsomkostninger til 85 mio. EUR. ETIAS vil være finansielt selvkørende, da de årlige driftsomkostninger dækkes af gebyrindtægter.

Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks).

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen).

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 om en fællesskabskodeks for visa.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 af 20. december 2006 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II).

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger om tredjelandsstatsborgere, der passerer Den Europæiske Unions medlemsstaters ydre grænser, samt afslag på indrejse og fastsættelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet med henblik på retshåndhævelse og om ændring af forordning (EF) nr. 767/2008 og forordning COM(2016) 194 final.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013 af 26. juni 2013 om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EU) nr. 604/2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i en

af medlemsstaterne af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs og om medlemsstaternes retshåndhævende myndigheders og Europols adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodacoplysninger med henblik på retshåndhævelse og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011 om oprettelse af et europæisk agentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets rammeafgørelse 2009/315/RIA for så vidt angår udveksling af oplysninger om tredjelandsstatsborgere og det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre (ECRIS), og om erstatning af Rådets afgørelse 2009/316/RIA.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1077/2011 om oprettelse af et europæisk agentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 af 14. september 2016 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007, Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 og Rådets beslutning 2005/267/EF.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 515/2014 af 16. april 2014 om oprettelse af et instrument for finansiel støtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik som en del af Fonden for Intern Sikkerhed og om ophævelse af beslutning nr. 574/2007/EF.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA.

2. RESULTAT AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

Høringer af interesserede parter

Forslaget om ETIAS er udarbejdet på grundlag af en gennemførlighedsundersøgelse. Som led i denne undersøgelse har Kommissionen indsamlet synspunkter hos medlemsstaternes eksperter på området grænsekontrol og sikkerhed. Derudover blev hovedelementerne i ETIAS-forslaget drøftet inden for rammerne af Gruppen på Højt Plan vedrørende interoperabilitet, der blev nedsat som opfølgning på meddelelsen om stærkere og mere intelligente grænser af 6. april 2016. Der blev ligeledes gennemført en høring med repræsentanter for luft-, sø- og jernbanetransportsektoren og med repræsentanter for EU-medlemsstater med ydre landgrænser. Som led i gennemførlighedsundersøgelsen blev Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder også hørt.

Konsekvensanalyse

Det lovgivningsmæssige forslag om ETIAS er baseret på resultaterne af den gennemførlighedsundersøgelse, der blev foretaget fra juni til oktober 2016.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

Resumé af forslaget

ETIAS' formål, funktioner og ansvarsområder er fastsat i det lovgivningsmæssige forslag. Forslaget giver den europæiske grænse- og kystvagt mandat til at varetage oprettelsen og forvaltningen af den centrale ETIAS-enhed. Endvidere skal Agenturet for den Operationelle Forvaltning af Store It-systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed have mandat til at udvikle og varetage den operationelle forvaltning af systemet. Europol spiller også en væsentlig rolle med hensyn til at sikre sikkerhedsmålene for ETIAS.

Derfor skal der ifølge forslaget foretages konsekvensændringer af forordning (EU) 2016/399, forordning (EU) 2016/1624, forordning (EU) nr. 1077/2011 og forordning (EU) 2016/794.

Konsekvensændringer af forordninger vedrørende EU-systemer, som ETIAS vil foretage søgninger i, vil blive gennemført ved separate forslag fra Kommissionen.

Dette lovgivningsmæssige forslag fastsætter elementerne i ETIAS-systemet. De tekniske og operationelle detaljer vil blive fastsat på et senere tidspunkt inden for rammerne af gennemførelsesafgørelser, hvor Kommissionen vil vedtage yderligere foranstaltninger og regler vedrørende:

- etablering og højniveaudesign af interoperabiliteten
- specifikationer og betingelser for websitet
- indlæsning af oplysningerne
- definition af særlige kategorier af oplysninger
- adgang til oplysninger
- fastsættelse af de informationssystemer, der skal konsulteres
- fastsættelse af screeningsregler
- ændring, sletning og sletning før tid af oplysninger
- lagring og adgang til registreringerne
- krav til ydeevne, herunder minimumskrav til teknisk udstyr.

Retsgrundlag

Retsgrundlaget for denne forordning er artikel 77, stk. 2, litra b) og d), i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde. Artikel 77, stk. 2, litra b) og d), er det relevante retsgrundlag for yderligere at specificere foranstaltningerne vedrørende passage af medlemsstaternes ydre grænser, udvikle standarder og procedurer, som skal følges af medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af personkontrol ved disse grænser, og fastsætte foranstaltninger vedrørende gradvis indførelse af et integreret system for forvaltning af de ydre grænser.

Endvidere hviler forslaget på artikel 87, stk. 2, litra a), som retsgrundlag for at tillade adgang til systemet med henblik på retshåndhævelse under strenge betingelser. Dette supplerende retsgrundlag

for adgang med henblik på retshåndhævelse kræver den samme almindelige lovgivningsprocedure, der finder anvendelse i henhold til artikel 77, stk. 2, litra b) og d).

Endelig hviler forslaget også på artikel 88, stk. 2, litra a), i det omfang det ændrer listen over Europols opgaver.

Nærhedsprincippet

Det foreslåede initiativ henhører under anvendelsesområdet for artikel 77, stk. 2, litra b), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, hvorefter Den Europæiske Union har beføjelse til at vedtage foranstaltninger vedrørende personkontrol og effektiv overvågning ved passage af medlemsstaternes ydre grænser.

EU's nuværende regelsæt for passage af medlemsstaternes ydre grænser giver ikke mulighed for en automatiseret, koordineret og ensartet forudgående screening af tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumpligt. Det giver ikke medlemsstaterne mulighed for at anvende de fælles Schengenregler på en harmoniseret og koordineret måde. Der er et klart grænseoverskridende problem, da tredjelandstatsborgere, som er fritaget for visumpligt, frit kan vælge det første indrejsested til Schengenområdet for at undgå kontrol ved bestemte grænseovergangssteder. For så vidt angår visumansøgere bør der foreligge oplysninger om tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumpligt, for at øge effektiviteten af personkontrollen på sikkerheds- og indvandringsområdet og den generelle kvalitet af EU's forvaltning af de ydre grænser.

Disse mål kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne alene, men bedre nås på EU-plan.

Proportionalitetsprincippet

Artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union fastsætter, at EU kun handler i det omfang, det er nødvendigt for at nå traktatens mål. Det foreslåede initiativ udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne med det formål at sikre, at der anvendes fælles regler ved de ydre grænser på ensartet vis i alle de medlemsstater, der har afskaffet kontrollen ved de indre grænser. Det indfører et instrument, der giver Den Europæiske Union mulighed for at sikre, at alle medlemsstaterne anvender reglerne til vurdering af risikoen for irregulær migration, for sikkerheden og folkesundheden for så vidt angår tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumpligt, lige så konsekvent som for tredjelandstatsborgere, der er omfattet af visumpligt.

Forslaget foreskriver ligeledes, at de retshåndhævende myndigheder skal søge i oplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system, når det er nødvendigt i særlige tilfælde med henblik på forebyggelse, afsløring eller efterforskning af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger. I det tilfælde og når forudgående søgninger i nationale databaser og Europols databaser ikke har ført til de ønskede oplysninger, giver ETIAS de nationale retshåndhævende myndigheder og Europol et rettidigt, præcist, sikkert og omkostningseffektivt middel til at kontrollere tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumpligt, og som mistænkes for (eller er ofre for) terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger. Forslaget giver de retshåndhævende myndigheder mulighed for at søge i ETIAS-ansøgningsfiler indgivet af tredjelandstatsborgere, som er fritaget for visumpligt, og som mistænkes for (eller er ofre for) sådanne alvorlige strafbare handlinger.

Forslaget omfatter alle passende databeskyttelsesgarantier og er proportionelt for så vidt angår retten til beskyttelse af personoplysninger. Det overholder princippet om dataminimering, indeholder strenge bestemmelser om datasikkerhed og kræver ikke behandling af oplysninger i længere tid, end det er absolut nødvendigt, for at systemet kan fungere og opfylde sit formål. Alle de sikkerhedsforanstaltninger og mekanismer, der kræves for at sikre en effektiv beskyttelse af

tredjelandstatsborgeres grundlæggende rettigheder, vil blive fastlagt og gennemført fuldt ud (se afsnittet nedenfor om grundlæggende rettigheder).

Det vil ikke være nødvendigt med yderligere procedurer eller harmonisering på EU-plan for at få systemet til at fungere; dermed er den påtænkte foranstaltning forholdsmæssig, idet den ikke går ud over, hvad der er nødvendigt, hvad angår foranstaltninger på EU-plan, for at opfylde de fastsatte mål.

Reguleringsmiddel/reguleringsform

Foreslået reguleringsmiddel: Forordning.

Andre midler vil ikke være hensigtsmæssige af følgende grund(e):

Med forslaget oprettes der et centraliseret system, hvorigennem medlemsstaterne kan samarbejde om forvaltning af Schengenområdet ydre grænser, hvilket kræver fælles systemopbygning og driftsregler. Forslaget fastsætter fælles regler for alle medlemsstaterne for så vidt angår risikovurdering vedrørende irregulær migration, sikkerhed og folkesundhed for tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumpligt, forud for deres ankomst ved de ydre grænser, og om adgang til systemet, herunder med henblik på retshåndhævelse. Endvidere vil det centrale system blive forvaltet af den europæiske grænse- og kystvagt. Som følge heraf er det kun muligt at vælge en forordning som retligt instrument.

Grundlæggende rettigheder

Forslaget til forordning påvirker de grundlæggende rettigheder, navnlig retten til menneskelig værdighed (artikel 1 i EU's charter om grundlæggende rettigheder), retten til frihed og sikkerhed (chartrets artikel 6), respekten for privatliv og familieliv (chartrets artikel 7), beskyttelsen af personoplysninger (chartrets artikel 8), asylretten (chartrets artikel 18) og beskyttelse i tilfælde af udsendelse, udvisning og udlevering (chartrets artikel 19), retten til ikkeforskelsbehandling (chartrets artikel 21), børns rettigheder (chartrets artikel 24) og adgangen til effektive retsmidler (chartrets artikel 47).

Den legitime offentlige interesse i at sikre et højt sikkerhedsniveau påvirkes positivt af gennemførelsen af ETIAS-systemet. En bedre og mere præcis identifikation af sikkerhedsrisikoen i forbindelse med tredjelandstatsborgere, der passerer Schengenrådets ydre grænse, bidrager til at afsløre menneskehandel (især for så vidt angår mindreårige) og grænseoverskridende kriminalitet og bidrager dermed generelt til at forbedre identifikationen af personer, hvis tilstedeværelse i Schengenområdet vil udgøre en sikkerhedstrussel. ETIAS bidrager således til at forbedre sikkerheden for de borgere, der opholder sig i Schengenområdet, og fremmer den interne sikkerhed i EU.

ETIAS giver ikkediskriminerende adgang til ansøgningsprocessen for alle tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumpligt, og sikrer, at de afgørelser, der træffes, under ingen omstændigheder vil være baseret på den pågældende persons race eller etnisk oprindelse, politiske overbevisning, religion eller filosofisk overbevisning, seksualitet eller seksuelle orientering. ETIAS giver garantier, der sikrer, at den person, der har indgivet en ansøgning, informeres og har adgang til effektive retsmidler.

Med hensyn til retten til beskyttelse af personoplysninger indeholder forslaget en række garantier vedrørende personoplysninger, navnlig adgangen til disse, som skal være strengt begrænset til det, der er formålet med denne forordning. Det indeholder også regler om den enkeltes ret til klageadgang, navnlig retten til domstolsprøvelse og uafhængige offentlige myndigheders tilsyn med behandlingen af oplysningerne. Begrænsningen af den periode, hvori oplysninger lagres som nævnt ovenfor, bidrager også til at overholde den grundlæggende ret til beskyttelse af personoplysninger.

Forslaget giver de retshåndhævende myndigheder og Europol ret til at søge i det centrale ETIAS-system med henblik på forebyggelse, afsløring eller efterforskning af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger. Som fastsat i chartrets artikel 52, stk. 1, skal enhver begrænsning af retten til beskyttelse af personoplysninger være egnet til at nå det tilsigtede mål og må ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for at nå det. Artikel 8, stk. 2, i den europæiske menneskerettighedskonvention fastslår også, at indgreb fra en offentlig myndigheds side i en persons ret til privatliv kan være begrundet af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige sikkerhed eller forebyggelse af kriminalitet, således som det er tilfældet i dette forslag. Domstolen har også fastslået, at bekæmpelse af terrorisme og grov kriminalitet, navnlig organiseret kriminalitet og terrorisme, er af afgørende betydning for at sikre den offentlige sikkerhed, og at effektiviteten heraf i vidt omfang kan være afhængig af anvendelsen af moderne informationsteknologier og efterforskningsteknikker, og at adgang til personoplysninger, der gives til disse specifikke formål, dermed kan være berettiget, hvis det skønnes nødvendigt. Derfor er forslaget i fuld overensstemmelse med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder med hensyn til retten til beskyttelse af personoplysninger, og er også i overensstemmelse med artikel 16 i TEUF, der sikrer alle ret til beskyttelse af deres personoplysninger.

Forslaget indeholder bestemmelser om adgang til ETIAS til forebyggelse, afsløring eller efterforskning af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger med henblik på at få adgang til oplysninger, som tredjelandsstatsborgere, der er fritaget for visumpligt, har fremlagt i forbindelse med ansøgning om en rejsetilladelse. Der findes lignende oplysninger i VIS om visumindehavere eller visumansøgere, men sådanne oplysninger om tredjelandsstatsborgere, som er fritaget for visumpligt, er ikke til rådighed i nogen anden EU-database. Globaliseringen af kriminalitet følger økonomiens globalisering¹². Internationale kriminelle organisationer udvikler deres aktiviteter på tværs af grænserne¹³. Kriminelle aktiviteter som f.eks. menneskehandel, menneskesmugling eller smugling af ulovlige varer, involverer mange grænsepassager. Oplysninger lagret i VIS er en vigtig informationskilde for så vidt angår strafferetlige efterforskninger af tredjelandsstatsborgere, der er involveret i kriminelle aktiviteter, hvilket fremgår af den stigende anvendelse af VIS i retshåndhævelsesøjemed samt af systemets effektivitet og nytte¹⁴. Sådanne oplysninger er dog i øjeblikket ikke tilgængelige for tredjelandsstatsborgere, som er fritaget for visumpligt.

At muliggøre søgning i oplysninger lagret i det centrale ETIAS-system med henblik på forebyggelse, afsløring eller efterforskning af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger lukker derfor informationskløften med hensyn til tredjelandsstatsborgere, som er fritaget for visumpligt, og giver om nødvendigt mulighed for at koble til oplysninger, der er lagret i en ETIAS-ansøgningsfil. Da en rejsetilladelse endvidere normalt vil være gyldig i en periode på fem år, kan det være nødvendigt, at retshåndhævende myndigheder og Europol foretager søgninger i

¹² "Kriminelle udnytter nye muligheder til at generere profit, navnlig når de har mulighed for at udnytte eksisterende infrastrukturer, personale og kontakter. Dette er navnlig tilfældet for de grupper, der er involveret i transport og distribution af ulovlige varer. Internationale rejser og transport er blevet nemmere, den globale udvikling af internettet og andre teknologiske fremskridt har gjort geografiske overvejelser mindre relevante. Kriminelle lader sig ikke afskrække af geografiske grænser, og de vigtigste grupper er nu internationale for så vidt angår deres forskellige aktiviteter, driftsområder, samarbejdsniveauer og medlemmernes nationalitet.": Europol's EU Organised Crime Threat Assessment 2013 (OCTA 2013), s. 37.

¹³ "Analyse af kriminelles nationalitet og de lande, hvor de væsentligste aktiviteter udfoldes, har vist, at kriminelle grupper bliver stadig mere internationale. For eksempel har både Belgien og Portugal rapporteret om kriminelle grupper med over 60 nationaliteter. Disse to lande har også rapporteret om kriminelle grupper, hvis hovedaktiviteter foregår i over 35 lande. Det viser klart, at der er en høj grad af internationalt kriminelt samarbejde, mobilitet og rækkevidde.": idem, s. 34.

¹⁴ Se arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, der ledsager rapporten om gennemførelsen af forordning (EF) nr. 767/2008, SWD(2016) 328 final.

oplysninger lagret i det centrale ETIAS-system, når oplysninger vedrørende en person og en terrorhandling eller anden alvorlig kriminalitet bliver tilgængelige, efter at den pågældende person har fået en rejsetilladelse.

Søgning i det centrale ETIAS-system med henblik på forebyggelse, afsløring eller efterforskning af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger udgør en begrænsning af retten til beskyttelse af personoplysninger. Forslaget indeholder bestemmelser om effektive sikkerhedsforanstaltninger for at afhjælpe denne begrænsning:

- Klar angivelse af rækkevidden af det skøn, der indrømmes de kompetente myndigheder, og af måden, hvorpå det udøves: Der gives kun adgang til det centrale ETIAS-system til retshåndhævelsesformål med henblik på forebyggelse, afsløring eller efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger som defineret i Rådets rammeafgørelser 2002/475/RIA om bekæmpelse af terrorisme og 2002/584/RIA om den europæiske arrestordre, og kun hvis det er nødvendigt i forbindelse med en bestemt sag. Det udelukker både adgang til ETIAS i forbindelse med lovovertrædelser, der ikke er alvorlige, og en systematisk eller meget omfattende sammenligning af oplysninger.
- Begrundede anmodninger om adgang med henblik på retshåndhævelse: Udpegede nationale retshåndhævende myndigheder og Europol kan kun anmode om adgang til oplysninger lagret i det centrale ETIAS-system, hvis der er rimelig grund til at antage, at adgangen væsentligt vil bidrage til forebyggelse, afsløring eller efterforskning af den pågældende strafbare handling.
- Uafhængig kontrol forud for adgang til oplysninger: Anmodninger om adgang til oplysninger lagret i det centrale ETIAS-system i et særligt tilfælde med henblik på forebyggelse, afsløring eller efterforskning af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger er underkastet en uafhængig kontrol af, om de strenge betingelser for at anmode om adgang til oplysninger lagret i det centrale ETIAS-system med henblik på retshåndhævelse er opfyldt. En sådan uafhængig kontrol skal først gennemføres af en domstol eller en myndighed, der kan garantere fuld uafhængighed og upartiskhed, og som er fri for enhver form for direkte eller indirekte udefrakommende indflydelse.
- Dataminimering for at begrænse omfanget af behandlingen til det nødvendige minimum i forhold til formålet: Ikke alle oplysninger, der er lagret i en ETIAS-ansøgningsfil, vil være til rådighed for forebyggelse, afsløring eller efterforskning af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger. Nogle dataelementer vil slet ikke være tilgængelige i betragtning af deres begrænsede betydning for strafferetlige efterforskninger (f.eks. oplysninger om en persons uddannelse eller oplysninger om, hvorvidt han eller hun kan udgøre en risiko for folkesundheden). Andre dataelementer er kun tilgængelige, hvis nødvendigheden af at få adgang til sådanne specifikke dataelementer er udtrykkeligt dokumenteret i den begrundede anmodning om adgang med henblik på retshåndhævelse og bekræftet af en uafhængig kontrol (f.eks. oplysninger om nuværende beskæftigelse).
- Adgang til oplysninger lagret i det centrale ETIAS-system som sidste udvej: De nationale retshåndhævende myndigheder og Europol kan kun anmode om adgang til oplysninger lagret i det centrale ETIAS-system, hvis forudgående søgninger i alle relevante nationale databaser i medlemsstaterne og Europol ikke har ført til de ønskede oplysninger.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

I henhold til gennemførlighedsundersøgelsen er det nuværende forslag baseret på den foretrukne løsning for ETIAS-systemet, og det nødvendige beløb er blevet skønnet til at være på 212,1 mio. EUR, hvilket også tager hensyn til formålet med adgang i retshåndhævelsesøjemed.

Denne finansielle støtte vil ikke kun dække udgifterne til centrale komponenter i hele den periode, den flerårige finansielle ramme gælder (113,4 mio. EUR - på EU-niveau, både udviklings- og driftsomkostningerne via indirekte forvaltning), men også omkostningerne til indarbejdelse af de eksisterende nationale grænseinfrastrukturer i medlemsstaterne i ETIAS-systemet via de nationale ensartede grænseflader (NUI) (92,3 mio. EUR - via delt forvaltning). Ved at yde finansiell støtte til indarbejdelsen af nationale systemer sikres det, at vanskelige finansielle forhold på nationalt plan ikke bringer projekterne i fare eller forsinker dem. I udviklingsfasen (2018-2020) vil Kommissionen bruge et samlet beløb af 4,2 mio. EUR (via delt forvaltning) til udgifter i forbindelse med driften i medlemsstaterne.

Fra 2020 når det nye system er driftsklart, kan der ydes støtte til de fremtidige driftsudgifter i medlemsstaterne via disses nationale programmer inden for rammerne af Fonden for Intern Sikkerhed (delt forvaltning). Driften vil imidlertid starte, når den nuværende flerårige finansielle ramme udløber, og finansieringen skal derfor indgå i drøftelserne om den næste flerårige finansielle ramme.

Både eu-LISA og den europæiske grænse- og kystvagt vil kræve flere menneskelige og finansielle ressourcer til at udføre deres nye opgaver i henhold til ETIAS-forordningen. For så vidt angår eu-Lisa vil udviklingsfasen begynde i 2018, mens den europæiske grænse- og kystvagt skal udstyres for at kunne klare den operationelle fase, hvilket kræver en indfasning af ressourcer i anden halvdel af 2020.

Som det fremgår af afsnit 1 ovenfor, vil ETIAS-systemet fra 2020 kunne generere gebyrindtægter, som det i betragtning af deres særlige karakter foreslås at betragte som eksterne formålsbestemte indtægter. Med udgangspunkt i de nuværende skøn over antallet af ansøgninger vil gebyrindtægter mere end dække ETIAS' direkte udviklings- og driftsomkostninger. Det vil gøre det muligt at finansiere tilsvarende udgifter i forbindelse med intelligente grænser.

5. YDERLIGERE OPLYSNINGER

Deltagelse

Forslaget bygger på Schengenreglerne, da det vedrører passage af de ydre grænser. Der skal derfor tages højde for følgende forhold i relation til de forskellige protokoller og aftaler med associerede lande.

Danmark: I medfør af artikel 1 og 2 i protokol (nr. 22) om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger i medfør af tredje del, afsnit V, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Da denne forordning udbygger Schengenreglerne, skal Danmark i henhold til artikel 4 i protokollen om Danmarks stilling træffe afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre forordningen i sin nationale lovgivning, inden seks måneder efter dens vedtagelse.

Det Forenede Kongerige og Irland: I medfør af artikel 4 og 5 i protokollen om integration af Schengenreglerne i Den Europæiske Union, Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse

bestemmelser i Schengenreglerne og Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne deltager Det Forenede Kongerige og Irland ikke i forordning (EU) 2016/399 (Schengenrænsekodeksen) eller i nogen anden af de retsakter, der er almindeligt kendt som "Schengenreglerne", dvs. retsakterne om organisering af og støtte til afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og de ledsagende foranstaltninger vedrørende kontrol ved de ydre grænser.

Forordningen udgør en udvikling af disse regler, og derfor deltager Det Forenede Kongerige og Irland ikke i vedtagelsen af forordningen, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland.

På samme måde som i Domstolens dom i sag C-482/08, Det Forenede Kongerige mod Rådet, ECLI:EU:C 2010:631, påvirker den omstændighed, at denne forordning har hjemmel i artikel 87, stk. 2, litra a), og artikel 88, stk. 2, litra a), samt artikel 77, stk. 2, litra b) og d), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, ikke ovenstående konklusion, idet adgangen til retshåndhævelsesformål er accessorisk i forhold til etableringen af ETIAS-systemet.

Island og Norge: De procedurer, der er fastsat i den associeringsaftale, som er indgået mellem Rådet og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, finder anvendelse, da dette forslag bygger på Schengenreglerne, jf. bilag A til aftalen¹⁵.

Schweiz: Denne forordning udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹⁶.

Liechtenstein: Denne forordning udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹⁷.

Kroatien, Cypern, Bulgarien og Rumænien: Denne forordning om oprettelse af ETIAS bygger på indrejsebetingelserne som beskrevet i artikel 6 i forordning (EU) 2016/399. Denne bestemmelse skulle anvendes af tiltrædende medlemsstater ved tiltrædelsen af Den Europæiske Union.

¹⁵ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

¹⁶ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

¹⁷ EUT L 160, 18.6.2011, s. 19.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om oprettelse af et EU-system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/794 og (EU) 2016/1624

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra b) og d), artikel 87, stk. 2, litra a), og artikel 88, stk. 2, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter høring af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁸,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget¹⁹,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen redegjorde i sin meddelelse af 6. april 2016 om stærkere og mere intelligente informationssystemer for grænser og sikkerhed²⁰ behovet for, at EU styrker og forbedrer sine IT-systemer, sin dataarkitektur og informationsudvekslingen på området grænseforvaltning, retshåndhævelse og bekæmpelse af terrorhandlinger. Den understregede behovet for at forbedre interoperabiliteten mellem informationssystemerne. Hvad der er vigtigt, er, at den opstiller forskellige muligheder for at maksimere udnyttelsen af de eksisterende informationssystemer og om nødvendigt udvikle nye, der supplerer dem, for at løse de problemer med manglende oplysninger, der stadig findes.
- (2) I meddelelsen af 6. april 2016 indkredses der en række områder, hvor der mangler oplysninger. Blandt andet råder grænsemyndighederne ved de ydre Schengengrænser ikke over oplysninger om rejsende, der er fritaget for kravet om at være i besiddelse af et visum, når de passerer de ydre grænser. I meddelelsen af 6. april 2016 bebudede Kommissionen, at den ville iværksætte en undersøgelse af muligheden for at oprette et EU-system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS). Et sådant automatiseret system skal anvendes til

¹⁸ EUT C , , s . .

¹⁹ EUT C , , s . .

²⁰ COM(2016) 205 final.

at fastslå, hvorvidt tredjelandstatsborgere er fritaget for visumplikten, inden de indrejser i Schengenområdet, og om deres indrejse udgør en risiko for sikkerheden eller for irregulær migration.

- (3) I meddelelsen af 14. september 2016 med titlen "Øge sikkerheden i en verden med mobilitet - forbedret informationsudveksling i forbindelse med terrorbekæmpelse og stærkere ydre grænser"²¹ bekræfter Kommissionen, at det prioriteres at sikre de ydre grænser, og den fremlægger konkrete initiativer med henblik på at fremme og udvide EU's indsats med fortsat at styrke forvaltningen af de ydre grænser.
- (4) Det er nødvendigt at specificere målene for EU-systemet vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS), fastlægge dets tekniske opbygning, oprette en central ETIAS-enhed, nationale ETIAS-enheder og et ETIAS-screeningråd, fastsætte bestemmelser vedrørende driften og brugen af de oplysninger, ansøgeren indlæser i systemet, fastsætte regler for udstedelsen af eller afslag på at udstede rejsetilladelser, fastsætte formålet med at behandle oplysningerne, og hvilke myndigheder der skal have adgang til oplysningerne, samt sikre beskyttelsen af personoplysninger.
- (5) ETIAS bør finde anvendelse på tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumplikten, når de passerer de ydre grænser.
- (6) Det bør også finde anvendelse på tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumplikten og er familiemedlemmer til en unionsborger, på hvem direktiv 2004/38/EF²² finder anvendelse, eller til en tredjelandstatsborger, der har ret til fri bevægelighed i henhold EU-retten, og som ikke er indehaver af et opholdskort som omhandlet i direktiv 2004/38/EF. I artikel 21, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) er det fastsat, at enhver unionsborger har ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i traktaterne og i gennemførelsesbestemmelserne hertil. De pågældende begrænsninger og betingelser findes i direktiv 2004/38/EF om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område.
- (7) Som bekræftet af Den Europæiske Unions Domstol²³ har disse familiemedlemmer ret til at indrejse på en medlemsstats område og at få et indrejsevisum med henblik herpå. Som følge heraf bør også familiemedlemmer, der er fritaget for visumplikten, have ret til at få en rejsetilladelse. Medlemsstaterne skal bistå disse personer med at opnå den fornødne rejsetilladelse, som skal være gratis.
- (8) Retten til at få en rejsetilladelse er ikke betingelsesløs, idet familiemedlemmer, der udgør en risiko for den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller folkesundheden i medfør af direktiv 2004/38/EF, kan få afslag på deres ansøgning. På baggrund heraf kan det kræves, at familiemedlemmer fremlægger deres personoplysninger i forbindelse med identifikationen af dem og deres status, hvis de er relevante for vurderingen af den sikkerhedstrussel, de kunne udgøre. På samme måde bør behandlingen af deres ansøgninger om rejsetilladelse

²¹ COM(2016) 602 final.

²² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF.

²³ Domstolens dom af 31.1.2006, sag C-503/03, Kommissionen mod Spanien (Saml. 2006 I, s. 1097).

også udelukkende ske ud fra sikkerhedsmæssige hensyn og ikke af hensyn til risikoen for migration.

- (9) Der bør via ETIAS udstedes en rejsetilladelse til tredjelandstatsborgere, der er fritaget for kravet om at være i besiddelse af et visum, når de passerer de ydre grænser ("visumkravet") for således at fastslå, om deres ophold på medlemsstaternes område udgør en risiko for irregulær migration, for sikkerheden eller folkesundheden. At være indehaver af en gyldig rejsetilladelse bør være en ny betingelse for indrejse på medlemsstaternes område, men alene det at være i besiddelse af en rejsetilladelse bør ikke automatisk give ret til indrejse.
- (10) ETIAS bør bidrage til at sikre et højt sikkerhedsniveau, forhindre irregulær migration og beskytte folkesundheden, idet der foretages en vurdering af besøgende forud for deres ankomst til overgangsstederne ved de ydre grænser.
- (11) ETIAS bør bidrage til at gøre det lettere for grænsevagterne ved overgangsstederne ved de ydre grænser at foretage grænsekontrol og sikre en koordineret og harmoniseret vurdering af tredjelandstatsborgere, der er omfattet af kravet om en rejsetilladelse, og som har til hensigt at besøge Schengenområdet. Desuden bør systemet gøre det muligt at informere ansøgere bedre om, hvorvidt de opfylder betingelserne for at besøge Schengenområdet. Herudover bør ETIAS også bidrage til at gøre det lettere at foretage grænsekontrol ved at mindske antallet af afslag på indrejse ved de ydre grænser.
- (12) ETIAS bør desuden støtte målene for Schengeninformationssystemet (SIS) i forbindelse med indberetninger om personer, der er eftersøgte med henblik på anholdelse, overgivelse eller udlevering, savnede personer, personer, der eftersøges med henblik på at yde bistand i forbindelse med retsforfølgning, og personer, der er genstand for diskret kontrol eller specifik kontrol. Med henblik herpå bør der i ETIAS foretages en automatiseret behandling af ansøgninger på grundlag af de relevante indberetninger i SIS. Denne behandling vil blive foretaget med henblik på at understøtte SIS. Som følge heraf bør nye hit, der fremkommer ved denne sammenligning, lagres i SIS.
- (13) ETIAS bør bestå af et storstilet informationssystem, ETIAS-informationssystemet, et centralt hold, den centrale ETIAS-enhed og nationale ETIAS-hold samt nationale ETIAS-enheder.
- (14) Den centrale ETIAS-enhed bør være en del af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning. Den centrale ETIAS-enhed bør være ansvarlig for at kontrollere ansøgninger om rejsetilladelse, hvorpå der gives afslag i forbindelse med den automatiserede behandling, for at fastslå, om ansøgerens personoplysninger svarer til personoplysningerne om den person, der afstedkom hittet, for screeningreglerne og for at foretage regelmæssige revisioner af behandlingen af ansøgninger. Den centrale ETIAS-enhed bør fungere i døgndrift alle ugens dage.
- (15) Hver medlemsstat bør oprette en national ETIAS-enhed, der hovedsagelig er ansvarlig for behandlingen af ansøgninger og for at træffe afgørelse om, hvorvidt der skal udstedes en rejsetilladelse eller ej. De nationale ETIAS-enheder samarbejder indbyrdes og med Europol med henblik på evalueringen af ansøgningerne. De nationale ETIAS-enheder bør fungere i døgndrift alle ugens dage.
- (16) ETIAS bør for at nå sine mål stille et onlineansøgningskema til rådighed, som ansøgere kan udfylde med erklæringer vedrørende deres identitet, rejsedokument, oplysninger om bopæl, kontaktoplysninger, uddannelse og nuværende erhverv, deres forhold som familiemedlem til en EU-borger eller en tredjelandstatsborger, der er omfattet af retten til fri bevægelighed,

men ikke har opholdstilladelse, identiteten på den ansvarlige person, hvis ansøgeren er mindreårig, og svar på en række baggrundsspørgsmål (om ansøgeren har en sygdom, der er potentielt epidemisk ifølge Verdenssundhedsorganisationens internationale sundhedsregulativ eller andre infektiøse eller kontagiøse sygdomme, har en ren straffeattest, har været i krigszoner eller er omfattet af en afgørelse om tilbagesendelse til grænsen/en kendelse om at forlade området). Det bør kun være muligt at få adgang til ansøgers sundhedsdata, hvis de udgør en trussel for folkesundheden.

- (17) ETIAS bør acceptere ansøgninger, der indgives på vegne af en ansøger i situationer, hvor den rejsende ikke selv er i stand til at indgive en ansøgning uanset årsagen hertil. I så tilfælde bør ansøgningen indgives af en tredjemand, der har fået bemyndigelse hertil af den rejsende eller er retligt ansvarlig for den rejsende, forudsat at ansøgningsskemaet indeholder oplysninger om den pågældendes identitet.
- (18) Der bør opkræves et gebyr af alle ansøgere over 18 år for at få færdigbehandlet ansøgningen. Betalingen bør foretages via en bank eller en finansiel formidler. De oplysninger, der kræves for at sikre elektronisk betaling, bør kun gives til banken eller den finansielle formidler, der foretager den finansielle transaktion, og indgår ikke som en del af oplysningerne i ETIAS.
- (19) De fleste rejsetilladelser bør udstedes inden for få minutter, men i et begrænset antal tilfælde kan det tage op til 72 timer. Hvis der sendes en anmodning til ansøgeren om yderligere oplysninger eller dokumentation, kan proceduren undtagelsesvis vare i op til to uger.
- (20) De personoplysninger, ansøgeren fremlægger, bør udelukkende behandles af ETIAS med henblik på på forhånd at kontrollere, om kriterierne for at komme i betragtning i forordning (EU) 2016/399²⁴ er opfyldt, og vurdere, om det er sandsynligt, at ansøgeren vil migrere på irregulær vis, og om ansøgerens indrejse i Unionen kunne udgøre en trussel mod sikkerheden eller folkesundheden i Unionen.
- (21) Der kan ikke foretages en vurdering af disse risici uden at behandle de personoplysninger, der er omhandlet i betragtning 16. Hver enkelt personoplysning i ansøgninger bør sammenlignes med oplysningerne i et register, en fil eller en indberetning i et informationssystem (Schengeninformationssystemet (SIS), visuminformationssystemet (VIS), Europol-oplysninger, Interpols database over stjålne og bortkomne rejsedokumenter, ind- og udrejsesystemet, Eurodac, det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre (ECRIS) og/eller Interpols TDAWN-database (Travel Documents Associated with Notices) eller ETIAS-overvågningslisten eller specifikke risikoindikatorer. De kategorier af personoplysninger, der bør anvendes til sammenligninger, bør begrænses til de kategorier af oplysninger, der findes i de informationssystemer, der søges i, til ETIAS-overvågningslisten eller til de specifikke risikoindikatorer.
- (22) Sammenligningen bør foretages automatisk. Hvis en sådan sammenligning viser, at der er overensstemmelse ("hit") med andre personoplysninger eller en kombination heraf i ansøgningerne eller et register, en fil eller en indberetning i ovennævnte informationssystemer eller med personoplysninger på ETIAS-overvågningslisten eller med risikoindikatorer, bør ansøgningen behandles manuelt af en medarbejder i den nationale ETIAS-enhed i den medlemsstat, der blev angivet som første indrejseland. Den vurdering,

²⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks).

der foretages af den nationale ETIAS-enhed bør føre til, at der træffes afgørelse om at udstede eller ikke udstede en rejsetilladelse.

- (23) Den automatiserede behandling kan føre til, at der udstedes en tilladelse. Det forventes, at der i forbindelse med langt de fleste ansøgninger vil blive givet et positivt svar ved den automatiserede behandling. Ingen afslag på en ansøgning om en rejsetilladelse bør udelukkende baseres på den automatiserede behandling af personoplysninger i ansøgninger. Derfor bør ansøgninger, der giver et hit, vurderes manuelt af en medarbejder i den nationale ETIAS-enhed.
- (24) Ansøgere, der har fået afslag på en ansøgning om en rejsetilladelse, bør have ret til at få prøvet afgørelsen. Sager om prøvelse bør føres i den medlemsstat, der har truffet afgørelse om ansøgningen, og i henhold til den pågældende medlemsstats nationale lovgivning.
- (25) Screeningreglerne bør anvendes til at analysere ansøgningsfilen ved at muliggøre en sammenligning af oplysningerne i ansøgningsfilen i det centrale ETIAS-system og specifikke risikoindikatorer, der svarer til en tidligere konstateret risiko for irregulær migration, for sikkerheden eller folkesundheden. De kriterier, der anvendes til at indkredse specifikke risikoindikatorer, må under ingen omstændigheder være baseret på en persons race eller etniske oprindelse, politiske anskuelser, religiøse eller filosofiske overbevisning, medlemskab af en fagforening, seksualitet eller seksuelle orientering.
- (26) Der bør oprettes en ETIAS-overvågningsliste for at finde frem til forbindelser mellem oplysninger i en ETIAS-ansøgningsfil og oplysninger vedrørende personer, der er mistænkt for at have begået grov kriminalitet eller en terrorhandling, eller mod hvem der er konkrete indicier for eller rimelig grund til at antage, at de vil begå grov kriminalitet eller en terrorhandling. ETIAS-overvågningslisten bør være en del af de data, der behandles af Europol, jf. artikel 18, stk. 2, litra a), i forordning (EU) 2016/794 og Europols integrerede datastyringskoncept ("Integrated Data Management Concept"). Når medlemsstaterne forelægger oplysninger for Europol, bør de kunne bestemme, til hvilket eller hvilke formål de skal behandles, blandt andet muligheden for at begrænse behandlingen til ETIAS-overvågningslisten.
- (27) De kontinuerligt nye former for sikkerhedstrusler, nye mønstre for irregulær migration og trusler mod folkesundheden, der dukker op, kræver effektive reaktioner og skal bekæmpes med moderne midler. Da disse midler indebærer behandling af store mængder personoplysninger, bør der indføres passende sikkerhedsforanstaltninger for at sikre, at interferensen med retten til beskyttelse af privatlivets fred og retten til beskyttelse af personoplysninger begrænses til det, der er nødvendigt i et demokratisk samfund.
- (28) Personoplysninger i ETIAS bør derfor opbevares sikkert; adgangen hertil bør være strengt begrænset, og den bør under ingen omstændigheder anvendes til at træffe afgørelser baseret på nogen form for forskelsbehandling. De lagrede personoplysninger bør opbevares sikkert i eu-LISA's faciliteter i Unionen.
- (29) Udstedte rejsetilladelser bør annulleres eller inddrages, så snart det bliver tydeligt, at betingelserne for at udstede dem ikke var eller ikke længere er opfyldt. Når der indlæses en ny indberetning i SIS om nægtelse af indrejse eller om et rejsedokument, der er rapporteret bortkommet eller stjålet, bør SIS informere ETIAS, som bør kontrollere, om denne nye indberetning svarer til en gyldig rejsetilladelse. I så tilfælde bør den nationale ETIAS-enhed i den medlemsstat, som har indlæst indberetningen, straks informeres og inddrage rejsetilladelsen. På lignende vis skal nye elementer, der tilføjes ETIAS-overvågningslisten, sammenlignes med ansøgningsfiler i ETIAS for at kontrollere, om dette nye element svarer

til en gyldig rejsetilladelse. I så tilfælde bør den nationale ETIAS-enhed i den medlemsstat, hvor den første indrejse sker, vurdere hittet og om nødvendigt inddrage rejsetilladelsen. Der bør også gives mulighed for at inddrage rejsetilladelsen på ansøgerens anmodning.

- (30) Hvis en medlemsstat undtagelsesvis finder det nødvendigt at lade en tredjelandstatsborger rejse ind på dens område af humanitære årsager, af hensyn til nationale interesser eller på grund af internationale forpligtelser, bør den have mulighed for at udstede en rejsetilladelse med begrænset territorial og tidsmæssig gyldighed.
- (31) Før de rejsendes ombordstigning bør luft- og søtransportvirksomheder samt virksomheder, der transporterer grupper til lands i busser have pligt til at kontrollere, om de rejsende har alle de rejsedokumenter, der er nødvendige for at indrejse på medlemsstaternes område, jf. Schengenkonventionen²⁵. Dette bør omfatte kontrol af, at de rejsende er i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse. Transportvirksomhederne bør ikke have adgang til selve ETIAS-filen. En sikret internetadgang, herunder muligheden for at bruge mobile tekniske løsninger, bør gøre det muligt for transportvirksomhederne at foretage denne søgning ved brug af oplysningerne i rejsedokumenterne.
- (32) Grænsevagterne bør for at overholde de ændrede indrejsebetingelser kontrollere, om den rejsende er i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse. Grænsevagten bør derfor under standardgrænsekontrolproceduren elektronisk aflæse oplysningerne i rejsedokumentet. Dette iværksætter en søgning i forskellige databaser som fastsat i Schengengrænsekodeksen, herunder en søgning i ETIAS, som skal give oplysninger om den aktuelle status for rejsetilladelsen. Grænsevagten bør ikke have adgang til selve ETIAS-filen med henblik på grænsekontrol. Hvis der ikke kan fremvises en gyldig rejsetilladelse, bør grænsevagten nægte indrejse og afslutte grænsekontrolproceduren. Hvis der fremvises en gyldig rejsetilladelse, bør afgørelsen om at tillade indrejse eller ej træffes af grænsevagten.
- (33) For at bekæmpe terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger og i lyset af globaliseringen af de kriminelle net, er det nødvendigt, at de retshåndhævende myndigheder har de nødvendige oplysninger til at udføre deres opgaver effektivt. Adgangen til oplysninger i visuminformationssystemet (VIS) med henblik på retshåndhævelse har allerede vist sig at udgøre en effektiv hjælp for efterforskere til at gøre betydelige fremskridt i sager vedrørende menneskehandel, terrorisme og narkotikahandel. Visuminformationssystemet indeholder ikke oplysninger om tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumpligten.
- (34) At få adgang til oplysningerne i ETIAS er nødvendig med henblik på forebyggelse, opdagelse og efterforskning af terrorhandlinger som nævnt i Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA²⁶ eller andre alvorlige strafbare handlinger som nævnt i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA²⁷. I forbindelse med en specifik efterforskning og for at indhente bevismateriale og oplysninger vedrørende en person, der er mistænkt for at have begået en forbrydelse, eller et offer for en forbrydelse kan de retshåndhævende myndigheder have brug for at få adgang til de oplysninger, der er genereret af ETIAS. Der kan også være

²⁵ Konvention om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser.

²⁶ Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme (EFT L 164 af 22.6.2002 s. 6).

²⁷ Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1).

brug for oplysninger lagret i ETIAS til at identificere en person, der har begået en terrorhandling eller en anden alvorlig strafbar handling, navnlig når der er behov for en hurtig indsats. Adgangen til ETIAS med henblik på at forebygge, opdage eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger udgør et indgreb i de grundlæggende rettigheder, hvad angår respekten for den enkeltes privatliv og beskyttelsen af de personoplysninger, der behandles i ETIAS. Oplysningerne i ETIAS bør derfor lagres og kun gøres tilgængelige for udpegede myndigheder i medlemsstaterne og Den Europæiske Politienhed ("Europol") på de strenge betingelser, der er fastsat i denne forordning, for således at begrænse adgangen til det, der er strengt nødvendigt for at forebygge, opdage og efterforske terrorhandlinger og alvorlige strafbare handlinger i overensstemmelse med kravene i navnlig Domstolens praksis, navnlig sagen vedrørende Digital Rights Ireland²⁸.

- (35) Der bør navnlig kun gives adgang til oplysningerne i ETIAS med henblik på at forebygge, opdage og efterforske terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger, efter at de kompetente myndigheder har indgivet en begrundet anmodning om, hvorfor det er nødvendigt. Medlemsstaterne bør sikre, at alle sådanne anmodninger om adgang til oplysninger lagret i ETIAS først prøves ved en domstol eller kontrolleres af en myndighed, hvis fuldstændige uafhængighed og upartiskhed garanteres, og som er sikret mod direkte eller indirekte indflydelse udefra. I yderst presserende tilfælde kan det dog være vigtigt, at de kompetente myndigheder straks får de personoplysninger, der er nødvendige for at forhindre, at der begås en alvorlig forbrydelse, eller således at gerningsmændene kan retsforfølges. I sådanne tilfælde bør det accepteres, at prøvelsen eller kontrollen i forbindelse med personoplysninger, der er indhentet fra ETIAS, finder sted hurtigst muligt, efter at de kompetente myndigheder har fået adgang til oplysningerne.
- (36) Det er derfor nødvendigt at udpege de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, som er bemyndigede til at anmode om en sådan adgang til det specifikke formål at forebygge, opdage eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger.
- (37) De nationale ETIAS-enheder bør fungere som et centralt adgangspunkt og bør kontrollere, at betingelserne for at anmode om adgang til det centrale ETIAS-system er opfyldt i den foreliggende sag.
- (38) Europol er et knudepunkt for informationsudveksling i Unionen og spiller en nøglerolle i samarbejdet mellem medlemsstaternes myndigheder vedrørende efterforskning af kriminalitet på tværs af grænserne til støtte for kriminalitetsforebyggelse, analyser og efterforskning på EU-plan. Europol bør derfor også have adgang til det centrale ETIAS-system inden for rammerne af sine opgaver og i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/794²⁹ i særlige sager, hvor det er nødvendigt for Europol at støtte og styrke medlemsstaternes indsats for at forebygge, opdage eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger.
- (39) For at udelukke systematiske søgninger bør behandlingen af oplysninger lagret i det centrale ETIAS-system kun finde sted i særlige tilfælde, og når det er nødvendigt med henblik på at forebygge, opdage eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger. De udpegede myndigheder og Europol bør kun anmode om adgang til ETIAS, når de har rimelig grund til at antage, at en sådan adgang vil kunne tilvejebringe oplysninger, der i væsentlig grad vil kunne hjælpe dem med at forebygge, opdage eller

²⁸ Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. april 2014 i de forenede sager C-293/12 og C-594/12 Digital Rights Ireland Ltd, ECLI:EU:C:2014:238.

²⁹ EUT L 119 af 4.5.2016, s. 132-149.

efterforske en terrorhandling eller en anden alvorlig strafbar handling. De retshåndhævende myndigheder og Europol bør kun anmode om adgang til ETIAS, hvis forudgående søgninger i alle relevante nationale databaser i medlemsstaten og Europols database ikke har givet de ønskede oplysninger.

- (40) De personoplysninger, der registreres i ETIAS, bør ikke gemmes længere, end det er nødvendigt af hensyn til formålene hermed. For at ETIAS kan fungere, er det nødvendigt at lagre oplysninger vedrørende ansøgere i det tidsrum, hvor rejsetilladelsen er gyldig. For at vurdere den risiko for irregulær migration, for sikkerheden og folkesundheden, som ansøgeren udgør, er det nødvendigt at lagre personoplysningerne i fem år fra registreringen af de seneste indrejseoplysninger vedrørende ansøgeren, der er lagret i ind- og udrejsesystemet. ETIAS bør navnlig ved brug af screeningreglerne tage udgangspunkt i præcise foreløbige vurderinger af risikoen for irregulær migration, for sikkerheden eller folkesundheden. De hit, der fås som følge af screeningreglerne på grundlag af statistiske oplysninger, der selv er genereret via ETIAS-oplysninger, skal være repræsentative for en tilstrækkelig bred population for at kunne udgøre et pålideligt grundlag for medlemsstaternes manuelle risikovurdering og for at mindske forekomsten af hit, der ikke svarer til reelle risici ("falsk-positive") mest muligt. Dette kan ikke udelukkende opnås på grundlag af oplysninger vedrørende rejsetilladelser i deres gyldighedsperiode. Lagringsperioden bør starte fra registreringen af de seneste indrejseoplysninger vedrørende ansøgeren, der er lagret i ind- og udrejsesystemet, da dette udgør den seneste faktiske brug af rejsetilladelsen. En lagringsperiode på fem år svarer til lagringsperioden for en registrering i ind- og udrejsesystemet om en indrejsetilladelse, der blev indrømmet på grundlag af en ETIAS-rejsetilladelse, eller nægtelse af indrejse. Denne synkronisering af lagringsperioderne sikrer, at både registreringen af indreisen og den tilknyttede rejsetilladelse har samme varighed, og udgør et yderligere element for at sikre den fremtidige interoperabilitet mellem ETIAS og ind- og udrejsesystemet. Denne synkronisering af datalagringsperioderne er nødvendig for at sætte de kompetente myndigheder i stand til at foretage den risikoanalyse, der kræves i henhold til Schengengrænsekodeksen. En afgørelse om afslag på en ansøgning om en indrejsetilladelse eller om inddragelse eller annullering af en rejsetilladelse kan være et tegn på, at ansøgeren udgør en større risiko for sikkerheden eller for irregulær migration. Når der er truffet en sådan afgørelse, bør den femårige lagringsperiode for de tilknyttede oplysninger begynde fra den dato, hvor afgørelsen blev truffet, således at det i ETIAS er muligt præcist at tage hensyn til den højere risiko, som den pågældende ansøger kan udgøre. Efter udløbet af denne periode bør personoplysningerne slettes.
- (41) Der bør fastsættes præcise regler for det ansvar, som Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store It-systemer inden for området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) har for udformningen, udviklingen og den tekniske forvaltning af ETIAS-informationssystemet, det ansvar, som Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning har, og Europols ansvar.
- (42) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001³⁰ finder anvendelse på aktiviteterne i eu-LISA og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, når de udfører de opgaver, de pålægges i denne forordning.

³⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

- (43) [Forordning (EU) 2016/679]³¹ finder anvendelse på medlemsstaternes behandling af personoplysninger i medfør af nærværende forordning, medmindre denne behandling foretages af medlemsstaternes udpegede myndigheder eller kontrolmyndigheder med henblik på at forebygge, opdage eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger.
- (44) Medlemsstaternes myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, opdage og efterforske terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger i medfør af nærværende forordning bør være omfattet af databeskyttelsesstandarder i henhold til national lovgivning, som er i overensstemmelse med [direktiv (EU) 2016/680]³².
- (45) De uafhængige tilsynsmyndigheder, som er oprettet i henhold til [forordning (EU) 2016/679], bør kontrollere, at medlemsstaternes behandling af personoplysninger er lovlige, mens Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, som er oprettet ved forordning (EF) nr. 45/2001, bør kontrollere EU-institutionernes og -organernes aktiviteter i forbindelse med behandlingen af personoplysninger. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og tilsynsmyndighederne bør samarbejde om tilsynet med ETIAS.
- (46) "(...) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse blev hørt i henhold til artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001, og afgav udtalelse den [...].
- (47) Der bør fastsættes strenge regler for adgang til det centrale ETIAS-system og de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger. Det er også nødvendigt at fastsætte bestemmelser om enkeltpersoners ret til at få adgang til, korrigere og slette oplysninger samt retten til prøvelse, navnlig retten til domstolsprøvelse, og offentlige myndigheders tilsyn med behandlingen af oplysninger.
- (48) For at vurdere den risiko for irregulær migration, for sikkerheden eller folkesundheden, som den rejsende kan udgøre, bør der sikres interoperabilitet mellem ETIAS-informationssystemet og andre informationssystemer, som ETIAS søger i, f.eks. ind- og udrejsesystemet, visuminformationssystemet (VIS), Europol-oplysninger, Schengeninformationssystemet (SIS), Eurodac og det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre (ECRIS). Det er imidlertid kun muligt at sikre en sådan interoperabilitet, når forslagene om oprettelse af ind- og udrejsesystemet³³ og om ECRIS³⁴ og det omarbejdede forslag til Eurodacforordningen³⁵ er blevet vedtaget.

³¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse).

³² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA.

³³ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandsstatsborgere, der passerer Den Europæiske Unions medlemsstats ydre grænser og om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål og om ændring af forordning (EF) nr. 767/2008 og forordning (EU) nr. 1077/2011 (COM(2016) 194 final).

³⁴ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets rammeafgørelse 2009/315/RIA for så vidt angår udveksling af oplysninger om tredjelandsstatsborgere og det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre (ECRIS), og om erstatning af Rådets afgørelse 2009/316/RIA.

³⁵ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af [forordning (EU) nr. 604/2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse,

- (49) For at sikre et effektivt tilsyn med anvendelsen af denne forordning kræves det, at der foretages regelmæssige evalueringer. Medlemsstaterne bør indføre regler om sanktioner for overtrædelse af denne forordnings bestemmelser og sikre, at de gennemføres.
- (50) Med henblik på at fastsætte de tekniske foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne forordning, bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde:
- for at vedtage en forud fastsat liste med svar på spørgsmål om uddannelsesniveau og -område, nuværende beskæftigelse og jobbetegnelse, som skal anføres på ansøgningen om en rejsetilladelse
 - at specificere indholdet og udformningen af yderligere spørgsmål, som kan stilles en person, der ansøger om en rejsetilladelse
 - for at fastsætte betalingsmetoder og -procedurer, hvad angår gebyret for en rejsetilladelse, idet der tages hensyn til den teknologiske udvikling, og om teknologien er til rådighed, og for at fastsætte gebyrets størrelse
 - for at udvide varigheden af det tidsrum, i hvilket der ikke kræves en rejsetilladelse
 - for yderligere at specificere risikoen for irregulær migration, for sikkerheden eller folkesundheden, som skal anvendes til at fastsætte risikoindikatorer.
- (51) Det er særlig vigtigt, at Kommissionen under sit forberedende arbejde gennemfører hensigtsmæssige høringer, herunder eksperthøringer, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter samtidigt med medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i de af Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelsen af delegerede retsakter.
- (52) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at vedtage detaljerede regler vedrørende betingelserne for driften af det offentlige websted og mobilapp'en til mobiludstyr og vedrørende de databeskyttelses- og sikkerhedsregler, der finder anvendelse på det offentlige websted og mobilapp'en til mobiludstyr samt en autentifikationsordning udelukkende for transportvirksomheder og til at specificere de nærmere oplysninger vedrørende de nødprocedurer, der skal anvendes, hvis det teknisk ikke er muligt at få adgang til ETIAS. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011³⁶.
- (53) Målet om at oprette ETIAS og indføre fælles forpligtelser, betingelser og procedurer for anvendelsen af oplysninger kan ikke i tilstrækkelig grad nås af medlemsstaterne; på grund af

der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne], identificering af en tredjelandstatsborger eller en statsløs person med ulovligt ophold og om medlemsstaternes retshåndhævende myndigheders og Europols adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodacoplysninger med henblik på retshåndhævelse (omarbejdning) (COM(2016) 272 final).

³⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

foranstaltningens omfang og virkninger kan målet bedre nås på EU-plan, jf. nærhedsprincippet som fastsat i artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre end, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

- (54) De forventede omkostninger ved udviklingen af ETIAS-informationssystemet og oprettelsen af den centrale ETIAS-enhed og de nationale ETIAS-enheder er lavere end det resterende beløb på budgettet, der er øremærket til intelligente grænser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 515/2014³⁷. I medfør af artikel 5, stk. 5, litra b), i forordning (EU) nr. 515/2014 bør det beløb, der for øjeblikket er afsat til udvikling af IT-systemer som støtte for forvaltningen af migrationsstrømme på tværs af de ydre grænser, følgelig omfordeles ved hjælp af denne forordning.
- (55) De indtægter, der genereres ved betalingen af gebyret for rejsetilladelser, bør afsættes til dækning af de tilbagevendende drifts- og vedligeholdelsesomkostninger ved ETIAS-informationssystemet, den centrale ETIAS-enhed og de nationale ETIAS-enheder. I lyset af systemets særlige karakter er det hensigtsmæssigt at behandle indtægten som en ekstern formålsbestemt indtægt.
- (56) Denne forordning berører ikke anvendelsen af direktiv 2004/38/EF.
- (57) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen (nr. 22) om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Da denne forordning udbygger Schengenreglerne, skal Danmark i henhold til artikel 4 i protokollen om Danmarks stilling træffe afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre forordningen i sin nationale lovgivning, inden seks måneder efter dens vedtagelse.
- (58) Denne forordning udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF³⁸; Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af forordningen, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (59) Denne forordning udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF³⁹; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (60) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen,

³⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 515/2014 af 16. april 2014 om oprettelse af et instrument for finansiel støtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik som en del af Fonden for Intern Sikkerhed og om ophævelse af beslutning nr. 574/2007/EF (EUT L 150, af 20.5.2014, s. 143).

³⁸ Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43).

³⁹ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁴⁰ henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF⁴¹.

- (61) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁴² henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF⁴³ og med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/149/RIA⁴⁴.
- (62) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om dette lands associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁴⁵ henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU⁴⁶ og med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/349/EU⁴⁷.
- (63) Denne forordning udgør en retsakt, der bygger på eller på anden måde vedrører Schengenreglerne, jf. henholdsvis artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003, artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2005 og artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2011.
- (64) For at denne forordning kan passe ind i den eksisterende retlige ramme og afspejle ændringerne med hensyn til forordningerne vedrørende Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og Europol, bør forordning (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/794 og (EU) 2016/1624 derfor ændres —

⁴⁰ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁴¹ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

⁴² EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁴³ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

⁴⁴ Rådets afgørelse 2008/149/RIA af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 50).

⁴⁵ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

⁴⁶ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

⁴⁷ Rådets afgørelse 2011/349/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår retligt samarbejde i straffesager og politisamarbejde (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 1).

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1 *Genstand*

1. Med denne forordning oprettes et EU-system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) med henblik på tredjelandsstatsborgere, der er fritaget for kravet om at være i besiddelse af et visum, når de passerer de ydre grænser ("visumkravet"), for således at gøre det muligt at fastslå, om deres ophold på medlemsstaternes område udgør en risiko for irregulær migration, for sikkerheden eller folkesundheden. Med henblik herpå indføres der en rejsetilladelse og betingelser og procedurer for at udstede en rejsetilladelse eller give afslag på ansøgningen herom.
2. Denne forordning fastsætter de betingelser, hvorunder medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder og Den Europæiske Politienhed (Europol) kan få adgang til at søge på oplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system med henblik på forebyggelse, opdagelse og efterforskning af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger, der falder ind under deres kompetence.

Artikel 2 *Anvendelsesområde*

1. Denne forordning finder anvendelse på følgende kategorier af tredjelandsstatsborgere, der er fritaget for visumpligten:
 - a) statsborgere i de tredjelande, der er opført på listen i bilag II til Rådets forordning (EF) nr. 539/2001⁴⁸, som er fritaget for visumpligten med henblik på transit i en lufthavn eller et planlagt ophold på medlemsstaternes område i højst 90 dage inden for et tidsrum på 180 dage
 - b) flygtninge og statsløse personer, hvis det tredjeland, de har bopæl i, og som udstedte deres rejsedokumenter, er et af de tredjelande, der er opført på listen i bilag II til forordning (EF) nr. 539/2001, og som er fritaget for visumpligten i henhold til nævnte forordnings artikel 4, stk. 2, litra b)
 - c) tredjelandsstatsborgere, der opfylder følgende betingelser:
 - i) de er familiemedlemmer til en unionsborger, på hvem direktiv 2004/38/EF finder anvendelse, eller til en tredjelandsstatsborger, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten og
 - ii) de ikke er i besiddelse af et opholdskort som omhandlet i direktiv 2004/38/EF.

⁴⁸ EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1.

2. Denne forordning finder ikke anvendelse på:
- a) flygtninge og statsløse personer og andre personer uden noget statsborgerskab, som har bopæl i en medlemsstat, og som er indehavere af et rejsedokument, der er udstedt af den pågældende medlemsstat
 - b) tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til en unionsborger, som er omfattet af direktiv 2004/38/EF, og som er indehavere af et opholdskort i medfør af dette direktiv
 - c) tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til tredjelandstatsborgere, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, og som er indehavere af et opholdskort i medfør af direktiv 2004/38/EF
 - d) andre indehavere af de opholdstilladelser, der er omhandlet i artikel 2, nr. 16, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399⁴⁹, end dem, der er omfattet af dette stykkes litra b) og c)
 - e) indehavere af visa til længerevarende ophold
 - f) statsborgere i Andorra, Monaco og San Marino og indehavere af pas udstedt af Vatikanstaten
 - g) statsborgere i de tredjelande, der er opført på listen i bilag I og II til forordning (EF) nr. 539/2001, som er indehavere af en tilladelse til lokal grænsetrafik udstedt af medlemsstaterne i medfør af forordning (EF) nr. 1931/2006⁵⁰, når disse indehavere udøver deres ret inden for rammerne af ordningen om lokal grænsetrafik
 - h) de personer eller personkategorier, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1 og 3, i forordning (EF) nr. 539/2001.

Artikel 3 Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:
- a) "ydre grænser": ydre grænser som defineret i artikel 2, nr. 2, i forordning (EU) 2016/399
 - b) "grænsekontrol": grænsekontrol som defineret i artikel 2, nr. 11, i forordning (EU) 2016/399
 - c) "grænsevagt": grænsevagt som defineret i artikel 2, nr. 14, i forordning (EU) 2016/399
 - d) "rejsetilladelse": en afgørelse truffet i overensstemmelse med denne forordning, hvori det anføres, at der ikke er konkrete indicier for eller rimelig

⁴⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

⁵⁰ EUT L 405 af 20.12.2006, s. 1.

grund til at antage, at personens tilstedeværelse på medlemsstaternes område udgør en risiko for irregulær migration, for sikkerheden eller folkesundheden, og som er nødvendig for, at de tredjelandstatsborgere, der er omhandlet i artikel 2, opfylder de indrejsebetingelser, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2016/399

- e) "risiko for folkesundheden": en trussel mod folkesundheden som defineret i artikel 2, nr. 21, i forordning (EU) 2016/399
 - f) "ansøger": enhver af de tredjelandstatsborgere, der er omhandlet i artikel 2, som har indgivet en ansøgning om en rejsetilladelse
 - g) "rejsedokument": et pas eller et andet tilsvarende dokument, som giver indehaveren ret til at passere de ydre grænser, og som kan forsynes med et visum
 - h) "kortvarigt ophold": ophold på medlemsstaternes område som omhandlet i artikel 6, stk. 1, i forordning (EU) 2016/399
 - i) "person, hvis tilladelse til ophold er udløbet": en tredjelandstatsborger, der ikke eller ikke længere opfylder betingelserne vedrørende varigheden af et kortvarigt ophold på medlemsstaternes område
 - j) "mobilapp til mobiludstyr": en softwareapplikation, der skal kunne fungere på mobiludstyr såsom smartphones og tabletcomputere
 - k) "hit": det forhold, at der ved sammenligning er overensstemmelse mellem personoplysninger, der er registreret i en ansøgningsfil i det centrale ETIAS-system, og oplysninger lagret i et register, en fil eller en indberetning i et informationssystem, som det centrale ETIAS-system søger i, på ETIAS-overvågningslisten eller med de specifikke risikoindikatorer, der er omhandlet i artikel 28
 - l) "terrorhandlinger": de strafbare handlinger, der svarer til eller må ligestilles med dem, der er nævnt i artikel 1-4 i rammeafgørelse 2002/475/RIA
 - m) "alvorlige strafbare handlinger": de straffelovsovertrædelser, som svarer til eller er ligestillet med dem, der er nævnt i artikel 2, stk. 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA, hvis de i henhold til national lovgivning kan straffes med frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning af en maksimal varighed på mindst tre år
 - n) "Europol-oplysninger": de personoplysninger, der forelægges Europol til de formål, der er omhandlet i artikel 18, stk. 2, litra a), i forordning (EU) 2016/794.
2. Definitionerne i artikel 2 i forordning (EF) nr. 45/2001 finder anvendelse, for så vidt som personoplysninger behandles af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og eu-LISA.
3. Definitionerne i artikel 4 i [forordning (EU) 2016/679] finder anvendelse, for så vidt som personoplysninger behandles af medlemsstaternes myndigheder.

4. Definitionerne i artikel 3 i [direktiv (EU) 2016/680] finder anvendelse, for så vidt som personoplysninger behandles af medlemsstaternes myndigheder med henblik på retshåndhævelse.

Artikel 4
Formålene med ETIAS

Som støtte for medlemsstaternes kompetente myndigheder vil ETIAS:

- a) bidrage til at skabe et højt sikkerhedsniveau ved at sikre, at der foretages en grundig vurdering af risikoen for sikkerheden i forbindelse med ansøgere forud for deres ankomst til grænseovergangsstederne ved de ydre grænser for derved at fastslå, om der er konkrete indicier for eller rimelig grund til at antage, at personens tilstedeværelse på medlemsstaternes område udgør en risiko for sikkerheden
- b) bidrage til at forhindre irregulær migration ved at sikre, at der foretages en grundig vurdering af risikoen for irregulær migration i forbindelse med ansøgere forud for deres ankomst til grænseovergangsstederne ved de ydre grænser
- c) bidrage til beskyttelsen af folkesundheden ved at sikre, at der foretages en vurdering af, om ansøgeren udgør en risiko for folkesundheden som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra e), forud for deres ankomst til grænseovergangsstederne ved de ydre grænser
- d) øge effektiviteten af grænsekontrollen
- e) støtte målene for Schengeninformationssystemet (SIS) i forbindelse med indberetninger om personer, der er eftersøgte med henblik på anholdelse, overgivelse eller udlevering, savnede personer, personer, der eftersøges med henblik på at yde bistand i forbindelse med retsforfølgning, og personer, der er genstand for diskret kontrol eller specifik kontrol
- f) bidrage til forebyggelsen, opdagelsen og efterforskningen af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger

Artikel 5
ETIAS' generelle struktur

ETIAS består af:

- a) ETIAS-informationssystemet, jf. artikel 6
- b) den centrale ETIAS-enhed, jf. artikel 7
- c) de nationale ETIAS-enheder, jf. artikel 8.

Artikel 6
ETIAS-informationssystemets opbygning og tekniske struktur

1. Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-systemer inden for området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed ("eu-LISA") udvikler ETIAS-informationssystemet og sikrer den tekniske forvaltning heraf.

2. ETIAS-informationssystemet består af:
 - a) et centralt system
 - b) en national ensartet grænseflade i hver medlemsstat på grundlag af fælles tekniske specifikationer, der er ens for alle medlemsstater, og som muliggør tilslutning af det centrale system til de nationale grænseinfrastrukturer i medlemsstaterne
 - c) en sikker kommunikationsinfrastruktur mellem det centrale system og de nationale ensartede grænseflader
 - d) en sikker kommunikationsinfrastruktur mellem det centrale ETIAS-system og de informationssystemer, der er omhandlet i artikel 10
 - e) et offentligt websted og en mobilapp til mobiludstyr
 - f) en e-mailtjeneste
 - g) en sikker kontotjeneste, der gør det muligt for ansøgerne om nødvendigt at fremlægge supplerende oplysninger og/eller dokumentation
 - h) en gateway-facilitet for transportvirksomheder
 - i) en webtjeneste, der muliggør kommunikation mellem det centrale system på den ene side og det offentlige websted, mobilapp'en, e-mailtjenesten, den sikrede kontotjeneste, gateway-faciliteten for transportvirksomheder, betalingsformidleren og de internationale systemer (Interpols systemer/databaser) på den anden side
 - j) software, der gør det muligt for den centrale ETIAS-enhed og de nationale ETIAS-enheder at behandle ansøgninger.
3. [Det centrale ETIAS-system, de nationale ensartede grænseflader, webtjenesten, gateway-faciliteten for transportvirksomheder og kommunikationsinfrastrukturen deler og genanvender så meget teknisk som muligt af hardware- og softwarekomponenterne i henholdsvis ind- og udrejsesystemets centrale system, nationale ensartede grænseflader, webtjeneste, gateway-facilitet for transportvirksomheder og kommunikationsinfrastruktur.]

Artikel 7

Den centrale ETIAS-enheds opbygning

1. Der oprettes herved en central ETIAS-enhed i Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning.
2. Den centrale ETIAS-enhed, der fungerer i døgndrift alle ugens dage, bliver ansvarlig for at:
 - a) sikre, at oplysninger, der lagres i ansøgningsfilerne og i det centrale ETIAS-system er korrekte og ajourførte
 - b) kontrollere ansøgninger om rejsetilladelse, der er blevet givet afslag på ved den automatiserede behandling for derved at fastslå, om ansøgerens personoplysninger svarer til personoplysninger, der har givet et hit i et af de informationssystemer eller en af de databaser, der er søgt i, eller på grundlag af de specifikke risikoindikatorer, der er omhandlet i artikel 28

- c) definere, teste, gennemføre, evaluere og revidere de specifikke risikoindikatorer, der er omhandlet i artikel 28, efter høring af ETIAS-screeningrådet
- d) foretage regelmæssige revisioner af behandlingen af ansøgninger og af gennemførelsen af bestemmelserne i artikel 28, herunder en regelmæssig vurdering af deres virkninger for de grundlæggende rettigheder, navnlig hvad angår retten til privatlivets fred og beskyttelsen af personoplysninger.

Artikel 8
De nationale ETIAS-enheder opbygning

1. Hver medlemsstat udpeger en kompetent myndighed som national ETIAS-enhed.
2. De nationale ETIAS-enheder er ansvarlige for at:
 - a) sikre, at oplysninger, der lagres i ansøgningsfilerne og i det centrale ETIAS-system er korrekte og ajourførte
 - b) undersøge og træffe afgørelse om ansøgninger om rejsetilladelse, der er blevet givet afslag på ved den automatiserede behandling, og foretage den manuelle risikovurdering, der er omhandlet i artikel 22
 - c) sikre koordineringen mellem de nationale ETIAS-enheder og Europol vedrørende de anmodninger om søgning, der er omhandlet i artikel 24 og 25
 - d) give ansøgerne oplysninger om den procedure, der skal følges i tilfælde af begæring om prøvelse af en afgørelse, jf. artikel 31, stk. 2
 - e) fungere som et centralt adgangspunkt for søgning i det centrale ETIAS-system til det formål, der er fastsat i artikel 1, stk. 2, og i henhold til artikel 44.
3. Medlemsstaterne sikrer de nationale ETIAS-enheder tilstrækkelige ressourcer til at udføre deres opgaver i døgndrift alle ugens dage.

Artikel 9
ETIAS-screeningråd

1. Der oprettes herved et ETIAS-screeningråd i Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning. Det består af en repræsentant for hver af de nationale ETIAS-enheder og Europol.
2. ETIAS-screeningrådet hører om:
 - a) definitionen, evalueringen og revisionen af de specifikke risikoindikatorer, der er omhandlet i artikel 28
 - b) gennemførelsen af ETIAS-overvågningslisten, der er omhandlet i artikel 29.
3. Til det i stk. 1 omhandlede formål afgiver ETIAS-screeningrådet udtalelser, afstikker retningslinjer, fremkommer med henstillinger og formidler bedste praksis.
4. ETIAS-screeningrådet mødes, når det er nødvendigt, og mindst to gange om året. Omkostningerne ved og tjenesteydelser til dets møder dækkes af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning.

5. ETIAS-screeningrådet vedtager på sit første møde sine vedtægter ved simpelt flertal af sine medlemmer.

Artikel 10
Interoperabilitet med andre informationssystemer

Der sikres interoperabilitet mellem ETIAS-informationssystemet og andre informationssystemer, som ETIAS søger i, f.eks. [ind- og udrejsesystemet,] visuminformationssystemet (VIS), Europol-oplysninger, Schengeninformationssystemet (SIS), [Eurodac] og [det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre (ECRIS)], således at det er muligt at foretage den risikovurdering, der er omhandlet i artikel 18.

Artikel 11
Adgang til oplysninger lagret i ETIAS

1. Det skal udelukkende være forbeholdt behørigt autoriseret personale i den centrale ETIAS-enhed og de nationale ETIAS-enheder at få adgang til ETIAS-informationssystemet.
2. Grænsevagters adgang i henhold til artikel 41 skal begrænses til søgninger i det centrale ETIAS-system for at indhente oplysninger om den aktuelle status for en rejsendes rejsetilladelse, når den pågældende befinder sig ved et overgangssted ved de ydre grænser.
3. Transportvirksomheders adgang i henhold til artikel 39 skal begrænses til søgninger i det centrale ETIAS-system for at indhente oplysninger om den aktuelle status for en rejsendes rejsetilladelse.

Artikel 12
Ikkeforskelsbehandling

Alle brugeres behandling af personoplysninger i ETIAS-informationssystemet må ikke føre til forskelsbehandling af tredjelandsstatsborgere på grundlag af køn, racemæssig eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering. Den skal fuldt ud respektere den menneskelige værdighed og integritet. Der skal tages særligt hensyn til børn, ældre og handicappede personer.

KAPITEL II **Ansøgninger**

Artikel 13
Praktiske ordninger for indgivelse af en ansøgning

1. Ansøgere indgiver en ansøgning ved at udfylde onlineansøgningsskemaet via et særligt offentligt websted eller via mobilapp'en på webudstyr tilstrækkeligt tidligt forud for den planlagte rejse.
2. Ansøgningerne kan indgives af ansøgeren eller en person eller kommerciel formidler, som ansøgeren har givet tilladelse hertil på dennes vegne.

Artikel 14
Det offentlige websted og mobilapp'en til mobiludstyr

1. Det offentlige websted og mobilapp'en til mobiludstyr gør det muligt for tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af kravet om en rejsetilladelse, at indgive en ansøgning om en rejsetilladelse, at fremlægge de krævede oplysninger i ansøgningskemaet, jf. artikel 15, og at betale gebyret for rejsetilladelsen.
2. Via det offentlige websted og mobilapp'en til mobiludstyr skal ansøgningskemaet gøres bredt, let og gratis tilgængeligt for ansøgere.
3. Det offentlige websted og mobilapp'en til mobiludstyr stilles til rådighed på alle medlemsstaternes officielle sprog.
4. Hvis de(t) officielle sprog i de lande, der er opført på listen i bilag II til Rådets forordning (EF) nr. 539/2001, ikke svarer til de sprog, der er omhandlet i stk. 3, stilles der faktablade med oplysninger om indholdet og brugen af det offentlige websted og mobilapp'en til mobiludstyr og forklarende oplysninger til rådighed på mindst et af de officielle sprog i de lande, der henvises til.
5. Det offentlige websted og mobilapp'en til mobiludstyr giver ansøgerne oplysninger om de sprog, der kan anvendes ved udfyldningen af ansøgningskemaet.
6. Det offentlige websted og mobilapp'en til mobiludstyr sikrer ansøgeren en kontotjeneste, der gør det muligt for ansøgerne at fremlægge supplerende oplysninger og/eller dokumentation, når det er påkrævet.
7. Kommissionen vedtager detaljerede regler vedrørende betingelserne for driften af det offentlige websted og mobilapp'en til mobiludstyr og vedrørende de databeskyttelses- og sikkerhedsregler, der finder anvendelse på det offentlige websted og mobilapp'en til mobiludstyr. Disse gennemførelsesforanstaltninger vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 79, stk. 2.

Artikel 15
Ansøgerens ansøgningskema og personoplysninger

1. Hver ansøger indgiver et udfyldt ansøgningskema, der indeholder en erklæring om, at de indgivne oplysninger er ægte, fuldstændige og pålidelige, og en erklæring om rigtigheden og pålideligheden af de fremsatte udsagn. Mindreårige indgiver et ansøgningskema elektronisk, der er underskrevet af en person, der er tillagt permanent eller midlertidig forældremyndighed eller udøver juridisk værgemål.
2. Ansøgeren anfører følgende personoplysninger i ansøgningskemaet:
 - a) efternavn, fornavn(e), efternavn ved fødslen; fødselsdato, fødested, fødeland, nationalitet, køn, nuværende nationalitet, ansøgerens forældres fornavn(e)
 - b) andre navne (kaldenavn(e), kunstnavn(e), sædvanlige navn(e))
 - c) andre nationaliteter (eventuelt)
 - d) rejsedokumentets type og nummer, udstedelsesland

- e) datoen for rejsedokumentets udløb
 - f) ansøgerens hjemmeadresse eller, hvis denne ikke er tilgængelig, den pågældendes bopælsby eller -land
 - g) e-mailadresse, telefonnummer
 - h) uddannelse(sniveau og -område)
 - i) nuværende beskæftigelse
 - j) medlemsstat, som ansøgeren havde til hensigt først at indrejse i
 - k) for mindreårige ansøgere: efternavn og fornavn(e) på indehaveren af forældremyndigheden eller værgeren
 - l) hvis ansøgeren hævder at have status som familiemedlem som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c):
 - i) den pågældendes status som familiemedlem
 - ii) følgende oplysninger om det familiemedlem, som ansøgeren har familiemæssige bånd til: efternavn, fornavn(e), fødselsdato, fødested, nuværende nationalitet, hjemmeadresse, e-mailadresse og telefonnummer
 - iii) den pågældendes familiemæssige bånd til dette familiemedlem, jf. artikel 2, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF
 - m) hvis ansøgningen er udfyldt af en anden person end ansøgeren: efternavn, fornavn(e), firmanavn, organisation, hvis det er relevant, e-mailadresse, postadresse, telefonnummer; forbindelse til ansøgeren og en elektronisk underskrevet erklæring om repræsentation.
3. Ansøgeren vælger uddannelsesniveau og -område, nuværende beskæftigelse og jobbetegnelse fra en forud fastsat liste. Kommissionen tillægges i henhold til artikel 78 beføjelser til at vedtage delegerede retsakter om fastlæggelse af disse forud fastsatte lister.
4. Desuden skal ansøgeren besvare følgende spørgsmål:
- a) om den pågældende har en sygdom, der er potentielt epidemisk ifølge Verdenssundhedsorganisationens internationale sundhedsregulativ eller andre infektiøse eller kontagiøse sygdomme
 - b) om den pågældende nogensinde er blevet dømt for en straffelovsovertrædelse i et hvilket som helst land
 - c) om den pågældende har opholdt sig i en specifik krigs- eller konfliktzone i de seneste ti år og årsagen til dette ophold
 - d) om den pågældende inden for de seneste ti år har været omfattet af en afgørelse om at skulle forlade en medlemsstats eller et hvilket som helst andet lands område eller en afgørelse om tilbagesendelse.
5. Kommissionen tillægges i henhold til artikel 78 beføjelser til at vedtage delegerede retsakter om den nærmere fastlæggelse af disse spørgsmåls indhold og udformning.

6. Ansøgeren skal besvare disse spørgsmål. Hvis ansøgeren besvarer nogen af disse spørgsmål bekræftende, skal den pågældende besvare en række supplerende spørgsmål på ansøgningsskemaet, der har til formål at indsamle yderligere oplysninger ved hjælp af en forud fastsat liste med spørgsmål. Kommissionen tillægges i henhold til artikel 78 beføjelser til at vedtage delegerede retsakter om den nærmere fastlæggelse af disse supplerende spørgsmåls indhold og udformning og den forud fastsatte liste over svar på disse spørgsmål.
7. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 2 og 4, indgives af ansøgeren ved brug af latinske bogstaver uden diakritiske tegn.
8. Ved indgivelsen af ansøgningsskemaet registrerer ETIAS-informationssystemet den IP-adresse, hvorfra ansøgningsskemaet blev indgivet.

Artikel 16
Gebyr for rejsetilladelse

1. Ansøgeren betaler et gebyr på 5 EUR for hver ansøgning om en rejsetilladelse.
2. Børn under 18 år fritages for gebyret.
3. Gebyret opkræves i euro.
4. Kommissionen tillægges i henhold til artikel 78 beføjelser til at vedtage delegerede retsakter om betalingsmetoder og -procedurer i forbindelse med gebyret for en rejsetilladelse og om ændringer i gebyrets størrelse.

KAPITEL III
Oprettelse af en ansøgningsfil og behandling af ansøgningen i det centrale ETIAS-system

Artikel 17

Ansøgningens opfyldelse af betingelserne for at blive behandlet og oprettelse af ansøgningsfilen

1. Det centrale ETIAS-system kontrollerer automatisk ved indgivelsen af ansøgningen:
 - a) om alle felter på ansøgningen er udfyldt og indeholder de elementer, der er omhandlet i artikel 15, stk. 2 og 4
 - b) om der er opkrævet et gebyr for rejsetilladelsen.
2. Når det vurderes, at ansøgningen opfylder betingelserne for at blive behandlet, jf. stk. 1, opretter det centrale ETIAS-system automatisk straks en ansøgningsfil og giver den et ansøgningsnummer.
3. Ved oprettelsen af ansøgningsfilen registrerer og lagrer det centrale ETIAS-system følgende oplysninger:
 - a) ansøgningsnummeret
 - b) de statusoplysninger, der viser, at der er ansøgt om en rejsetilladelse

- c) de personoplysninger, der er omhandlet i artikel 15, stk. 2 og 4, herunder koden på tre bogstaver for det land, der har udstedt rejsedokumentet
 - d) de oplysninger, der er omhandlet i artikel 15, stk. 5)
 - e) datoen og tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen og henvisning til, at betalingen af gebyret for rejsetilladelsen er gennemført, og det unikke referencenummer for betalingen.
4. Ved oprettelsen af ansøgningsfilen fastslår det centrale ETIAS-system, om ansøgeren allerede har en anden ansøgningsfil i det centrale ETIAS-system ved at sammenligne de oplysninger, der er omhandlet i artikel 15, stk. 2, litra a), med personoplysningerne i de ansøgningsfiler, der er lagret i det centrale ETIAS-system. Hvis det er tilfældet, forbinder det centrale ETIAS-system den nye ansøgningsfil med andre tidligere eksisterende ansøgningsfiler, der er oprettet for samme ansøger.

Artikel 18 *Automatiseret behandling*

- 1. Ansøgningsfilerne behandles automatisk i det centrale ETIAS-system med henblik på at finde hit. Hver enkelt ansøgningsfil behandles individuelt i det centrale ETIAS-system.
- 2. Det centrale ETIAS-system sammenligner de relevante oplysninger, der er omhandlet i artikel 15, stk. 2, litra a), b), d), f), g) og m), og artikel 15, stk. 8, med de oplysninger, der findes i et register, en fil eller en indberetning i det centrale ETIAS-system, Schengeninformationssystemet (SIS), [ind- og udrejsesystemet,] visuminformationssystemet (VIS), [Eurodac,] [det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre (ECRIS),] Europol-oplysninger, Interpols database over stjålne og bortkomne rejsedokumenter og Interpols TDAWN-database (Travel Documents Associated with Notices).

Det centrale ETIAS-system kontrollerer navnlig:

- a) om det rejsedokument, der anvendes til ansøgningen, svarer til et rejsedokument, der blev rapporteret bortkommet, stjålet eller ugyldiggjort i SIS
- b) om det rejsedokument, der anvendes til ansøgningen, svarer til et rejsedokument, der blev rapporteret bortkommet, stjålet eller ugyldiggjort i Interpols database
- c) om ansøgeren er omfattet af en indberetning i SIS om nægtelse af indrejse
- d) om ansøgeren er omfattet af en indberetning i SIS om personer, der begæres anholdt med henblik på overgivelse på grundlag en europæisk arrestordre, eller som begæres anholdt med henblik på udlevering
- e) om ansøgeren og rejsedokumentet svarer til en ansøgning om en rejsetilladelse i det centrale ETIAS-system, der er givet afslag på, eller en rejsetilladelse, der er inddraget eller annulleret
- f) om oplysningerne i ansøgningen vedrørende rejsedokumentet svarer til en anden ansøgning om en rejsetilladelse i forbindelse med andre identitetsoplysninger i det centrale ETIAS-system

- g) [om ansøgeren på nuværende tidspunkt er registreret som en person, hvis tilladelse til ophold er udløbet, eller om den pågældende tidligere er blevet registreret som en person, hvis tilladelse til ophold er udløbet, via en søgning i ind- og udrejsesystemet]
 - h) [om ansøgeren blev nægtet indrejse efter søgning i ind- og udrejsesystemet]
 - i) om ansøgeren har været omfattet af en afgørelse om at give afslag på, inddrage eller annullere et visum til kortvarigt ophold, der er registreret i VIS
 - j) om oplysningerne i ansøgningen svarer til de oplysninger, der er registreret i Europol-oplysningerne
 - k) [om ansøgeren ifølge Eurodac har været omfattet af en afgørelse om tilbagesendelse eller udsendelse, der blev truffet, efter at ansøgningen om international beskyttelse var blevet trukket tilbage, eller der var givet afslag herpå]
 - l) [om ansøgeren svarer til den person, hvis oplysninger er registreret i ECRIS]
 - m) om det rejsedokument, der anvendes til ansøgningen, svarer til et rejsedokument, der er registreret i en fil i Interpols TDAWN-database.
3. Det centrale ETIAS-system kontrollerer, om ansøgeren har svaret bekræftende på spørgsmålene på listen i artikel 15, stk. 4, og om ansøgeren har opgivet en hjemadresse eller kun bopælsby eller -land, jf. artikel 15, stk. 2, litra f).
 4. Det centrale ETIAS-system sammenligner de relevante oplysninger, der er omhandlet i artikel 15, stk. 2, litra a), b), d), f), g), i) og m), og artikel 15, stk. 8, med oplysningerne på ETIAS-overvågningslisten, jf. artikel 29.
 5. Det centrale ETIAS-system sammenligner de relevante oplysninger, der er omhandlet i artikel 15, stk. 2, litra a), f), h) og i), og de specifikke risikoindikatorer, der er omhandlet i artikel 28.
 6. Det centrale ETIAS-system tilføjer en reference til eventuelle hit, der er opnået i medfør af stk. 2-5, til ansøgningsfilen.
 7. Med henblik på artikel 4, litra e), skal det centrale ETIAS-system muliggøre en sammenligning af de relevante oplysninger i artikel 15, stk. 2, litra a), b) og d), med oplysningerne i SIS for derved at fastslå, om ansøgeren er omfattet af en af følgende indberetninger:
 - a) en indberetning om personer, der begæres anholdt med henblik på overgivelse eller udlevering
 - b) en indberetning om savnede personer
 - c) en indberetning om personer, der eftersøges med henblik på at yde bistand i forbindelse med retsforfølgning
 - d) en indberetning om personer og genstande med henblik på diskret kontrol eller specifik kontrol.

Eventuelle hit, der fremkommer ved denne sammenligning, lagres i SIS.

Artikel 19
Resultater af den automatiserede behandling

1. Hvis den automatiserede behandling, der er omhandlet i artikel 18, stk. 2-5, ikke giver nogen hit, udsteder det centrale ETIAS-system automatisk en rejsetilladelse i henhold til artikel 30 og informerer i henhold til artikel 32 straks ansøgeren herom.
2. Hvis den automatiserede behandling, der er omhandlet i artikel 18, stk. 2-5, giver et eller flere hit, vurderes ansøgningen efter proceduren i artikel 22.
3. Hvis den automatiserede behandling, der er omhandlet i artikel 18, stk. 2-5, er inklusiv, fordi det centrale ETIAS-system ikke kan kontrollere, at oplysningerne i ansøgningsfilen svarer til de oplysninger, der afstedkom hittet, vurderes ansøgningen efter proceduren i artikel 20.

Artikel 20
Kontrol foretaget af den centrale ETIAS-enhed

1. Hvis det centrale ETIAS-system ikke kan kontrollere, om oplysningerne i ansøgningsfilen svarer til de oplysninger, der afstedkom et hit under den automatiserede behandling, jf. artikel 18, stk. 2-5, konsulterer det centrale ETIAS-system automatisk den centrale ETIAS-enhed.
2. I så fald får den centrale ETIAS-enhed adgang til ansøgningsfilen og de(n) tilknyttede ansøgningsfil(er) og til alle hits under den automatiserede behandling, jf. artikel 18, stk. 2-5.
3. Den centrale ETIAS-enhed kontrollerer, at oplysningerne i ansøgningsfilen svarer til oplysningerne i et af de informationssystemer/en af de databaser, der er søgt i, ETIAS-overvågningslisten, der er omhandlet i artikel 29, eller de specifikke risikoindikatorer, der er omhandlet i artikel 28.
4. Hvis oplysningerne ikke svarer til hinanden, og der ikke kom andre hit under den automatiserede behandling, jf. artikel 18, stk. 2-5, sletter den centrale ETIAS-enhed det falske hit fra ansøgningsfilen, og det centrale ETIAS-system udsteder automatisk en rejsetilladelse i henhold til artikel 30.
5. Hvis oplysningerne svarer til hinanden, eller der fortsat er tvivl om ansøgerens identitet, vurderes ansøgningen efter proceduren i artikel 22.
6. Den centrale ETIAS-enhed afslutter den manuelle behandling inden for højst 12 timer efter modtagelsen af ansøgningsfilen.

Artikel 21
Specifikke regler for familiemedlemmer til unionsborgere eller andre tredjelandsstatsborgere, der har ret til fri bevægelighed i henhold EU-retten

1. Hvad angår de tredjelandsstatsborgere, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c), forstås der ved en rejsetilladelse som defineret i artikel 3, litra d), en afgørelse, der er truffet i henhold til denne forordning, hvoraf det fremgår, at der ikke er konkrete indicier for eller rimelig grund til at antage, at personens tilstedeværelse på medlemsstaternes område udgør en risiko for sikkerheden eller folkesundheden i henhold til direktiv 2004/38/EF.

2. Når en tredjelandsstatsborger som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c), ansøger om en rejsetilladelse, finder følgende specifikke regler anvendelse:
 - a) ansøgeren skal fremlægge de supplerende personoplysninger, der er omhandlet i artikel 15, stk. 2, litra l)
 - b) ansøgeren skal ikke besvare spørgsmålet i artikel 15, stk. 4, litra d)
 - c) ansøgeren fritages for det i artikel 16 omhandlede gebyr.
3. [Ved behandlingen af en ansøgning om en rejsetilladelse til en tredjelandsstatsborger som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c), kontrollerer det centrale ETIAS-system ikke, om:
 - a) ansøgeren på nuværende tidspunkt er registreret som en person, hvis tilladelse til ophold er udløbet, eller om den pågældende tidligere er blevet registreret som en person, hvis tilladelse til ophold er udløbet, via en søgning i ind- og udrejsesystemet, jf. artikel 18, stk. 2, litra g)]
 - b) ansøgeren svarer til en person, hvis oplysninger er registreret i Eurodac, jf. artikel 18, stk. 2, litra j).]

De specifikke risikoindikatorer, der er baseret på risiciene for irregulær migration, der er fastsat i medfør af artikel 28, stk. 2, finder ikke anvendelse.

4. Der må ikke gives afslag på en ansøgning om en rejsetilladelse på grundlag af risikoen for irregulær migration, jf. artikel 31, stk. 1, litra b).
5. Der gælder tillige følgende regler:
 - a) i den i artikel 32, stk. 1, omhandlede meddelelse får ansøgeren oplysninger om, at vedkommende ved passage af de ydre grænser skal kunne bevise sin status som familiemedlem til en borger, der har ret til fri bevægelighed, jf. artikel 15, stk. 2, litra l), som også skal indeholde en påmindelse om, at et familiemedlem til en borger, der har ret til fri bevægelighed, og som desuden er i besiddelse af en rejsetilladelse, kun har ret til at indrejse, hvis familiemedlemmet ledsager eller slutter sig til den borger, der udøver sin ret til fri bevægelighed
 - b) begæringer om prøvelse, jf. artikel 32, skal indgives som omhandlet i direktiv 2004/38/EF
 - c) lagringsperioden for ansøgningsfilen, jf. artikel 47, stk. 1, skal være som følger:
 - i) rejsetilladelsens gyldighedsperiode
 - ii) [et år efter den seneste registrering af en ansøger i ind- og udrejsesystemet, hvis perioden på et år er udløbet inden gyldighedsperioden for rejsetilladelsen]
 - iii) fem år efter den seneste afgørelse om at give afslag på en ansøgning om en rejsetilladelse eller om at inddrage eller annullere en rejsetilladelse, jf. artikel 31, 34 og 35.

KAPITEL IV

De nationale ETIAS-enhederes behandling af en ansøgning

Artikel 22

De nationale ETIAS-enhederes behandling af en ansøgning

1. Den medlemsstat, der er ansvarlig for den manuelle behandling af ansøgninger i henhold til denne artikel ("den ansvarlige medlemsstat"), er den medlemsstat, hvor den første indrejse ifølge ansøgeren sker, jf. artikel 15, stk. 2, litra j).
2. Hvis den automatiserede behandling, der er omhandlet i artikel 18, stk. 2-5, giver et eller flere hit, behandles ansøgningen manuelt af den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed. Den nationale ETIAS-enhed skal have adgang til ansøgningsfilen og de(n) tilknyttede ansøgningsfil(er) og til alle hits under den automatiserede behandling, der er omhandlet i artikel 18, stk. 2-5.
3. Efter den manuelle behandling af ansøgningen skal den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed:
 - a) udstede en rejsetilladelse eller
 - b) afslå at udstede en rejsetilladelse.
4. Hvis den automatiserede behandling, der er omhandlet i artikel 18, stk. 2, giver et eller flere hit, skal den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed:
 - a) hvis hittet svarer til en eller flere af de kategorier, der er omhandlet i artikel 18, stk. 2, litra a)-c), afslå at udstede en rejsetilladelse.
 - b) hvis hittet svarer til en eller flere af de kategorier, der er omhandlet i artikel 18, stk. 2, litra d)-m), vurdere risikoen for sikkerheden og for irregulær migration, og træffe afgørelse om, hvorvidt der skal udstedes en rejsetilladelse eller ej.
5. Hvis den automatiserede behandling, der er omhandlet i artikel 18, stk. 3, viser, at ansøgeren har svaret bekræftende på et af de spørgsmål, der er omhandlet i artikel 15, stk. 4, vurderer den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed risikoen for irregulær migration, for sikkerheden og folkesundheden, og træffer afgørelse om, hvorvidt der skal udstedes en rejsetilladelse eller ej.
6. Hvis den automatiserede behandling, der er omhandlet i artikel 18, stk. 4, har givet et hit, vurderer den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed risikoen for sikkerheden, og træffer afgørelse om, hvorvidt der skal udstedes en rejsetilladelse eller ej.
7. Hvis den automatiserede behandling, der er omhandlet i artikel 18, stk. 5, giver et hit, vurderer den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed risikoen for irregulær migration, for sikkerheden og folkesundheden, og træffer afgørelse om, hvorvidt der skal udstedes en rejsetilladelse eller ej.

Artikel 23

Anmodning om yderligere oplysninger eller dokumentation fra ansøgeren

1. Hvis de oplysninger, ansøgeren har angivet i ansøgningskemaet, ikke gør det muligt for den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed at træffe afgørelse om at udstede en rejsetilladelse eller ej, kan den nationale ETIAS-enhed anmode ansøgeren om yderligere oplysninger eller dokumentation.
2. Anmodningen om yderligere oplysninger eller dokumentation skal sendes til den e-mailadresse, der er registreret under kontaktoplysninger i ansøgningsfilen. I anmodningen skal det tydeligt anføres, hvilke oplysninger eller hvilken dokumentation ansøgeren skal fremlægge. Ansøgeren fremlægger de yderligere oplysninger eller den yderligere dokumentation direkte for den nationale ETIAS-enhed via den sikre kontotjeneste, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra g), inden 7 arbejdsdage fra datoen for modtagelsen af anmodningen.
3. Den nationale ETIAS-enhed behandler de yderligere oplysninger eller den yderligere dokumentation inden 72 timer fra datoen for ansøgerens fremlæggelse heraf.
4. Under ekstraordinære omstændigheder kan den nationale ETIAS-enhed indkalde ansøgeren til en samtale på et konsulat i den pågældendes opholdsland.
5. Medlemsstatens nationale ETIAS-enhed giver ansøgeren meddelelse om indkaldelsen ved brug af den e-mailadresse, der er registreret under kontaktoplysninger i ansøgningsfilen.
6. Hvis ansøgeren ikke reagerer på indkaldelsen inden for fristen, eller hvis ansøgeren ikke møder op til samtalen, gives der afslag på ansøgningen, jf. artikel 31, stk. 1, og den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed informerer straks ansøgeren herom.
7. Den nationale ETIAS-enhed genoptager behandlingen af ansøgningen, når ansøgeren fremlægger de yderligere oplysninger eller den yderligere dokumentation.

Artikel 24

Konsultation af andre medlemsstater

1. Med henblik på vurderingen i artikel 22, stk. 4, litra b), konsulterer den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed myndighederne i de(n) medlemsstat(er), der er ansvarlig(e) for de oplysninger, der afstedkom et hit i henhold til artikel 18, stk. 2, litra d), e), g), h), i) eller k).
2. Med henblik på vurderingen i artikel 22, stk. 4, litra b), og artikel 22, stk. 6-7, kan den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed konsultere myndighederne i en eller flere medlemsstater.
3. Hvis den ansvarlige medlemsstat konsulterer en eller flere medlemsstater under den manuelle behandling af ansøgningen, skal disse medlemsstaters nationale ETIAS-enheder have adgang til de relevante oplysninger i ansøgningsfilen og til de hit, det automatiske system har givet, jf. artikel 18, stk. 2, 4 og 5, som er nødvendige med henblik på høringen. Medlemsstaternes nationale ETIAS-enheder skal også have adgang til de relevante yderligere oplysninger eller den relevante yderligere dokumentation, som ansøgeren har fremlagt på anmodning af den ansvarlige medlemsstat i forbindelse med den sag, de konsulteres om.

4. De nationale ETIAS-enheder i medlemsstaterne, der konsulteres, skal:

- a) afgive en begrundet positiv udtalelse om ansøgningen eller
- b) afgive en begrundet negativ udtalelse om ansøgningen.

Den positive eller negative udtalelse registreres i ansøgningsfilen af den konsulterede medlemsstats nationale ETIAS-enhed.

5. De konsulterede medlemsstaters nationale ETIAS-enheder svarer inden 24 timer fra datoen for meddelelsen om konsultationen. Hvis en medlemsstat ikke svarer inden fristen, anses den for at have afgivet en positiv udtalelse om ansøgningen.

6. Hvis flere medlemsstater konsulteres, sikrer den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed koordineringen.

7. Under konsultationsproceduren sendes anmodningen om konsultation og svarene herpå via ETIAS-kommunikationsinfrastrukturen.

8. Hvis en eller flere af de konsulterede medlemsstater afgiver en negativ udtalelse om ansøgningen, skal den ansvarlige medlemsstat give afslag på ansøgningen om en rejsetilladelse, jf. artikel 31.

Artikel 25 Konsultation af Europol

1. Med henblik på vurderingen af de sikkerhedsmæssige risici efter et hit i henhold til artikel 18, stk. 2, litra j, og artikel 18, stk. 4, konsulterer den ansvarlige medlemsstat den nationale ETIAS-enhed i de sager, der falder ind under Europol's mandat. Konsultationen finder sted via de eksisterende kommunikationskanaler mellem medlemsstaterne og Europol som omhandlet i artikel 7 i forordning (EU) 2016/794.

2. Hvis den ansvarlige medlemsstat konsulterer Europol, sender dennes nationale ETIAS-enhed de relevante oplysninger i ansøgningsfilen og de(t) hit, der er nødvendige med henblik på konsultationen, til Europol. Den nationale ETIAS-enhed kan sende Europol de relevante yderligere oplysninger eller den relevante yderligere dokumentation, som ansøgeren har fremlagt i forbindelse med ansøgningen om den rejsetilladelse, hvorom Europol konsulteres.

3. Europol har under ingen omstændigheder adgang til personoplysninger vedrørende ansøgerens uddannelse som omhandlet i artikel 15, stk. 2, litra h), og ansøgerens sundhed som omhandlet i artikel 15, stk. 4, litra a).

4. Hvis Europol bliver konsulteret i henhold til stk. 1, afgiver den en begrundet udtalelse om ansøgningen. Den ansvarlige medlemsstat registrerer Europol's udtalelse i ansøgningsfilen.

5. Europol svarer inden 24 timer fra datoen for meddelelsen om konsultationen. Hvis Europol ikke svarer inden fristen, anses den for at have afgivet en positiv udtalelse om ansøgningen.

6. Hvis Europol afgiver en negativ udtalelse om ansøgningen, og den ansvarlige medlemsstat træffer afgørelse om at udstede en rejsetilladelse, skal den nationale ETIAS-enhed begrunde sin afgørelse og registrere den i ansøgningsfilen.

Artikel 26
Frister for meddelelse til ansøgeren

Ansøgeren modtager inden 72 timer fra datoen for indgivelsen af en ansøgning, der i henhold til artikel 17 kan realitetsbehandles, en meddelelse om:

- a) hvorvidt der er udstedt en rejsetilladelse til den pågældende eller ej, eller
- b) om der kræves yderligere oplysninger eller dokumentation.

Artikel 27
Afgørelse om ansøgningen

1. Der skal træffes afgørelse om en ansøgning senest 72 timer efter indgivelsen heraf, når den i henhold til artikel 17 kan realitetsbehandles.
2. Når der anmodes om yderligere oplysninger eller dokumentation, kan den i stk. 1 fastsatte frist undtagelsesvis forlænges, jf. artikel 23. Der skal under alle omstændigheder træffes afgørelse om en sådan ansøgning senest 72 timer efter ansøgerens fremlæggelse af yderligere oplysninger eller dokumentation.
3. Inden udløbet af fristerne i stk. 1 og 2 skal der træffes afgørelse om:
 - a) at udstede en rejsetilladelse i henhold til artikel 30 eller
 - b) at give afslag på en ansøgning om en rejsetilladelse i henhold til artikel 31.

KAPITEL V

ETIAS-screeningregler og -overvågningsliste

Artikel 28
ETIAS-screeningregler

1. ETIAS-screeningreglerne skal være en algoritme, der muliggør en sammenligning af oplysningerne i ansøgningsfilen i det centrale ETIAS-system med specifikke risikoindikatorer, der tyder på, at der består en risiko for irregulær migration, for sikkerheden eller folkesundheden. ETIAS-screeningreglerne registreres i det centrale ETIAS-system.
2. Risiciene for irregulær migration, for sikkerheden eller folkesundheden fastslås på grundlag af:
 - a) [statistiske data genereret af ind- og udrejsesystemet, der tyder på, at et unormalt stort antal personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet, er blevet, og nægtelse af indrejse for en specifik gruppe af rejsende]
 - b) statistiske oplysninger genereret af ETIAS i henhold til artikel 73, der tyder på et unormalt stort antal afslag på ansøgninger om rejsetilladelser som følge af risikoen

for irregulær migration, for sikkerheden eller folkesundheden i forbindelse med en specifik gruppe af rejsende

- c) statistiske oplysninger genereret af ETIAS i henhold til artikel 73 og ind- og udrejsesystemet, der tyder på forbindelser mellem oplysninger indsamlet via ansøgningskemaet og personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet, eller nægtelse af indrejse]
- d) oplysninger fra medlemsstaterne vedrørende specifikke sikkerhedsrisikoindikatorer eller trusler konstateret af den pågældende medlemsstat
- e) oplysninger fra medlemsstaterne vedrørende et unormalt stort antal personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet, og nægtelse af indrejse for en specifik gruppe af rejsende til den pågældende medlemsstat
- f) oplysninger fra medlemsstaterne vedrørende specifikke risici for folkesundheden og oplysninger fra Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC) om epidemiologisk overvågning og risikovurderinger.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 78 for yderligere at specificere risiciene for irregulær migration, for sikkerheden eller folkesundheden som omhandlet i stk. 2.

4. På grundlag af de risici, der konstateres i henhold til stk. 2, fastsætter den centrale ETIAS-enhed de specifikke risikoindikatorer bestående af en kombination af oplysninger, herunder en eller flere af følgende:

- a) aldersgruppe, køn, nuværende nationalitet
- b) bopælsland eller -by
- c) uddannelsesniveau
- d) nuværende beskæftigelse.

5. De specifikke risikoindikatorer skal være målrettede og forholdsmæssige. De må under ingen omstændigheder være baseret på en persons race eller etniske oprindelse, politiske anskuelser, religiøse eller filosofiske overbevisning, medlemskab af en fagforening, seksualitet eller seksuelle orientering.

6. De specifikke risikoindikatorer skal fastsættes, ændres, suppleres og slettes af den centrale ETIAS-enhed efter konsultation af ETIAS-screeningrådet.

Artikel 29 *ETIAS-overvågningslisten*

1. ETIAS-overvågningslisten skal bestå af oplysninger vedrørende personer, der er mistænkt for at have begået eller deltaget i en strafbar handling eller personer, om hvem der er konkrete indicier for eller rimelig grund til at antage, at de vil begå en strafbar handling.

2. ETIAS-overvågningslisten skal udformes på grundlag af:

- a) De Forenede Nationers lister over krigsforbrydere

- b) oplysninger fra medlemsstaterne vedrørende terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger
 - c) oplysninger vedrørende terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger, der er indhentet via internationalt samarbejde.
3. På grundlag af de i stk. 2 omhandlede oplysninger og relevante Europol-oplysninger udformer Europol ETIAS-overvågningslisten, der skal bestå af et eller flere af følgende dataelementer:
- a) efternavn, fornavn(e), efternavn ved fødslen; fødselsdato, fødested, fødeland, køn, nationalitet
 - b) andre navne (kaldenavn(e), kunstnavn(e), sædvanlige navn(e))
 - c) et rejsedokument (type, nummer og udstedelsesland)
 - d) hjemadresse
 - e) e-mailadresse, telefonnummer
 - f) et firmas eller en organisations navn, e-mailadresse, postadresse og telefonnummer
 - g) IP-adresse.

KAPITEL VI

Udstedelse af, afslag på udstedelse af, annullering eller inddragelse af en rejsetilladelse

Artikel 30

Udstedelse af en rejsetilladelse

1. Hvis behandlingen af en ansøgning efter de procedurer, der er fastsat i kapitel III, IV og V viser, at der ikke er konkrete indicier for eller rimelig grund til at antage, at personens tilstedeværelse på medlemsstaternes område udgør en risiko for irregulær migration, for sikkerheden eller folkesundheden, udstedes der via det centrale ETIAS-system eller den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed en rejsetilladelse.
2. En rejsetilladelse skal være gyldig i fem år eller indtil udløbet af gyldigheden af det rejsedokument, der blev registreret i forbindelse med ansøgningen, afhængigt af hvad der kommer først, og skal være gyldig på medlemsstaternes område.
3. En rejsetilladelse giver ikke automatisk ret til indrejse.

Artikel 31

Afslag på en ansøgning om en rejsetilladelse

1. Der skal gives afslag på en ansøgning om en rejsetilladelse, hvis ansøgeren:
 - a) fremlægger et rejsedokument, der er rapporteret bortkommet, stjålet eller ugyldiggjort

- b) udgør en risiko for irregulær migration
- c) udgør en risiko for sikkerheden
- d) udgør en risiko for folkesundheden
- e) er en person, der er indberettet til SIS med henblik på nægtelse af indrejse
- f) ikke svarer på en anmodning om yderligere oplysninger eller dokumentation inden for de frister, der er omhandlet i artikel 23.

Der skal også gives afslag på en ansøgning om en rejsetilladelse, hvis der rimelig tvivl om oplysningernes ægthed, pålideligheden af ansøgerens udsagn eller de bilag, ansøgeren har fremlagt, eller rigtigheden af deres indhold.

2. Ansøgere, der har fået afslag på en ansøgning om en rejsetilladelse, skal have ret til at få afgørelsen prøvet. Sager om prøvelse føres i den medlemsstat, der har truffet afgørelse om ansøgningen, og i henhold til den pågældende medlemsstats nationale lovgivning. Den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed informerer ansøgerne om de procedurer, der skal følges i tilfælde af en begæring om prøvelse.

Artikel 32

Meddelelse om udstedelse af eller afslag på en ansøgning om en rejsetilladelse

1. Hvis der er udstedt en rejsetilladelse, skal ansøgeren straks modtage en meddelelse herom via e-mail, herunder:
 - a) en tydelig oplysning om, at der er udstedt en rejsetilladelse, og ansøgningsnummeret for rejsetilladelsen
 - b) begyndelses- og udløbsdato for rejsetilladelsens gyldighedsperiode
 - c) eventuelt en påmindelse om, hvordan varigheden af de tilladte kortvarige ophold beregnes (90 dage inden for en periode på 180 dage), og om de rettigheder, der følger med udstedelsen af en rejsetilladelse, jf. artikel 30, stk. 3
 - d) et link til ETIAS' offentlige websted med oplysninger om muligheden for ansøgeren for at få rejsetilladelsen inddraget.
2. Hvis der er givet afslag på en ansøgning om en rejsetilladelse, skal ansøgeren straks modtage en meddelelse herom via e-mail, herunder:
 - a) en tydelig oplysning om, at der er givet afslag på ansøgningen om en rejsetilladelse, og ansøgningsnummeret for rejsetilladelsen
 - b) en henvisning til den myndighed, der har givet afslag på ansøgningen om en rejsetilladelse, og dennes beliggenhed
 - c) årsagerne til afslaget på ansøgningen om en rejsetilladelse, jf. artikel 31, stk. 1
 - d) oplysninger om den procedure, der skal følges for at få prøvet afgørelsen.

Artikel 33

Oplysninger, der skal tilføjes ansøgningsfilen efter afgørelsen om at udstede en rejsetilladelse eller at give afslag på ansøgningen herom

Når der er truffet afgørelse om at udstede en rejsetilladelse eller give afslag på ansøgningen herom, tilføjer det centrale ETIAS-system eller, når det er relevant, den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed følgende oplysninger til ansøgningsfilen:

- a) statusoplysninger, der viser, at der er udstedt en rejsetilladelse eller givet afslag på ansøgningen herom
- b) en henvisning til den myndighed, der har udstedt rejsetilladelsen eller givet afslag på ansøgningen herom, og dennes beliggenhed
- c) sted og dato for afgørelsen om at udstede rejsetilladelsen eller give afslag på ansøgningen herom
- d) begyndelses- og udløbsdato for rejsetilladelsens gyldighedsperiode
- e) årsagerne til afslaget på ansøgningen om en rejsetilladelse, jf. artikel 31, stk. 1.

Artikel 34

Annulering af en rejsetilladelse

1. En rejsetilladelse annulleres, hvis det bliver tydeligt, at betingelserne for at udstede den ikke var opfyldt på det tidspunkt, hvor den blev udstedt. Rejsetilladelsen annulleres på grundlag af en eller flere af de samme årsager til, at der gives afslag på en ansøgning om en rejsetilladelse, jf. artikel 31, stk. 1.
2. Hvis en medlemsstat er i besiddelse af dokumentation for, at betingelserne for at udstede rejsetilladelsen ikke var opfyldt på det tidspunkt, hvor den blev udstedt, annullerer den pågældende medlemsstats nationale ETIAS-enhed rejsetilladelsen.
3. En person, hvis rejsetilladelse er blevet annulleret, har ret til at få afgørelsen prøvet. Sager om prøvelse føres i den medlemsstat, der har truffet afgørelse om annulleringen i henhold til den pågældende medlemsstats nationale lovgivning.

Artikel 35

Inddragelse af en rejsetilladelse

1. En rejsetilladelse inddrages, hvis det bliver tydeligt, at betingelserne for at udstede den ikke længere er opfyldt. Rejsetilladelsen inddrages på grundlag af en eller flere af de samme årsager til, at der gives afslag på en ansøgning om en rejsetilladelse, jf. artikel 31, stk. 1.
2. Hvis en medlemsstat er i besiddelse af dokumentation for, at betingelserne for at udstede rejsetilladelsen ikke længere er opfyldt, inddrager den pågældende medlemsstats nationale ETIAS-enhed rejsetilladelsen.
3. Hvis der registreres en ny indberetning i SIS om nægtelse af indrejse eller om et rejsedokument, der er bortkommet, stjålet eller ugyldiggjort, informerer SIS det centrale ETIAS-system, jf. dog stk. 2. Det centrale ETIAS-system kontrollerer, om den nye

indberetning vedrører en gyldig rejsetilladelse. Hvis det er tilfældet, overfører det centrale ETIAS-system ansøgningsfilen til den nationale ETIAS-enhed i den medlemsstat, der har indlæst den indberetning, der medfører inddragelse af rejsetilladelsen.

4. Når Europol indfører nye elementer på ETIAS-overvågningslisten, skal disse sammenlignes med oplysningerne i ansøgningsfilerne i det centrale ETIAS-system. Hvis sammenligningen giver et hit, vurderer den medlemsstat, hvor den første indrejse ifølge ansøgeren sker, jf. artikel 15, stk. 2, litra j), risikoen for sikkerheden, og hvis den konkluderer, at betingelserne for at udstede rejsetilladelsen ikke længere er opfyldt, inddrager den den.
5. En ansøger, hvis rejsetilladelse er blevet inddraget, har ret til at få afgørelsen prøvet. Sager om prøvelse føres i den medlemsstat, der har truffet afgørelse om inddragelsen i henhold til den pågældende medlemsstats nationale lovgivning.
6. En rejsetilladelse kan inddrages på ansøgerens anmodning.

Artikel 36

Meddelelse om annullering eller inddragelse af en rejsetilladelse

Hvis en rejsetilladelse er blevet annulleret eller inddraget, skal ansøgeren straks modtage en meddelelse herom via e-mail, herunder:

- a) en tydelig oplysning om, at rejsetilladelsen er annulleret eller inddraget, og ansøgningsnummeret for rejsetilladelsen
- b) en henvisning til den myndighed, der har annulleret eller inddraget rejsetilladelsen, og dennes beliggenhed
- c) årsagen/årsagerne til annulleringen eller inddragelsen af rejsetilladelsen, jf. artikel 31, stk. 1
- d) oplysninger om den procedure, der skal følges for at få prøvet afgørelsen.

Artikel 37

Oplysninger, der skal tilføjes ansøgningsfilen efter annulleringen eller inddragelsen af en rejsetilladelse

1. Når der er truffet afgørelse om at annullere eller inddrage en rejsetilladelse, tilføjer den medlemsstat, der er ansvarlig for inddragelsen eller annulleringen af rejsetilladelsen, følgende oplysninger til ansøgningsfilen:
 - a) statusoplysninger, der viser, at rejsetilladelsen er blevet annulleret eller inddraget
 - b) en henvisning til den myndighed, der har inddraget eller annulleret rejsetilladelsen, og dennes beliggenhed
 - c) sted og dato for afgørelsen.
2. Årsagen/årsagerne til annulleringen eller inddragelsen af rejsetilladelsen skal fremgå af ansøgningsfilen, jf. artikel 31, stk. 1.

Artikel 38

Udstedelse af en rejsetilladelse med begrænset territorial gyldighed af humanitære årsager, af hensyn til nationale interesser eller på grund af internationale forpligtelser

1. Der kan undtagelsesvis udstedes en rejsetilladelse med begrænset territorial gyldighed, hvis de berørte medlemsstater finder det nødvendigt af humanitære årsager, af hensyn til nationale interesser eller på grund af internationale forpligtelser, selv om den manuelle vurdering, der er omhandlet i artikel 22, endnu ikke er afsluttet, eller der er blevet givet afslag på en ansøgning om en rejsetilladelse, eller en rejsetilladelse blevet annulleret eller inddraget.
2. Med henblik på stk. 1 kan ansøgeren ansøge om en rejsetilladelse med begrænset territorial gyldighed i den medlemsstat, som den pågældende har til hensigt at rejse til. Ansøgeren anfører i sin ansøgning de humanitære årsager, nationale interesser eller internationale forpligtelser, der påberåbes.
3. Den medlemsstat, hvortil en tredjelandstatsborger har til hensigt at rejse, bliver den medlemsstat, der er ansvarlig for at træffe afgørelse om, hvorvidt der skal udstedes en rejsetilladelse med begrænset territorial gyldighed eller ej.
4. En rejsetilladelse med begrænset territorial gyldighed er gyldig på den udstedende medlemsstats område i højst 15 dage.
5. Når der udstedes en rejsetilladelse med territorial gyldighed, skal følgende oplysninger indlæses i ansøgningsfilen:
 - a) statusoplysninger, hvoraf det fremgår, at der er udstedt eller givet afslag på at udstede en rejsetilladelse med begrænset territorial gyldighed
 - b) det område, inden for hvilket indehaveren af rejsetilladelsen har ret til at rejse
 - c) den myndighed i medlemsstaten, der udstedte rejsetilladelsen med begrænset territorial gyldighed
 - d) en henvisning til de humanitære årsager, nationale interesser eller internationale forpligtelser.

KAPITEL VII

Transportvirksomheders brug af ETIAS

Artikel 39

Transportvirksomheders adgang til oplysninger med henblik på kontrol

1. I henhold til artikel 26 i konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen skal transportvirksomheder søge i det centrale ETIAS-system for at kontrollere, om tredjelandstatsborgere, der er omfattet af kravet om en rejsetilladelse, er i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse eller ej.
2. En sikret internetadgang til gateway-faciliteten for transportvirksomheder, herunder mulighed for at anvende mobile tekniske løsninger, jf. artikel 6, stk. 2, litra h), skal gøre det muligt for transportvirksomheder at foretage den i stk. 1 omhandlede søgning, inden en passager går om bord. Med henblik herpå skal transportvirksomheder kunne søge i det

centrale ETIAS-system ved brug af oplysningerne i den maskinlæsbare del af rejsedokumentet.

Det centrale ETIAS-system svarer ved at anføre, om personen har en gyldig rejsetilladelse eller ej. Transportvirksomheder kan lagre de sendte oplysninger og de modtagne svar.

3. Der skal indføres en autentifikationsordning, der udelukkende er forbeholdt transportvirksomheder, for at give behørigt autoriseret personale hos transportvirksomhederne adgang til gateway-faciliteten for transportvirksomheder med henblik på stk. 2. Autentifikationsordningen skal godkendes af Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter, der vedtages efter den undersøgelsesprocedure, der er omhandlet i artikel 79, stk. 2.

Artikel 40

Nødprocedurer i tilfælde af, at det bliver teknisk umuligt for transportvirksomheder at få adgang til oplysningerne

1. Hvis det er teknisk umuligt at foretage den søgning, der er omhandlet i artikel 39, stk. 1, fordi ETIAS-informationssystemet ikke fungerer, eller af andre årsager, der ligger uden for transportvirksomhedernes kontrol, er transportvirksomhederne fritaget for forpligtelsen til at kontrollere, om passagerer er i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse. Hvis ETIAS-informationssystemet ikke fungerer, informerer den centrale ETIAS-enhed transportvirksomhederne herom.
2. De nærmere oplysninger om nødprocedurerne fastsættes i en gennemførelsesretsakt efter undersøgelsesproceduren i artikel 79, stk. 2.

KAPITEL VIII

Grænsemyndighedernes brug af ETIAS ved de ydre grænser

Artikel 41

Brug af oplysninger til kontrol ved de ydre grænser

1. De myndigheder, som har kompetence til at foretage kontrol ved overgangssteder ved de ydre grænser, jf. forordning (EU) 2016/399, har udelukkende med henblik på at kontrollere, om en person har en gyldig rejsetilladelse, ret til at søge i det centrale ETIAS-system ved brug af oplysningerne i den maskinlæsbare del af rejsedokumentet.
2. Det centrale ETIAS-system svarer ved at anføre, om personen har en gyldig rejsetilladelse eller ej.

Artikel 42

Nødprocedurer i tilfælde af, at det bliver teknisk umuligt at få adgang til oplysninger ved de ydre grænser, eller at ETIAS ikke fungerer

1. Hvis det er teknisk umuligt at foretage den søgning, der er omhandlet i artikel 41, stk. 1, fordi ETIAS-informationssystemet ikke fungerer, informerer den centrale ETIAS-enhed de myndigheder i medlemsstaten, som har kompetence til at foretage kontrol ved overgangssteder ved de ydre grænser, herom.

2. Hvis det er teknisk umuligt at foretage den søgning, der er omhandlet i artikel 41, stk. 1, fordi den nationale grænseinfrastruktur i en medlemsstat ikke fungerer, informerer den pågældende medlemsstats kompetente myndighed eu-LISA, den centrale ETIAS-enhed og Kommissionen herom.
3. I begge situationer følger de myndigheder i medlemsstaten, som har kompetence til at foretage kontrol ved overgangssteder ved de ydre grænser, deres nationale nødprocedurer.

KAPITEL IX

Procedure og betingelser for adgang til det centrale ETIAS-system med henblik på retshåndhævelse

Artikel 43

Medlemsstaternes udpegede retshåndhævende myndigheder

1. Medlemsstaterne udpeger de retshåndhævende myndigheder, der har ret til at anmode om adgang til de oplysninger, der er registreret i det centrale ETIAS-system, med henblik på at forebygge, opdage og efterforske terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger.
2. På nationalt plan fører hver medlemsstat en liste over kontaktpunkterne inden for de udpegede myndigheder, der er bemyndiget til at anmode om adgang til oplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system, gennem det/de centrale adgangspunkt(er).

Artikel 44

Procedure for adgang til det centrale ETIAS-system med henblik på retshåndhævelse

1. De kompetente myndigheder kan indgive en begrundet elektronisk anmodning om søgning i et specifikt sæt oplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system, til de centrale adgangspunkter, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, litra c). Hvis der anmodes om adgang til oplysninger, jf. artikel 15, stk. 2, litra i), og artikel 15, stk. 4, litra b)-d), skal den begrundede elektroniske anmodning indeholde en begrundelse for, hvorfor det er nødvendigt at søge i disse specifikke oplysninger.
2. Inden en medlemsstat får adgang til det centrale ETIAS-system, sikrer den, at en anmodning om adgang til oplysninger i henhold til national lovgivning og retsplejeloven er omfattet af en uafhængig, effektiv og rettidig kontrol af, om betingelserne i artikel 45 er opfyldt, blandt andet om anmodningen om adgang til oplysninger, jf. artikel 15, stk. 2, litra i), og artikel 15, stk. 4, litra b)-d), er begrundet.
3. Hvis betingelserne i artikel 45 er opfyldt, behandler det centrale adgangspunkt anmodningen. De oplysninger i det centrale ETIAS-system, som det centrale adgangspunkt giver adgang til, sendes til de kontaktpunkter, der er omhandlet i artikel 43, stk. 2, på en sådan måde, at sikkerheden i forbindelse med oplysningerne ikke bringes i fare.
4. I ekstraordinære tilfælde af hastende karakter, hvor der er behov for straks at få adgang til personoplysninger, der er nødvendige for at forhindre, at der begås en alvorlig strafbar handling, eller med henblik på retsforfølgning af gerningsmænd, behandler det centrale adgangspunkt anmodningen straks og uden at foretage den uafhængige kontrol, der er fastsat bestemmelse om i stk. 2. Efter behandlingen af anmodningen skal der uden unødigt

ophold efterfølgende foretages en uafhængig kontrol, herunder om der var tale om et ekstraordinært tilfælde af hastende karakter.

5. Hvis en efterfølgende kontrol fastslår, at søgningen i og adgangen til oplysningerne i det centrale ETIAS-system ikke var berettiget, sletter alle de myndigheder, der fik adgang til og/eller søgte i de pågældende oplysninger, oplysningerne fra det centrale ETIAS-system og underretter det centrale adgangspunkt om sletningen.

Artikel 45

Betingelser for adgang til oplysninger i det centrale ETIAS-system for medlemsstaternes udpegede myndigheder

1. De udpegede myndigheder kan søge i de oplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) søgningen er nødvendig med henblik på forebyggelse, opdagelse eller efterforskning af en terrorhandling eller andre alvorlige strafbare handlinger
 - b) adgangen til at søge er nødvendig i en bestemt sag
 - c) der er rimelig grund til at antage, at søgningen i oplysningerne i det centrale ETIAS-system vil kunne bidrage væsentligt til at forebygge, opdage eller efterforske nogen af de pågældende strafbare handlinger, navnlig når der er en begrundet mistanke om, at den mistænkte, gerningsmanden eller offeret for en terrorhandling eller en anden alvorlig strafbar handling falder ind under den kategori af tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af denne forordning
 - d) forudgående søgninger i alle relevante nationale databaser og i Europol-oplysninger ikke har givet de ønskede oplysninger.
2. Søgningen i det centrale ETIAS-system er begrænset til søgning på følgende oplysninger, der er registreret i ansøgningsfilen:
 - a) efternavn fornavn(e)
 - b) andre navne (kaldenavn(e), kunstnavn(e), sædvanlige navn(e))
 - c) rejsedokumentets nummer
 - d) hjemadresse
 - e) e-mailadresse telefonnummer
 - f) IP-adresse.
3. Søgningen i det centrale ETIAS-system på de i stk. 2 nævnte oplysninger kan kombineres med følgende oplysninger i ansøgningsfilen for derved at indsnævre søgningen:
 - a) nationalitet(er)
 - b) køn
 - c) fødselsdato eller aldersgruppe.

4. Søgninger i det centrale ETIAS-system skal i tilfælde af et hit med oplysningerne i ansøgningsfilen give adgang til de oplysninger, der er omhandlet i artikel 15, stk. 2, litra a)-g), og artikel 15, stk. 2, litra j)-m) som registreret i den pågældende ansøgningsfil, samt de oplysninger, der blev indlæst i den pågældende ansøgningsfil om udstedelse af, afslag på udstedelse af eller inddragelse eller annullering af en rejsetilladelse, jf. artikel 33 og 37. Der skal kun gives adgang til de oplysninger, der er omhandlet i artikel 15, stk. 2, litra i), og artikel 15, stk. 4, litra b)-d) som registreret i ansøgningsfilen, hvis de operative enheder udtrykkeligt anmodede om at søge i disse oplysninger i den begrundede elektroniske anmodning, der blev indgivet i medfør af artikel 44, stk. 1, og godkendt ved den uafhængige kontrol. Søgninger i det centrale ETIAS-system skal ikke give adgang til oplysninger om ansøgerens uddannelse, jf. artikel 15, stk. 2, litra h), eller om, hvorvidt ansøgeren kan udgøre en risiko for folkesundheden, jf. artikel 15, stk. 4, litra a).

Artikel 46

Procedure og betingelser for Europols adgang til oplysninger i det centrale ETIAS-system

1. Med henblik på artikel 1, stk. 2, kan Europol anmode om at søge i oplysninger i det centrale ETIAS-system og indgive en begrundet elektronisk anmodning til den centrale ETIAS-enhed om at søge på et specifikt sæt oplysninger i det centrale ETIAS-system.
2. Den begrundede anmodning skal indeholde dokumentation for, at følgende betingelser er opfyldt:
 - a) søgningen er nødvendig med henblik på at støtte og styrke medlemsstaternes indsats for at forebygge, opdage eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger, der er omfattet af Europols mandat
 - b) søgningen er nødvendig i en bestemt sag
 - c) søgningen begrænses til søgning på de oplysninger, der er omhandlet i artikel 45, stk. 2
 - d) der er rimelig grund til at antage, at søgningen vil bidrage væsentligt til at forebygge, opdage eller efterforske de pågældende strafbare handlinger
 - e) forudgående søgninger i Europols database har ikke givet de ønskede oplysninger.
3. Europols anmodninger om at søge i oplysninger i det centrale ETIAS-system skal først kontrolleres af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, hvis det er hensigtsmæssigt i henhold til proceduren i artikel 44 i forordning (EU) 2016/794, og som effektivt og rettidigt skal undersøge, om anmodningen opfylder alle betingelserne i stk. 2.
4. Søgninger i det centrale ETIAS-system skal i tilfælde af et hit med oplysninger i en ansøgningsfil give adgang til de oplysninger, der er omhandlet i artikel 15, stk. 2, litra a)-g), og artikel 15, stk. 2, litra j)-m), og de oplysninger, der blev indlæst i den pågældende ansøgningsfil om udstedelse af, afslag på udstedelse af eller inddragelse eller annullering af en rejsetilladelse, jf. artikel 33 og 37. Der skal kun gives adgang til de oplysninger, der er omhandlet i artikel 15, stk. 2, litra i), og artikel 15, stk. 4, litra b)-d) som lagret i ansøgningsfilen, hvis Europol udtrykkeligt anmodede herom.
5. Hvis Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse har godkendt anmodningen, behandler den centrale ETIAS-enhed anmodningen om søgning i oplysninger lagret i det centrale ETIAS-system.

KAPITEL X

Lagring og ændring af oplysninger

Artikel 47 *Lagring af oplysninger*

1. Hver ansøgningsfil lagres i det centrale ETIAS-system i:
 - a) rejsetilladelsens gyldighedsperiode
 - b) [fem år fra sidste indlæste registrering om ansøgeren, der er lagret i ind- og udrejsesystemet]
 - c) fem år efter den seneste afgørelse om at give afslag på en ansøgning om en rejsetilladelse eller om at inddrage eller annullere en rejsetilladelse, jf. artikel 31, 34 og 35.
2. Ved udløbet af lagringsperioden slettes ansøgningsfilen automatisk i det centrale ETIAS-system.

Artikel 48 *Ændring af oplysninger og sletning af oplysninger før tid*

1. Den centrale ETIAS-enhed og de nationale ETIAS-enheder har pligt til at ajourføre oplysningerne i det centrale ETIAS-system og sikre, at de er korrekte. Den centrale ETIAS-enhed og de nationale ETIAS-enheder har ikke ret til at ændre de oplysninger i ansøgningsskemaet, som ansøgeren har indlæst direkte, jf. artikel 15, stk. 2 eller 4.
2. Hvis den centrale ETIAS-enhed har dokumentation for, at de oplysninger, som det centrale ETIAS-system har indlæst i det centrale ETIAS-system, faktisk er ukorrekte, eller at oplysningerne blev behandlet i det centrale ETIAS-system i strid med denne forordning, kontrollerer den de pågældende oplysninger og ændrer eller sletter dem om nødvendigt straks i det centrale ETIAS-system.
3. Hvis den ansvarlige medlemsstat har dokumentation for, at oplysningerne i det centrale ETIAS-system faktisk er ukorrekte, eller at oplysningerne blev behandlet i det centrale ETIAS-system i strid med denne forordning, kontrollerer dens nationale ETIAS-enhed de pågældende oplysninger og ændrer eller sletter dem om nødvendigt straks i det centrale ETIAS-system.
4. Hvis en anden medlemsstat end den ansvarlige medlemsstat har dokumentation for, at oplysningerne i det centrale ETIAS-system faktisk er ukorrekte, eller at oplysningerne blev behandlet i det centrale ETIAS-system i strid med denne forordning, kontakter den den centrale ETIAS-enhed eller den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed inden 14 dage. Den centrale ETIAS-enhed eller den kompetente nationale ETIAS-enhed kontrollerer, at oplysningerne er korrekte, og at behandlingen af dem inden for en frist på én måned er lovlig og ændrer eller sletter om nødvendigt straks oplysningerne i det centrale ETIAS-system.

5. Hvis en tredjelandstatsborger har erhvervet statsborgerskab i en medlemsstat eller er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 2, stk. 2, litra a)-e), kontrollerer myndighederne i den pågældende medlemsstat, om personen har en gyldig rejsetilladelse og sletter, hvis det er relevant, straks ansøgningsfilen fra det centrale ETIAS-system. Den myndighed, der er ansvarlig for sletningen af en ansøgningsfil, er:
- a) den nationale ETIAS-enhed i den medlemsstat, der har udstedt rejsedokumentet, jf. artikel 2, stk. 2, litra a)
 - b) den nationale ETIAS-enhed i den medlemsstat, hvor den pågældende har erhvervet statsborgerskab
 - c) den nationale ETIAS-enhed i den medlemsstat, der har udstedt opholdstilladelsen eller opholdskortet
 - d) den nationale ETIAS-enhed i den medlemsstat, der har udstedt visummet til langvarigt ophold.
6. Hvis en tredjelandstatsborger er omfattet af artikel 2, stk. 2, litra f)-h), skal den pågældende informere de kompetente myndigheder i den medlemsstat, vedkommende dernæst indrejser i, om denne ændring. Medlemsstaten kontrakter den centrale ETIAS-enhed inden for en frist på 14 dage. Den centrale ETIAS-enhed kontrollerer, inden en måned, om oplysningerne er korrekte, og sletter om nødvendigt straks ansøgningsfilen og oplysningerne i den i det centrale ETIAS-system. Den pågældende person skal have adgang til et effektivt retsmiddel, der kan sikre, at oplysningerne slettes.

KAPITEL XI

Databeskyttelse

Artikel 49 *Databeskyttelse*

1. Forordning (EF) nr. 45/2001 finder anvendelse på behandlingen af personoplysninger i Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og eu-LISA.
2. [Forordning 2016/679] finder anvendelse på de nationale ETIAS-enheders behandling af personoplysninger.
3. [Direktiv (EU) 2016/680] finder anvendelse på de af medlemsstaterne udpegede myndigheders behandling af personoplysninger til formålene i artikel 1, stk. 2.
4. Forordning (EU) 2016/794 finder anvendelse på Europol's behandling af personoplysninger i medfør af artikel 24 og 46.

Artikel 50
Registeransvarlig

1. Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning betragtes som registeransvarlig, jf. artikel 2, litra d), i forordning (EF) nr. 45/2001 i forbindelse med behandlingen af personoplysninger i det centrale ETIAS-system.
2. Hvad angår en medlemsstats behandling af personoplysninger i det centrale ETIAS-system, skal den nationale ETIAS-enhed betragtes som registeransvarlig efter artikel 4, stk. 7, i [forordning (EU) 2016/679], og som skal have det centrale ansvar for denne medlemsstats behandling af personoplysninger i det centrale ETIAS-system.

Artikel 51
Databehandler

1. eu-LISA skal betragtes som databehandler, jf. artikel 2, litra d), i forordning (EF) nr. 45/2001, i forbindelse med behandling af personoplysninger i ETIAS-informationssystemet.
2. eu-LISA sikrer, at ETIAS-informationssystemet drives i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 52
Databehandlingssikkerhed

1. Både eu-LISA og de nationale ETIAS-enheder sørger for sikkerheden i forbindelse med behandlingen af personoplysninger i medfør af anvendelsen af denne forordning. eu-LISA og de nationale ETIAS-enheder samarbejder om sikkerhedsrelaterede opgaver.
2. eu-LISA træffer de nødvendige foranstaltninger for at garantere sikkerheden ved det centrale system, kommunikationsinfrastrukturen mellem det centrale system og den nationale ensartede grænseflade, det offentlige websted og mobilapp'en, e-mailtjenesten, den sikrede kontotjeneste, gateway-faciliteten for transportvirksomheder, webtjenesten og den software, der gør det muligt at behandle ansøgninger, jf. dog artikel 22 i forordning (EF) nr. 45/2001.
3. Både eu-LISA og de nationale ETIAS-enheder vedtager de nødvendige foranstaltninger, herunder en sikkerhedsplan og en driftskontinuitets- og katastrofeberedskabsplan, jf. dog artikel 22 i forordning (EF) nr. 45/2001 og artikel 32 og 34 i [forordning (EU) 2016/679], for:
 - a) fysisk at beskytte oplysningerne, bl.a. ved at udarbejde beredskabsplaner for beskyttelse af kritisk infrastruktur
 - b) at forhindre, at uautoriserede personer får adgang til det sikre websted, der anvendes til operationer i overensstemmelse med formålene med ETIAS
 - c) at forhindre, at uautoriserede personer læser, kopierer, ændrer eller fjerner datamedier
 - d) at forhindre uautoriseret indlæsning af oplysninger samt uautoriseret læsning, ændring eller sletning af de registrerede personoplysninger

- e) at forhindre uautoriseret behandling af oplysninger i det centrale ETIAS-system og uautoriseret ændring eller sletning af oplysninger, som er blevet behandlet i det centrale ETIAS-system
 - f) at sikre, at autoriserede personer kun får adgang til at bruge de oplysninger i ETIAS-informationssystemet, der er omfattet af deres adgangstilladelse, ved hjælp af individuelle og entydige brugeridentiteter og fortrolige passwords
 - g) at sikre, at alle myndigheder med ret til adgang til ETIAS-informationssystemet opretter profiler, der beskriver de personers funktion og ansvar, som har tilladelse til at indlæse, ændre, konsultere og søge i oplysningerne, og stiller disse profiler til rådighed for tilsynsmyndighederne
 - h) at sikre, at det er muligt at undersøge og fastslå, til hvilke myndigheder der kan videregives personoplysninger via datakommunikationsudstyr
 - i) at sikre, at det er muligt at efterprøve og fastslå, hvilke oplysninger der er blevet behandlet i ETIAS-informationssystemet, hvornår det er sket, hvem der har gjort det, og til hvilket formål det blev gjort
 - j) at forhindre uautoriseret læsning, kopiering, ændring eller sletning af personoplysninger under fremsendelsen af personoplysninger til eller fra det centrale ETIAS-system eller under fremsendelsen af datamedier, navnlig ved hjælp af passende krypteringsteknikker
 - k) at kontrollere effektiviteten af de sikkerhedsforanstaltninger, der er omhandlet i dette stykke, og træffe de nødvendige organisatoriske foranstaltninger vedrørende intern kontrol for at sikre overholdelse af denne forordning.
4. eu-LISA informerer Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen samt Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om de foranstaltninger, det træffer i medfør af denne artikel.

Artikel 53 Egenkontrol

Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, Europol og medlemsstaterne sikrer, at hver enkelt myndighed, der har ret til adgang til oplysningerne i ETIAS-informationssystemet, træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre overholdelsen af denne forordning, og i nødvendigt omfang samarbejder med tilsynsmyndigheden.

Artikel 54 Ret til information, indsigt, berigtigelse og sletning

1. Med forbehold af retten til information i medfør af artikel 11 og 12 i forordning (EF) nr. 45/2001 informeres ansøgere, hvis data er lagret i det centrale ETIAS-system, på det tidspunkt, hvor deres oplysninger indsamles, om procedurerne for at udøve rettighederne i medfør af artikel 13, 14, 15 og 16 i forordning (EF) nr. 45/2001 og om kontaktoplysningerne for den databeskyttelsesansvarlige i Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og den nationale tilsynsmyndighed i den ansvarlige medlemsstat.

2. Ansøgere skal for at kunne udøve deres rettigheder i medfør af artikel 13, 14, 15 og 16 i forordning (EF) nr. 45/2001 og artikel 15, 16, 17 og 18 i [forordning (EU) 2016/679] have ret til at henvende sig til den centrale ETIAS-enhed eller den nationale ETIAS-enhed, der er ansvarlig for ansøgningen, og som behandler og svarer på anmodningen.

Hvis det efter behandlingen konstateres, at de oplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system, er faktisk ukorrekte eller er blevet registreret ulovligt, korrigerer eller sletter den centrale ETIAS-enhed eller den nationale ETIAS-enhed i den medlemsstat, der er ansvarlig for ansøgningen, disse oplysninger i det centrale ETIAS-system.

Hvis den centrale ETIAS-enhed eller en national ETIAS-enhed ændrer en rejsetilladelse i løbet af dennes gyldighedsperiode, foretager det centrale ETIAS-system den automatiserede behandling, der er fastsat i artikel 18, for at fastslå, om den ændrede ansøgning afstedkommer et hit, jf. artikel 18, stk. 2-5. Hvis den automatiserede behandling ikke giver et hit, udsteder det centrale ETIAS-system en ændret rejsetilladelse med samme gyldighed som den originale og informerer ansøgeren herom. Hvis den automatiserede behandling giver et eller flere hit, vurderer den nationale ETIAS-enhed i den medlemsstat, hvor den første indrejse ifølge ansøgeren sker, jf. artikel 15, stk. 2, litra j), risikoen for irregulær migration, for sikkerheden eller folkesundheden og træffer afgørelse om, hvorvidt der skal udstedes en ændret rejsetilladelse, eller hvis den konkluderer, at betingelserne for at udstede rejsetilladelsen ikke længere er opfyldt, inddrager den den.

3. Hvis den centrale ETIAS-enhed eller den nationale ETIAS-enhed i den medlemsstat, der er ansvarlig for ansøgningen, ikke er enig i, at de oplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system er faktisk ukorrekte eller er blevet registreret ulovligt, træffer den centrale ETIAS-enhed eller den nationale ETIAS-enhed i den medlemsstat, der er ansvarlig for ansøgningen, en administrativ afgørelse, hvori det skriftligt straks forklares for den berørte person, hvorfor den ikke er parat til at korrigere eller slette oplysninger vedrørende den pågældende.
4. Denne afgørelse skal give den berørte person oplysninger om muligheden for at anfægte afgørelsen vedrørende den i stk. 2 omhandlede anmodning, og hvis det er relevant, om, hvordan der kan klages over afgørelsen til de kompetente myndigheder eller afgørelsen kan prøves ved domstolene, samt om eventuel bistand hertil, herunder fra de kompetente nationale tilsynsmyndigheder.
5. En anmodning indgivet i henhold til stk. 2 skal indeholde de nødvendige oplysninger til at identificere den pågældende person. De pågældende oplysninger må udelukkende anvendes til at muliggøre udøvelsen af de rettigheder, der er nævnt i stk. 2, og skal slettes umiddelbart efter.
6. Den centrale ETIAS-enhed eller den nationale ETIAS-enhed i den medlemsstat, der er ansvarlig for ansøgningen registrerer i form af et skriftligt dokument, at en anmodning som omhandlet i stk. 2 er indgivet, og hvordan den blev behandlet, og stiller straks dette dokument til rådighed for de kompetente nationale databeskyttelsesmyndigheder.

Artikel 55

Videregivelse af personoplysninger til tredjelande, internationale organisationer og private parter

1. Personoplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system, må ikke videregives til eller stilles til rådighed for et tredjeland, en international organisation eller en privat part med undtagelse af Interpol med henblik på den automatiserede behandling, der er omhandlet i

artikel 18, stk. 2, litra b) og m). Videregivelse af personoplysninger til Interpol er omfattet af bestemmelserne i artikel 9 i forordning (EF) nr. 45/2001.

2. Personoplysninger i det centrale ETIAS-system, som en medlemsstat får adgang til til de formål, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, må ikke videregives til eller stilles til rådighed for et tredjeland, en international organisation eller en privat enhed med hjemsted i eller uden for Unionen. Forbuddet gælder også, hvis disse oplysninger viderebehandles på nationalt plan eller mellem medlemsstaterne.

Artikel 56

Den nationale tilsynsmyndigheds tilsyn

1. Den eller de tilsynsmyndigheder, der er udpeget i medfør af artikel 51 i [forordning (EU) 2016/679] sikrer, at der mindst hvert fjerde år foretages en revision af de nationale ETIAS-enheder's behandling af oplysninger i overensstemmelse med relevante internationale revisionsstandarder.
2. Medlemsstaterne sikrer, at deres tilsynsmyndighed har tilstrækkelige ressourcer til at udføre de opgaver, som er tillagt den i henhold til denne forordning.
3. Hver medlemsstat fremkommer med alle de oplysninger, tilsynsmyndighederne anmoder om, herunder navnlig oplysninger om de aktiviteter, der gennemføres i overensstemmelse med deres ansvarsområder som fastsat i denne forordning. Hver medlemsstat giver tilsynsmyndighederne adgang til deres registre og giver dem til enhver tid adgang til alle de lokaliteter, der har forbindelse til ETIAS.

Artikel 57

Tilsyn ved Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse sikrer, at der mindst hvert fjerde år foretages en revision af eu-LISA's og den centrale ETIAS-enheds aktiviteter i forbindelse med behandling af personoplysninger i overensstemmelse med relevante internationale revisionsstandarder. En rapport om revisionen sendes til Europa-Parlamentet, Rådet, eu-LISA, Kommissionen og medlemsstaterne. eu-LISA og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning skal have lejlighed til at fremsætte bemærkninger, inden deres rapporter vedtages.

Artikel 58

Samarbejde mellem de nationale tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

1. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse handler i nært samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder i konkrete spørgsmål, der kræver national indblanding, navnlig hvis Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse eller en national tilsynsmyndighed finder væsentlige uoverensstemmelser mellem medlemsstaternes praksis, eller konstaterer, at der potentielt er sket ulovlig videregivelse af oplysninger ved brug af ETIAS' kommunikationskanaler eller i forbindelse med spørgsmål, der er rejst af en eller flere nationale tilsynsmyndigheder vedrørende anvendelsen og fortolkningen af denne forordning.

2. I de i stk. 1 nævnte tilfælde kan Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og de kompetente nationale datatilsynsmyndigheder inden for rammerne af deres respektive beføjelser om fornødent udveksle relevant information, bistå hinanden i forbindelse med revisioner og inspektioner, drøfte vanskeligheder ved fortolkning eller anvendelse af denne forordning, undersøge problemer med udøvelsen af uafhængigt tilsyn eller med de registreredes udøvelse af deres rettigheder, udarbejde harmoniserede forslag til fælles løsninger på ethvert problem og fremme bevidstheden om databeskyttelsesrettigheder.
3. Tilsynsmyndighederne og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse mødes med henblik herpå mindst to gange om året som en del af det råd, der er oprettet ved [forordning (EU) 2016/679]. Udgifterne til disse møder dækkes af det råd, der er oprettet ved [forordning (EU) 2016/679]. Forretningsordenen vedtages på det første møde. De øvrige arbejdsmetoder udvikles i fællesskab efter behov.
4. Der sendes hvert andet år en fælles aktivitetsrapport til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og eu-LISA. Rapporten skal indeholde et kapitel om hver medlemsstat, som udarbejdes af den pågældende medlemsstats tilsynsmyndighed.

Artikel 59 *Registre*

1. eu-LISA fører registre over alle behandlinger af oplysninger, der foretages i ETIAS-informationssystemet. Disse registre skal vise, hvorfor der er givet adgang, datoen og tidspunktet for hver behandling, de oplysninger, der er anvendt til den automatiserede behandling af ansøgningerne, de hit, der er fremkommet under den automatiserede behandling, der er fastsat i artikel 18, de oplysninger, der anvendes til identitetskontrol i det central ETIAS-system eller andre informationssystemer og databaser, resultaterne af den kontrol, der er omhandlet i artikel 20, og det personale, der har udført den.
2. Den centrale ETIAS-enhed fører registre over det personale, der er behørigt autoriseret til at foretage identitetskontrol.
3. Den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed fører registre i ETIAS-informationssystemet over alle databehandlinger, når den foretager den vurdering, der er omhandlet i artikel 22. Disse registre skal vise datoen og tidspunktet for hver operation, de oplysninger, der er anvendt til søgninger i andre informationssystemer og databaser, de oplysninger, der er knyttet til et hit, det personale, der har foretaget risikovurderingen, og begrundelsen for den afgørelse, der er truffet om at udstede, give afslag på at udstede, inddrage eller annullere en rejsetilladelse.

Endvidere fører den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed registre over det personale, som er behørigt autoriseret til at indlæse eller hente oplysninger.

4. eu-LISA fører registre over alle databehandlinger i ETIAS-informationssystemet vedrørende transportvirksomheders adgang til gateway-faciliteten og de kompetente myndigheders adgang med henblik på kontrol ved overgangssteder ved de ydre grænser, jf. artikel 39 og 41. Disse registre skal vise datoen og tidspunktet for hver behandling, de oplysninger, der er anvendt til søgningen, de oplysninger, der er overført til det centrale ETIAS-system og navnet på den autoriserede person blandt transportvirksomhedens personale eller den kompetente myndighed, der indlæste og hentede oplysningerne.

Endvidere fører transportvirksomhederne og de kompetente myndigheder registre over det personale, som er behørigt autoriseret til at indlæse eller hente oplysninger.

5. Disse registreringer må kun bruges til kontrol med lovligheden af behandlingen af oplysningerne i databeskyttelsesøjemed samt til at garantere sikkerheden og integriteten i forbindelse med oplysningerne. Disse registre skal beskyttes med de nødvendige foranstaltninger mod uautoriseret adgang og slettes et år efter udløbet af den lagringsperiode, der er omhandlet i artikel 47, hvis de ikke er nødvendige for kontrolprocedurer, som allerede er indledt.

eu-LISA og de nationale ETIAS-enheder stiller disse registre til rådighed for henholdsvis Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og de kompetente tilsynsmyndigheder på anmodning herom.

Artikel 60

Registre, logger og dokumentation for anmodninger om søgning i oplysninger til retshåndhævelsesformål

1. eu-LISA fører registre over al databehandling i det centrale ETIAS-system vedrørende de centrale adgangspunkters adgang til de i artikel 1, stk. 2, omhandlede formål. Disse registre skal vise datoen og tidspunktet for hver behandling, de oplysninger, der er anvendt til søgningen, de oplysninger, der er overført til det centrale ETIAS-system og navnet på det autoriserede personale i det centrale adgangspunkt, som indlæste og hentede oplysningerne.
2. Derudover fører hver medlemsstat og Europol registre over al databehandling i det centrale ETIAS-system som følge af anmodninger om søgning i eller adgang til oplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system til de i artikel 1, stk. 2, omhandlede formål. Registerne skal indeholde logger og dokumentation for al databehandling.
3. Disse registre skal vise:
 - a) det nøjagtige formål med anmodningen om søgning i eller adgang til oplysningerne i det centrale ETIAS-system, herunder terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger, og hvad angår Europol, det nøjagtige formål med anmodningen om søgning
 - b) den afgørelse, der er truffet med hensyn til, om anmodningen opfylder betingelserne for at blive behandlet
 - c) den nationale filreference
 - d) datoen og det nøjagtige tidspunkt for det nationale adgangspunkts anmodning til det centrale system om adgang
 - e) i givet fald anvendelsen af hasteproceduren, jf. artikel 44, stk. 4, og den afgørelse, der er truffet med hensyn til den efterfølgende kontrol
 - f) hvilke oplysninger eller sæt af oplysninger som omhandlet i artikel 45, stk. 2 og 3, der er anvendt til søgningen

- g) i overensstemmelse med nationale regler eller forordning (EU) 2016/794 referenceangivelsen på den embedsmand, der har foretaget søgningen, og den embedsmand, der har givet ordre til søgningen eller videregivelsen.
4. De i stk. 1 og 2 omhandlede registre skal udelukkende anvendes til at kontrollere, om anmodninger opfylder betingelserne for at blive behandlet, og at databehandlingen er lovlig, og til at sikre dataintegriteten og -sikkerheden. Kun registre, der indeholder ikkepersonlige oplysninger, kan anvendes til den overvågning og evaluering, der er omhandlet i artikel 81. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og de kompetente nationale tilsynsmyndigheder, der er ansvarlige for at kontrollere lovligheden af databehandlingen og dataintegriteten og -sikkerheden, skal have adgang til de pågældende registre med henblik på at udføre deres opgaver. Den myndighed, der er ansvarlig for at kontrollere, om anmodningen opfylder betingelserne for at blive behandlet, skal også have adgang til disse registre til dette formål. I forbindelse med alle andre formål end dette slettes personoplysningerne og registreringerne af anmodningerne om søgning i oplysninger lagret i det centrale ETIAS-system i alle nationale databaser og Europol-filer efter en måned, medmindre de pågældende oplysninger og registreringer er nødvendige i forbindelse med en konkret igangværende strafferetlig efterforskning, hvortil en medlemsstat eller Europol har anmodet om dem.

KAPITEL XII

Information til offentligheden

Artikel 61 *Information til offentligheden*

Den centrale ETIAS-enhed stiller alle relevante oplysninger vedrørende ansøgning om en rejsetilladelse til rådighed for offentligheden, navnlig følgende:

- a) kriterierne, betingelserne og procedurene for at ansøge om en rejsetilladelse
- b) oplysninger om webstedet og mobilapp'en til mobile enheder, som kan anvendes til at indgive ansøgningen
- c) fristerne for at træffe afgørelse om en ansøgning, jf. artikel 27
- d) oplysninger om, at ansøgeren skal have meddelelse om afgørelser vedrørende ansøgninger, at det af sådanne afgørelser skal fremgå, hvis det relevant, hvilket grundlag de er truffet på, at ansøgere, der har fået afslag, har ret til at prøve afgørelsen, og hvilken fremgangsmåde der skal følges i tilfælde af prøvelse, herunder den kompetente myndighed, samt fristen herfor
- e) oplysninger om, at alene det at være i besiddelse af en rejsetilladelse ikke automatisk giver ret til indrejse, og at indehavere af en rejsetilladelse anmodes om ved den ydre grænse at fremlægge dokumentation for, at de opfylder betingelserne for indrejse, jf. artikel 6 i forordning (EU) 2016/399.

Artikel 62
Oplysningskampagne

Kommissionen iværksætter i samarbejde med den centrale ETIAS-enhed og medlemsstaterne ved opstarten af ETIAS en informationskampagne for at informere tredjelandstatsborgere, der er omfattet af anvendelsesområdet for denne forordning, om kravet om at være i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse ved passage af de ydre grænser.

KAPITEL VIII **Ansvarsområder**

Artikel 63
eu-LISA's ansvarsområder i udformnings- og udviklingsfasen

1. ETIAS-informationssystemet hostes af eu-LISA på dets tekniske lokaliteter og tilvejebringer de funktionaliteter, der er fastsat i denne forordning i overensstemmelse med betingelserne, hvad angår sikkerhed, tilgængelighed, kvalitet og hastighed, jf. stk. 3.
2. Infrastrukturen for det offentlige websted, mobilapp'en og transportvirksomhedernes gateway-facilitet hostes på eu-LISA's eller Kommissionens lokaliteter. Disse infrastrukturer skal fordeles geografisk, således at de tilvejebringer de funktionaliteter, der er fastsat i denne forordning i overensstemmelse med betingelserne for tilgængelighed, kvalitet og hastighed, jf. stk. 3.
3. eu-LISA er ansvarlig for udviklingen af ETIAS-informationssystemet og al udvikling, der kræves for at skabe interoperabilitet mellem det centrale ETIAS-system og de informationssystemer, der er omhandlet i artikel 10.

eu-LISA fastlægger udformningen af systemets fysiske arkitektur, herunder dets kommunikationsinfrastruktur samt de tekniske specifikationer og udviklingen heraf med hensyn til det centrale system og de ensartede grænseflader, som skal godkendes af bestyrelsen, efter at Kommissionen har afgivet en positiv udtalelse herom. eu-LISA gennemfører også de nødvendige tilpasninger af ind- og udrejsesystemet, SIS, Eurodac, ECRIS og VIS, der følger af etableringen af interoperabilitet med ETIAS.

eu-LISA udvikler og gennemfører det centrale system, de nationale ensartede grænseflader og kommunikationsinfrastrukturen snarest muligt, efter at denne forordning er trådt i kraft og Kommissionen har vedtaget de foranstaltninger, der er fastsat bestemmelser om i artikel 15, stk. 2 og 4, artikel 16, stk. 4, artikel 28, stk. 5, artikel 39, stk. 3, artikel 40, stk. 2, og artikel 72, stk. 1 og 4.

Udviklingsarbejdet omfatter udarbejdelse og gennemførelse af de tekniske specifikationer, afprøvning og samlet projektkoordinering.

4. I design- og udviklingsfasen nedsættes et programstyrråd bestående af højst 10 medlemmer. Det skal bestå af seks medlemmer udpeget af eu-LISA's bestyrelse blandt sine medlemmer eller suppleanter, formanden for den rådgivende gruppe for ETIAS/ind- og udrejsesystemet som nævnt i artikel 80, et medlem, der repræsenterer eu-LISA, og som udpeges af dets administrerende direktør, et medlem, som repræsenterer Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, og som udpeges af dets administrerende direktør, og et medlem udpeget af Kommissionen. De medlemmer, der udpeges af eu-LISA's

bestyrelse, vælges alene blandt de medlemsstater, der i henhold til EU-retten er fuldt ud bundet af retsakterne om udvikling, oprettelse, drift og brug af alle de store IT-systemer, der forvaltes af eu-LISA, og som vil deltage i ETIAS. Programstyringsrådet mødes en gang om måneden. Det sikrer en hensigtsmæssig forvaltning af udformningen og udviklingen af ETIAS. Programstyringsrådet fremlægger hver måned skriftlige rapporter for bestyrelsen om de fremskridt, der gøres med projektet. Det har ingen beslutningskompetence eller noget mandat til at repræsentere medlemmerne af bestyrelsen.

5. Bestyrelsen fastsætter programstyringsrådets forretningsorden, som især skal indeholde regler om:
 - a) formandskab
 - b) mødesteder
 - c) forberedelse af møder
 - d) eksperters adgang til møderne
 - e) en kommunikationsplan, der sikrer fuld information til ikkedeltagende medlemmer af bestyrelsen.

Formandskabet varetages af den medlemsstat, der har formandskabet i Rådet, forudsat at den i henhold til EU-retten er fuldt ud bundet af retsakterne om udvikling, oprettelse, drift og brug af alle de store IT-systemer, der forvaltes af eu-LISA, eller, hvis dette krav ikke er opfyldt, af den medlemsstat, der skal varetage det næste formandskab, og som opfylder ovennævnte krav.

Alle rejse- og opholdsudgifter afholdt af medlemmerne af programstyringsrådet dækkes af agenturet, og artikel 10 i eu-LISA's forretningsorden finder anvendelse med de fornødne ændringer. Programstyringsrådets sekretariat forestås af eu-LISA.

Den rådgivende gruppe for ind-og udrejsesystemet/ETIAS, jf. artikel 80, mødes regelmæssigt, indtil ETIAS sættes i drift. Det aflægger efter hvert møde rapport til programstyringsrådet. Det yder teknisk ekspertise til støtte for programstyringsrådets opgaver og følger op på, hvor langt medlemsstaterne er nået med deres forberedelser.

Artikel 64

eu-LISA's ansvarsområder efter idriftsættelsen af ETIAS

1. Efter idriftsættelsen af ETIAS er eu-LISA ansvarlig for den tekniske forvaltning af det centrale system og de nationale ensartede grænseflader. Agenturet sikrer i samarbejde med medlemsstaterne, at der til enhver tid anvendes den bedste disponible teknologi på grundlag af en cost-benefit-analyse. eu-LISA er også ansvarligt for den tekniske forvaltning af kommunikationsinfrastrukturen mellem det centrale system og de nationale ensartede grænseflader samt for det offentlige websted og mobilapp'en til mobiludstyr, e-mailtjenesten, den sikrede kontotjeneste, gateway-faciliteten for transportvirksomheder, webtjenesten og den software, der gør det muligt at behandle ansøgninger, jf. artikel 6.

Den tekniske forvaltning af ETIAS omfatter alle de opgaver, der er nødvendige for, at ETIAS-informationssystemet kan fungere i døgndrift alle ugens dage i overensstemmelse med denne forordning, navnlig det vedligeholdelsesarbejde og den tekniske udvikling, der er nødvendig for at sikre, at systemet teknisk fungerer på et tilfredsstillende niveau, især

med hensyn til svartiden for forespørgsler til den centrale database i overensstemmelse med de tekniske specifikationer.

2. eu-LISA anvender hensigtsmæssige regler for tavshedspligt eller andre tilsvarende fortrolighedskrav i forbindelse med alt personale, der skal arbejde med oplysninger lagret i det centrale ETIAS-system, jf. dog artikel 17 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union. Denne pligt består fortsat, når de pågældende medarbejdere er fratrukket deres stilling, eller deres aktiviteter er ophørt.
3. eu-LISA udfører opgaver vedrørende uddannelse i den tekniske anvendelse af ETIAS-informationssystemet.

Artikel 65

Ansvarsområder for Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning

1. Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning er ansvarligt for:
 - a) oprettelse og drift af den centrale ETIAS-enhed
 - b) den automatiserede behandling af ansøgninger
 - c) screeningreglerne.
2. Før de ansatte i den centrale ETIAS-enhed, der har adgang til det centrale ETIAS-system, får tilladelse til at behandle oplysninger lagret i det centrale ETIAS-system, skal de modtage relevant uddannelse i datasikkerhed og databeskyttelsesregler, navnlig vedrørende de relevante grundlæggende rettigheder.

Artikel 66

Medlemsstaternes ansvarsområder

1. Hver medlemsstat er ansvarlig for:
 - a) forbindelsen til den nationale ensartede grænseflade
 - b) tilrettelæggelse, forvaltning, drift og vedligeholdelse af de nationale ETIAS-enheder, som behandler og træffer afgørelse om ansøgninger, der er blevet givet afslag på under den automatiserede behandling
 - c) organisering af de centrale adgangspunkter og deres forbindelse til den nationale ensartede grænseflade med henblik på retshåndhævelse
 - d) forvaltning af og ordningerne for adgang for behørigt autoriserede medarbejdere hos de kompetente nationale myndigheder til ETIAS-informationssystemet i medfør af denne forordning, og oprettelsen og den regelmæssige ajourføring af en liste over disse medarbejdere og deres profiler
 - e) oprettelse og drift af de nationale ETIAS-enheder.
2. Hver medlemsstat anvender automatiserede processer for at søge i det centrale ETIAS-system ved de ydre grænser.

3. Før de ansatte i de nationale ETIAS-enheder, der har adgang til ETIAS-informationssystemet, får tilladelse til at behandle oplysninger lagret i det centrale ETIAS-system, skal de modtage relevant uddannelse i datasikkerhed og databeskyttelsesregler, navnlig vedrørende de relevante grundlæggende rettigheder.

Artikel 67
Europols ansvarsområder

1. Europol sikrer behandlingen af de forespørgsler, der er omhandlet i artikel 18, stk. 2, litra j, og artikel 18, stk. 4, og tilpasser sit informationssystem hertil.
2. Europol er ansvarlig for oprettelsen af ETIAS-overvågningslisten, jf. artikel 29.
3. Europol er ansvarlig for at afgive udtalelse efter en anmodning om søgning, jf. artikel 26.

KAPITEL XIV

Ændringer af andre EU-forskrifter

Artikel 68
Ændring af forordning (EU) nr. 515/2014

I forordning (EU) nr. 515/2014 foretages følgende ændringer:

I artikel 6 indsættes som stk. 3a:

"3a. Under udviklingsfasen modtager medlemsstaterne et supplerende beløb på 96,5 mio. EUR til grundbeløbet, som de fuldt ud anvender til finansiering af ETIAS for derved at sikre en hurtig og effektiv udvikling heraf i forbindelse med gennemførelsen af det centrale ETIAS-system som fastsat i [forordningen om oprettelse af et EU-system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS)]."

Artikel 69
Ændring af forordning (EU) 2016/399

I forordning (EU) 2016/399 foretages følgende ændringer:

1. I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra b), affattes således:

"b) de skal være i besiddelse af gyldigt visum, hvis dette kræves i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 539/2001, eller en gyldig rejsetilladelse, hvis dette kræves i henhold til [forordningen om oprettelse af et EU-system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS)], undtagen hvis de har en gyldig opholdstilladelse eller et gyldigt visum til længerevarende ophold".

2. Artikel 8, stk. 3, ændres således:

a) I litra a) affattes nr. i) således:

"i) kontrol af, om den pågældende tredjelandsstatsborger er i besiddelse af et gyldigt dokument til grænsepassage, der ikke er udløbet, og at dokumentet i givet fald er ledsaget af det påkrævede visum eller den påkrævede rejsetilladelse eller opholdstilladelse".

b) Som litra bb) indsættes:

"bb) hvis tredjelandsstatsborgeren er i besiddelse af en rejsetilladelse, jf. artikel 6, stk. 1, litra b), skal den indgående indrejsekontrol også omfatte verifikation af rejsetilladelsens ægthed, gyldighed og status og eventuelt identiteten på indehaveren af rejsetilladelsen ved hjælp af en søgning i ETIAS, jf. artikel 41 i [forordningen om oprettelse af et EU-system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS)]".

3. I bilag V, del B, om årsagerne til afslag affattes C) således:

"C) Den pågældende er ikke i besiddelse af et gyldigt visum, en gyldig rejsetilladelse eller en gyldig opholdstilladelse".

Artikel 70
Ændring af forordning (EU) 2016/794

I forordning (EU) 2016/794 foretages følgende ændringer:

1. 1) I artikel 4, stk. 1, tilføjes litra n):

"n) i henhold til artikel 18, stk. 2, litra a), oprette, forvalte og ajourføre ETIAS-overvågningslisten, jf. artikel 29 i [forordningen om oprettelse af et EU-system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS)]".

2. I artikel 21 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

"Artikel 21

Adgang for Eurojust, OLAF og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning til oplysninger, som Europol opbevarer, udelukkende med henblik på ETIAS"

b) Følgende indsættes som stk. 1a:

"Med forbehold af eventuelle begrænsninger, som medlemsstaten, EU-organet, tredjelandet eller den internationale organisation, der har meddelt de pågældende oplysninger, har anført, jf. artikel 19, stk. 2, træffer Europol alle nødvendige foranstaltninger for, at Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning inden for dets mandat og med henblik på forordning [forordningen om oprettelse af et EU-system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS)] kan få indirekte adgang til oplysninger, der er meddelt til formålene i artikel 18, stk. 2, litra a), for at få svar på, om der findes oplysninger om søgemnet.

Hvis der findes oplysninger om søgemnet, indleder Europol den procedure, hvorefter de oplysninger, der svarer til søgemnet, kan videregives i overensstemmelse med afgørelsen fra den, der meddelte Europol oplysningerne, og kun i det omfang de oplysninger, der svarer til søgemnet, er nødvendige for, at Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning kan udføre sine opgaver i forbindelse med ETIAS.

Denne artikels stk. 2-7 finder tilsvarende anvendelse."

Artikel 71
Ændring af forordning (EU) 2016/1624

I forordning (EU) 2016/1624 foretages følgende ændringer:

1. I artikel 8, stk. 1, tilføjes litra qq):

"qq) udførelse af de opgaver og opfyldelse af de forpligtelser, der påhviler Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, jf. [forordningen om oprettelse af et EU-system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS)], og sikring af oprettelsen og forvaltningen af den centrale ETIAS-enhed, jf. artikel 7 i [forordningen om oprettelse af et EU-system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS)]".

2. I kapitel II tilføjes følgende som afdeling 5:

"Afdeling 5

ETIAS

Artikel 33a
Oprettelse af den centrale ETIAS-enhed

1. Der oprettes herved en central ETIAS-enhed.
2. Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, sikrer oprettelsen og forvaltningen af den centrale ETIAS-enhed, jf. artikel 7 i [forordningen om oprettelse af et EU-system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS)]."

KAPITEL XV
Afsluttende bestemmelser

Artikel 72
Overgangsperiode og overgangsforanstaltninger

1. I en periode på seks måneder fra datoen for ETIAS idriftsættelse skal brugen af ETIAS være frivillig, og kravet om at være i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse finder ikke anvendelse. Kommissionen kan vedtage en delegeret retsakt, jf. artikel 78, for at forlænge denne periode med højst yderligere seks måneder.
2. I denne seks måneders periode informerer grænsevagterne tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af kravet om en rejsetilladelse, og som passerer de ydre grænser, om kravet om, at de ved udløbet af den seks måneders periode skal have en gyldig rejsetilladelse. Med henblik herpå uddeler grænsevagterne en fælles folder til denne kategori af rejsende.
3. Den fælles folder udarbejdes af Kommissionen. Gennemførelsesretsakten vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 79, stk. 2, og skal mindst indeholde de oplysninger, der er omhandlet i artikel 61. Folderen skal være klar og enkel og tilgængelig på et sprog, den pågældende person forstår eller med rimelighed kan formodes at forstå.

4. Efter udløbet af den i stk. 1 fastsatte periode kan der fastsættes en supplerende overgangsperiode. I denne overgangsperiode finder kravet om at være i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse anvendelse. I overgangsperioden tillader grænsevagterne undtagelsesvist tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af kravet om en rejsetilladelse, og som ikke er i besiddelse af en sådan, at passere de ydre grænser, hvis de opfylder de resterende betingelser i artikel 6, stk. 1, i forordning (EU) 2016/399, forudsat at det er første gang siden udløbet af den i stk. 1 omhandlede periode, at de passerer medlemsstaternes ydre grænser. Grænsevagterne informerer tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af kravet om en rejsetilladelse, om kravet om at være i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse, jf. artikel 6, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2016/399.
5. Kommissionen vedtager delegerede retsakter om varigheden af den i stk. 4 omhandlede overgangsperiode. Overgangsperioden må ikke overstige tolv måneder efter udløbet af den i stk. 1 fastsatte periode.

Artikel 73

Anvendelse af oplysninger til rapportering og statistikker

1. De behørigt autoriserede medarbejdere hos medlemsstaternes kompetente myndigheder, Kommissionen, eu-Lisa og den centrale ETIAS-enhed har adgang til at søge på følgende oplysninger udelukkende med henblik på rapportering og statistik uden mulighed for individuel identifikation:
 - a) statusoplysninger
 - b) ansøgerens nationalitet, køn og fødselsdato
 - c) bopælsland
 - d) uddannelse
 - e) nuværende beskæftigelse, stillingsbetegnelse
 - f) rejsedokumentets type, herunder koden på tre bogstaver for det udstedende land
 - g) rejsetilladelsens type og for rejsetilladelser med begrænset territorial gyldighed en henvisning til den eller de medlemsstater, der har udstedt rejsetilladelsen med territorial gyldighed
 - h) rejsetilladelsens gyldighedsperiode
 - i) årsagerne til afslag på en ansøgning om en rejsetilladelse og inddragelse eller annullering af en rejsetilladelse.
2. Med henblik på stk. 1 etablerer, implementerer og hoster eu-LISA et centralregister, som indeholder de i stk. 1 nævnte oplysninger, og som ikke giver mulighed for identifikation af enkeltpersoner, og vil give de myndigheder, der er opregnet i stk. 1, mulighed for at indhente rapporter, der kan tilpasses brugerne, samt statistikker med henblik på at forbedre vurderingen af risikoen for irregulær migration, for sikkerheden og folkesundheden, at øge effektiviteten af grænsekontrollen, at bistå den centrale ETIAS-enhed med at behandle ansøgningerne om rejsetilladelser samt at understøtte evidensbaseret politisk beslutningstagning i EU vedrørende migration. Centralregistret skal også indeholde daglige statistikker om de oplysninger, der er omhandlet i stk. 4. Adgang til centralregistret skal

ske via en sikret adgang gennem S-TESTA med adgangskontrol og specifikke brugerprofiler udelukkende med rapportering og statistik som formål.

Nærmere regler om driften af centralregistret og den databeskyttelse og de sikkerhedsregler, der skal gælde for dette, vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 79, stk. 2.

3. De procedurer, der er indført af eu-LISA med henblik på at følge udviklingen af ETIAS-informationssystemet og dets funktion, jf. artikel 81, stk. 1, skal give mulighed for at udarbejde regelmæssige statistikker, der sikrer en sådan overvågning.
4. Hvert kvartal offentliggør eu-LISA statistikker vedrørende ETIAS-informationssystemet, der især viser antallet af tredjelandsstatsborgere, der har fået afslag på en ansøgning om en rejsetilladelse, og deres nationalitet, herunder begrundelsen for afslaget, og tredjelandsstatsborgere, hvis rejsetilladelse er blevet annulleret eller inddraget.
5. Ved udgangen af hvert år udarbejdes statistiske oplysninger i form af kvartalsstatistikker for det pågældende år.
6. Efter anmodning fra Kommissionen skal eu-LISA forelægge denne statistikker om særlige aspekter i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning samt statistikker i medfør af stk. 3.

Artikel 74 *Omkostninger*

Omkostningerne i forbindelse med udviklingen af ETIAS-informationssystemet, integrationen af den eksisterende nationale grænseinfrastruktur og forbindelsen til den nationale ensartede grænseflade samt ved at hoste den nationale ensartede grænseflade og oprettelsen af den centrale ETIAS-enhed og de nationale ETIAS-enheder samt driften af ETIAS afholdes over Den Europæiske Unions almindelige budget.

Følgende omkostninger dækkes ikke:

- a) medlemsstaternes projektstyringskontorer (møder, tjenesterejser, kontorer)
- b) hosting af nationale systemer (lokaler, implementering, el, køling)
- c) drift af nationale systemer (operatører og supportaftaler)
- d) tilpasningen af den eksisterende grænsekontrol
- e) udformning, udvikling, implementering, drift og vedligeholdelse af nationale kommunikationsnetværk

Artikel 75 *Indtægter*

Indtægterne fra ETIAS udgør eksterne formålsbestemte indtægter, jf. artikel 21, stk. 4, i forordning (EU, EURATOM) nr. 966/2012.

Artikel 76
Underretninger

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilken myndighed der skal betragtes som registeransvarlig, jf. artikel 50.
2. Den centrale ETIAS-enhed og medlemsstaterne underretter eu-LISA om, hvem de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 11, og som har adgang til ETIAS-informationssystemet, er.

Der offentliggøres en konsolideret liste over disse myndigheder i *Den Europæiske Unions Tidende* inden tre måneder fra datoen for ETIAS' idriftsættelse, jf. artikel 77. Hvis der sker ændringer heri, offentliggør eu-LISA en ajourført konsolideret liste en gang om året.

3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke myndigheder de har udpeget, jf. artikel 43, og meddeler straks alle ændringer heraf.
4. eu-LISA underretter Kommissionen, når den test, der er omhandlet i artikel 77, stk. 1, litra b), er afsluttet på tilfredsstillende vis.
5. Kommissionen stiller de oplysninger, hvorom der er givet underretning i medfør af stk. 1, til rådighed for medlemsstaterne og offentligheden via et løbende ajourført offentligt websted.

Artikel 77
Idriftsættelse

1. Kommissionen fastsætter den dato, hvor ETIAS sættes i drift, efter at følgende betingelser er opfyldt:
 - a) foranstaltningerne i artikel 15, stk. 3 og 4, artikel 16, stk. 4, artikel 28, stk. 3, artikel 39, stk. 3, artikel 40, stk. 2, artikel 72, stk. 1 og 5, og artikel 73, stk. 2, er blevet vedtaget
 - b) eu-LISA har meddelt, at den omfattende test af ETIAS er afsluttet på tilfredsstillende vis
 - c) eu-LISA og den centrale ETIAS-enhed har valideret de tekniske og retlige ordninger for indsamling og videregivelse af oplysninger til det centrale ETIAS-system, jf. artikel 15, og har underrettet Kommissionen herom
 - d) medlemsstaterne og den centrale ETIAS-enhed har underrettet Kommissionen om de forskellige myndigheder, der er omhandlet i artikel 76, stk. 1 og 3.
2. eu-LISA foretager i samarbejde med medlemsstaterne og den centrale ETIAS-enhed testningen af ETIAS, jf. stk. 1, litra b).
3. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om resultaterne af den test, der er gennemført i medfør af stk. 1, litra b).
4. Kommissionens afgørelse, jf. stk. 1, offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

5. Medlemsstaterne og den centrale ETIAS-enhed påbegynder brugen af ETIAS fra den dato, Kommissionen fastsætter i medfør af stk. 1.

Artikel 78

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 15, stk. 3 og 4, artikel 16, stk. 4, artikel 28, stk. 3, og artikel 72, stk. 1 og 5, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra *[datoen for denne forordnings ikrafttræden]*.
3. Den i artikel 15, stk. 3 og 4, artikel 16, stk. 4, artikel 28, stk. 3, og artikel 72, stk. 1 og 5, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Afgørelsen får virkning dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 15, stk. 2, og 4, artikel 16, stk. 4, artikel 28, stk. 3, og artikel 72, stk. 1 og 4, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på *[to måneder]* fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med *[to måneder]* på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 79

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 80

Rådgivende gruppe

Ansvarsområderne for den rådgivende gruppe for eu-LISA/ind- og udrejsesystemet udvides til også at omfatte ETIAS. Den rådgivende gruppe for eu-LISA/ind- og udrejsesystemet bistår eu-LISA med ekspertise vedrørende ETIAS, navnlig i forbindelse med udarbejdelsen af det årlige arbejdsprogram og den årlige aktivitetsrapport.

Artikel 81
Kontrol og evaluering

1. eu-LISA sikrer, at der findes procedurer med henblik på at følge udviklingen af ETIAS-informationssystemet i lyset af planlægnings- og omkostningsmålene og at følge ETIAS' funktion i lyset af målene for tekniske resultater, omkostningseffektivitet, sikkerhed og tjenestens kvalitet.
2. Senest [*Six months after the entry into force of this Regulation – OPOCE, please replace with the actual date*] og derefter hver sjette måned under udviklingsfasen af ETIAS-informationssystemet fremlægger eu-LISA en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om status over udviklingen af det centrale system, de ensartede grænseflader og kommunikationsinfrastrukturen mellem det centrale system og de ensartede grænseflader. Når systemet er færdigudviklet, skal der indsendes en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet, som i detaljer forklarer, hvordan målene, navnlig vedrørende planlægning og omkostninger, blev opfyldt, samt angiver grundene til eventuelle afvigelser.
3. Med henblik på den tekniske vedligeholdelse skal eu-LISA have adgang til de nødvendige oplysninger vedrørende databehandlingsprocesserne i ETIAS-informationssystemet.
4. To år efter idriftsættelsen af ETIAS og derefter hvert andet år forelægger eu-LISA Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en rapport om, hvordan ETIAS-informationssystemet fungerer teknisk set, herunder dets sikkerhed.
5. Tre år efter idriftsættelsen af ETIAS og derefter hvert fjerde år evaluerer Kommissionen ETIAS og fremsætter alle nødvendige henstillinger til Europa-Parlamentet og Rådet. Vurderingen skal omfatte:
 - a) de resultater, ETIAS har opnået under hensyntagen til dets mål, mandat og opgaver
 - b) virkningen, effektiviteten og produktiviteten af ETIAS' virksomhed og dets arbejdsmetoder set i lyset af dets mål, mandat og opgaver
 - c) regler for den automatiserede behandling af ansøgninger, der anvendes til at foretage en risikovurdering
 - d) eventuelle behov for at ændre den centrale ETIAS-enheds mandat
 - e) de finansielle følger af en sådan ændring
 - f) virkningerne for de grundlæggende rettigheder.

Kommissionen sender evalueringsrapporten til Europa-Parlamentet og Rådet.

6. Medlemsstaterne og Europol sender eu-LISA, den centrale ETIAS-enhed og Kommissionen de oplysninger, som er nødvendige for at udarbejde de i stk. 4 og 5 nævnte rapporter. Disse oplysninger må ikke skade arbejdsmetoder eller omfatte oplysninger, som afslører kilder, medarbejdere eller undersøgelser hos de udpegede myndigheder.
7. eu-LISA og den centrale ETIAS-enhed sender Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for at foretage de evalueringer, der er omhandlet i stk. 5.
8. Under overholdelse af de nationale bestemmelser om offentliggørelse af følsomme oplysninger udarbejder hver medlemsstat og Europol årlige rapporter om nyttevirkningen

af adgang til oplysninger i det centrale ETIAS-system til retshåndhævelsesformål, som skal omfatte oplysninger og statistikker om følgende:

- a) det nøjagtige formål med søgningerne, herunder hvilke typer terrorhandlinger eller alvorlige lovovertrædelser der var tale om
- b) en rimelig begrundelse for den begrundede mistanke om, at den mistænkte, gerningsmanden eller offeret er omfattet af denne forordning
- c) antallet af anmodninger om adgang til det centrale ETIAS-system til retshåndhævelsesformål
- d) antallet og arten af tilfælde, der er endt med, at identifikationen er lykkedes
- e) behovet for og anvendelsen af reglen om ekstraordinære tilfælde af hastende karakter, herunder de tilfælde, hvor tilfældets hastende karakter ikke blev accepteret ved den efterfølgende kontrol, der gennemføres af det centrale adgangspunkt.

Medlemsstaternes og Europols årlige rapporter sendes til Kommissionen senest den 30. juni i det efterfølgende år.

Artikel 82 Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand